

சென்றாயலகரி

பண்டிதர்
ச. சுப்பிரமணியம்

எவளியீடு
சிவன் தேவன்தூணம் சிவரங்கால்

081 நினைவு : புப்திபாஷ்டல

८

ஆதிசங்கரர் அருளிய

சௌந்தர்ய லகரி

தமிழாக்கம் குறிப்புரையுடன்
00-01 : புப்திபாஷ்டலாக

00-02 : புப்திபாஷ்டலிலே

தமிழாக்கம்
பண்டிதர் ச. சுப்பிரமணியம்

புதிப்பக்கல்
வகைக்கு விளக்க நிபு
பினுக்காவலியீடுக் காலக் 78
கிவன் தேவஸ்தானம்,
ஆவரங்கால்.

முதற்பதிப்பு: ஆவணி 1986

யினாலூர் இரகஸ்தான்

ரிகாச யர்ஜுட்டு காகி

நூற்றுப்பதிப்பு: மக்காலிக
சாதாரண பதிப்பு: 15-00

விசேஷ பதிப்பு : 20-00

மக்காலிக

யினாலூரிப்பக்கார்ஜுட்டுக்காப

அச்சப்பதிவு

ஸ்ரீ லக்ஷ்மி அச்சகம்,

37, கண்டி வீதி, சுண்டிக்குளி,

யாழ்ப்பாணம், ஈ

மாநிலம்

உள்ளுறை

1.	அருளுரை	...	...	i
2.	அணிந்துரை	...	...	ii
3.	மதிப்புரை	...	...	viii
4.	அறிமுகவுரை	...	...	xiv
5.	முகவுரை	...	...	xxi
6.	ஆசியுரை	...	...	xxvi
7.	சமர்ப்பணம்	...	...	xxix
8.	படம்	...	...	xxx
9.	செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி			xxxi
10.	பிழை திருத்தம்	...	...	xxxii
11.	காப்பு	...	...	xxxiii
12.	சௌந்தர்யலகரி - தமிழாக்கம் ... குறிப்புரையுடன் ...			1
13.	பாடல்களின் பாராயண பலன் ...			64
14.	இலக்குமி தோத்திரம்	...		67

ஏனையாம்டு

i	...	...	ஏனையாலை	.1
ii	...	...	ஏனைக்கு தினைல்	.2
iii	...	...	ஏனைப்ப்ளிவ்	.3
vix	...	...	ஏனைத்தெல்லு ரினி மே	.4
ixx	...	...	ஏனைத்தெல்லு	.5
ivxx	...	...	ஏனைமிக்ஸ்	.6
xixx	...	...	ஏனைப்ப்ரீவச	.7
xxx	...	...	ஏனைப்ப	.8
ixxx	கிராக்டு	புப்பிரிசுத்தெல்லு	ஏனையாலை	.9
iixxxx	...	...	ஏனைப்புத்தெல்லு ரூபை	.10
iiiixxx	...	...	புப்பாக	.11
I	...	மக்காலுபிள் - ரிக்ஷயர்த்தெல்லை	.12	
	...	ஏனையாலைப்பிரிசு		
ii0	...	ஏனையாலைப் பிரிசுத்தெல்லை	.13	
ii9	...	மிக்கித்தெல்லை மினுக்கெலை	.14	

நல்லை திருஞான சம்பந்தர் ஆதின முதல்வர்
ஸ்ரீலஸ்ரீ சோமசுந்தர தேசிக
ஞானசம்பந்தபரமாசாரிய ஸ்வாமிகள்
வழங்கிய

ஏனுமோம் ஒப்பால் “நான்முகமாக மாண்குமொன்று”
அருள்ளை
 நீர்யா மற்றுமால் புது நீரை எடுத்து விடால் மறுபடி
 நியூதாகவிட்டுவி நீரை எடுத்து விடால் மறுபடி பட்ட
 பரிசுவிடுகிறி புதுதாகவிட்டுவி பட்ட நீரை எடுத்து விடுகிறி
 கைவை மெய்யன்பர்களே,

பண்டிதர் திரு. ச. சுப்பிரமணியம் அவர்கள்
 ஆதிசங்கராசாரிய சுவாமிகள் வடமொழியில் அரு
 ஸிச் செய்த ‘சௌந்தர்ய லகரி’ என்னும் அரிய
 தேவிவழிபாட்டு நூலினைத் தமிழாக்கம் செய்து
 வியத்தகு பாக்களாக யாத்து அளித்துள்ளார்கள்.
 அப் பாக்களுக்கு குறிப்புறையும் தந்துள்ளார்கள்.
 மேலும் சௌந்தர்ய லகரிப் பாடல்களைப் பாரா
 யனம் செய்வோர் பெறும் பலன்களையும் விளக்கி
 யுள்ளார்கள். இம்முயற்சி பாராட்டுக்குரிய சாத
 ஜீயாகும். பராசக்தியின் சௌந்தரியத்தையும்,
 அருட்பிரவாகத்தையும் விளக்கும் இவ்வரிய வழி
 பாட்டு நூலைச் சைவமக்கள் இல்லங்கள் தோறும்
 பாராயனம் செய்து அம்பாளின் அருட்பேற்றி
 ஜீயப் பெற்றும்வர்களன்பது தின்னாம்.

ஆசிரியர் இன்னேரன்ன தொண்டுகளை மேன்
 மேலும் சைவமும் தமிழும் வளர் ஆக்கித்தர
 தேவி கடாஷும் வேண்டி உள்ளமார் ஆசீர்வதிக்கின்
 ரேம்பு ஓம்சாந்தி, சாந்தி, சாந்தி.

ஸ்ரீலஸ்ரீ சோமசுந்தர பரமாசாரிய ஸ்வ கள் வரும்

சிவத்தமிழ்ச் செலவி, துர்க்கா துரந்தரி,
 பண்டிதை தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி
 கடிதை அவர்கள் வழங்கிய
 ர்கவிராமம் அனிந்துரைப்பாராமா

“உள்ளுவதெல்லாம் உயர்வுள்ளல்” என்பது வள்ளுவரின் வாக்கு. எண்ணங்கள் உயர் உயர் வாழ்வும் உயர்வு பெறும். எனவே நல்ல எண்ணங்களை மேற்கொள்வது மனி தப் பிறவியின் மாண்பை உயர்த்துவதாகும். இதனுலேயே இதிகாச புராணங்களில் நல்ல எண்ணங்களால் விளாந்த பலனும் தீய எண்ணங்களால் விளாந்த கெடுதிகளும் பேசப் படுகின்றன. இதனையே “எத் பாவம் தத் பவதி” என்று வடமொழியும் சுட்டிக்காட்டுகிறது. அதாவது எண்ணத் தின்படியே வாழ்வு என்பது இதன் பொருள். உயர்ந்த எண்ணங்களும் பரந்த சொல்லும் நிறைந்த புலமையும் வாய்க்கப்பெற்றவர் பண்டிதர் ச. சுப்பிரமணியம் அவர்கள். எண்ணங்களால் உயர்வு பெற்ற கூபோல் எழுத்தாற்றலிலும் உயர்வுபெற்றவர். இதற்கெல்லாம் காரணமாக விளங்குவது பண்டிதர் அவர்களின் இறைநம்பிக்கை யுணர்வேயாகும்.

“தெய்வந் தெளிமின் தெளிந்தோர்ப் பேணுமின்” என்ற அருமையான வாக்கு இவருடைய வாழ்வின் இலட்சியமாக அமைந்தவை. இதுவரை இவர்களுடைய மொழி பெயர்ப்புகளும் கருத்துரை. விசேடா உரைகள், இலக்கணக்கு நிப்புகளும் பக்தர்களாலும் புலமையாளர்களாலும் பெரிதும் பாராட்டப்பட்டவை. இவர்களிடம் இயல்பாக அமைந்த சிவபக்தியினையும் உள்ளத் தெளிவிளையும் இவரது சிவானந்த லகரி மொழிபெயர்ப்பில் நன்கு காணமுடிந்தது. மேலும் சென்நதர்ய லகரி மொழிபெயர்ப்பாக அமைந்த இந்துஸ் அம்பிகையின் அழகு வெள்ளத்திலும் அருள் வெள்ளத்திலும் எம்மை மூழ்கலைக்கிறது.

ஆதி சங்கரருடைய அவதாரம் இந்துமதத்தினருக்குக் கிடைத்த ஒரு வரப்பிரசாதமாகும். காலடியிலே பிறந்து இமயம் வரை நடந்து சென்று இந்துதார்மத்தை வளர்த்த பெருமை சங்கரருக்கு உண்டு. எந்த ஒரு மூர்த்தியையும் தியானித்துப் பாடும்போதும் அதே நெறியில் நின்றும் பிற மூது நிற்கும் பெருமை இவருக்குரிய தனித்துவமாகும். சிவானந்த வகரியில் சிவனுகவும், சௌந்தர்ய வகரியில் அம்பாளாகவும் சுப்பிரமணிய புஜங்கத்தில் முருகவேளாகவும், பஜகோவிந்தத்தில் கோவிந்தனாகவும் மாறிவிடுவார். முழு மந்திரசக்தியுடையதும் சாந்தவழிக்குப் பெருவழி காட்டுவதுமான இந்த வகரியைக் கொண்டு வருவதற்காக இவர்கயிலாயும் சென்று எடுத்துவந்தார். வழியிலே நந்திதேவர் அவற்றைப் பிடுங்கி எடுத்துக்கொண்டார். ஆனால் நாற்பத்தொரு பாடல்கள் மாத்திரம் சங்கரர் கையில் கிடைத்தன. மிகுதி ஐம்பத்தொன்பது பாடல்களையும் தாமே பாடி முடித்து முதல் நாற்பத்தொன்றையும் ஆனந்த வகரி என்றும் தாம் பாடிமுடித்ததை சௌந்தர்ய வகரியென்றும் நாமஞ்சுட்டி அம்பாள் பக்தர்களுக்கு வழங்கியவர் ஆதிசங்கரர் அவர்கள்.

‘அழகுக் கொருவரும் ஓவ்வாத வஸ்லி அரு மறைகள் பழகிக் கீவந்த பாதாம் புயத்தான் பனிமா மதியின் குழவித் திருமுடிக் கோமள யாமணைக் கொம் பிருக்க இழவற்று நின்ற நெஞ்சே இரங்கேல் உனக்கு என்குறையே’, என்று அபிராமி பட்டர் பாடிய பாடவின் பொருள் முழு வதையும் அப்படியே விஸ்தாரம் பண்ணி எமக்கு விளக்குவது சௌந்தர்ய வகரியாகும்.

வடமொழிப் புலமை மிக்கோர் அருகி வரும் இக்காலத்தில் எதனையும் தமிழிலே கற்றுணர விரும்பும் மக்கள் மத்தியில் பயன் தரக்கூடியதாக அமைந்துள்ளது பண்டிதர் ச. சுப்பிரமணியம் அவர்களின் மொழிபெயர்ப்பாகும். ஆதி சங்கரருக்கு அம்பிகையிடத்தில் ஏற்பட்ட பக்திப் பரவசமும் ஆசை மயக்கமும்தான் வடமொழிச் சௌந்தர்ய வகரியாக மலர்ந்ததென்றால் அதே பிரேமைதான் பண்டிதரின்

தமிழாக்கமாகவும் மினிர்கிறது என்பதில் எதுவித ஐயமுமில்லை, முதற்பகுதியாக அமைந்த ஆனந்தலகரியின் முதலாம் சுலோகத்தின் தமிழாக்கம் தேவிவழிபாட்டில் திணப்பவர்களுக்கு ஒரு பெருமித்ததை ஏற்படுத்துகிறது.

‘முன்னைப் பவமதில் முயன்ற தவமிலார் பரவிப் பணித்தருள் பெறுவரோ பரையே?’

என்பது அழகு தமிழில் எழுந்த வாக்காகும். அதாவது முற்பிறவியில் எவன் அளவிடமுடியாத புண்ணியத்தைச் செய்திருக்கிறானே அவன்தான் தேவியைத் தோத்திரம் செய்யவோ வணங்கவோ முடியும். அவ்வாறு புண்ணியம் செய்யாதவர்கள் தேவியைத் துதிக்கவோ வணங்கவோ முடியர்து என்பது சுலோகத்தின் பொருளாகும். அபிராமி பட்டரும் ‘நான் முன்செய்த புண்ணியம் ஏது என்னம்மே புவியேழையும் பூத்தவளே’ என்று பாடுகிறார். அம்பாளைப் பூசிப்பவர்களின் புண்ணியம் பற்றிய ஸிபரம் இங்கே நயமாகவும் நாகரீகமாகவும் முதலாம் சுலோகத் தமிழாக்கத்தின் மூலம் காண முடிகிறது. மேலும் அன்னையின் அங்கீளைப் பெற்றுப் பாடுகின்ற புண்ணியம் வாய்க்கப்பெற்ற பண்டிதர் அவர்கள், பதினாறும் பாடலில் ‘நவ்வினைப் பயங்கர எவர் அவ்வம்மையைப் போற்றுகின்றனரோ அவர் அறிஞரின் செவிவழியே தேஞ்கப் பாய்ந்து சிந்தையிலே தேங்கும் தீங்கவிகளை மழைபோலப் பொழிவர் என்றும் ஆசாரியர் கூறுகிறார்’ என்ற விளக்கத்தைக் காட்டுவது பாமாலை சூடு அம்பிகையைப் பரவி ஏத்தும் அடியவர்களுக்குப் பெருமித்ததை யூட்டுவதாகும்.

16 ஆம் பாடல்

“கவிவலார் உள்ளக் கமலமாங் காட்டுக்கு

இளங்கதி ரோனென உனையே

நவிலலால் அநுஞாமங்கொள் அ(ந்)னையே
உனையெவர் நல்வினைப் பயஞ்கு நவிலுவர் அவரே நாமகள் புரியும் காட்டுக்கூடுதல் நார்த்தனப் பெருக் கென்நடந்து செவியினால் அறிஞர் தேங்கு செந்தேனும் தீங்கவி மழை பொழிவாரே”

அடுத்து, 28ஆம் பாடவின் தமிழாக்கத்தைக் கவனிக் கலாம்.

யபுவி ப்யாரிஸை ரின்செய்

“அந்தமும் மூப்பும் அகற்றமு(து) அருந்தும்
அமரரும் மகபதி மற்றும்
அந்தணன் அரிதாம் அந்தமே யடைவர்
ஆன கற்பாந்தரத(து) எஞ்சார்
அந்த வெவ் விடத்தை அருந்தியும் அரண்டுன்
அந்தமெய் தாமை எங்ஙனமேஸ்

சந்திராதவராய்ச் சனனி! உன்செவியில்
தாங்கிய தாடங்க வலியே”

நான்முகன் இந்திரன் முதலான தேவர்கள் எல்லோரும் அமுதம் பருகிக் கிழுத்தனத்தையும் மரணத்தையும் போக கிணங்குவும் பிரளைய காலத்தில் அவர்கள் அழிந்துபோவது நிச்சயம். ஆனால், ஆலகால நஞ்சையுண்டும் பரமசிவன் அழிவின்றிப் பிரளைய முடிவிலும் எஞ்சிசாநி நிகிருஞ் சூதிதற்குக் காரணம் என்னவென்றால், அம்பிகையின் திருச்செவியில் அணிந்திருக்கும் தாடங்கத்தின் மகிமையே என்றும், கற்புக் கணலைக் காட்டி நிற்பது, காதில் அணிந்திருக்கும் தோடு தான் என்பதும், ஒரு பெண்ணின் கற்புப் பலத்தினால் கணவனின் ஆயுட்பலம் அதிகரிக்கிற தென்பதும் 28ஆம் சுலோகத்திலிருந்து அறியக்கிடப்பனவாகும். அபிராமிபட்டரும் “வார்சடையேன் அருந்திய நஞ்சமுதாக்கிய அம்பிகை” என்று போற்றுகிறார்.

முலநூற் கலேர்கங்களின் வழிநின்று அம்பாளை அழகொழுக வருணித்துத் தமிழாக்கம் செய்த பண்டிதர் கிரீடம் முதல் திருவடிச் சிலம்போசை வரை (பாடல் 43-91) பாடி மிகுதி ஒன்பது பாடல்களாலும் வழிபடுவோரின் பேறு களைக் காட்டிப் பூரணமாக்குகிறார். 66ஆம் பாடவில் தேவி யின் சொல்லழகு காட்டப்படும் சிறப்பைக் கவனிப்போம்.

“பண்ணமை யாழிற் பசுபதி ஆடற்
பயன்விரி பானியைப் பிழிய
எண்ணமைந் தருந்தி இறைசிர மசைத்தே
இறைவிந் இனிதென மெச்சும்
வண்ணமோர் உறையை வழங்க அம் மொழிக்கு
யாழிசை தாழவே வாணி
வண்ணமேல் உறைக்குள் மறைக்குமேல் யாழை
வல்லிநின் மொழிக்கிணை யுளாதோ”

அதரவது, அம்பிகையின் சொல் இனிமைக்கு யாழிசை இனிமை குறைந்து தாழ்வுற்றதால் வாணி யாழை இசை யாமல் உறையினுள் வைத்தாள் என்பது சுலோகத்தின் கருத்தாகும்.

அம்பிகையின் ஆஸ்தானத்திலே பலர் சூடியிருந்த சமயம், சரஸ்வதிதேவி தனது கச்சபி வீணையில் இறைவனது அருள்விளையாடல்களைப் பாடி அம்பிகையை மகிழ்வித் தார். தனது கணவனின் புகழை இனிமையான முறையில் இசைத்தமைக்கு மகிழ்ந்து பாராட்டி “சபாஷ்” என்று மொழிந்தபோது தேவியின் குரலினிமைக்கு வாணியின் வீணை இசைமழுங்கி விட்டது. உடனே வாணி வெட்கித் தலை குளிந்து வீணையை உறைக்குள் அடைத்துவிட்டார். என்பது இதன் விரிவான் கருத்தாகும். தமிழாக்கத்தில் இதனைப் படித்தறியும்போது “பண்ணழிக்கும் சொற் பரி மள யாமளைப் பைங்கிளியே” என்ற அந்தாதிப் பாடலையும் உணர முடிகிறது.

இந்நாலில் அமைந்துள்ள பாடல்களின் மற்றொரு சிறப்பு படிப்பவர்கள் மனத்தில் பதிய வைக்கும் பாணியிலமைந்த எதுகை, மோஜை, சந்தம் என்பனவாகும். உதாரணத்துக்கு தமிழாக்கப் பாடலொன்றைப் பார்ப்போம்.

91ஆம் பாடல்

“அஞ்சிலம் புதித்த அஞ்சொலஞ் சுகமே

அஞ்சல நின்மனை அஞ்சம்

பஞ்சடி நடைதாம் பயிலுநெஞ்சினவாய்ப்

பாங்கு நின் நீழிலிற் படர

செஞ்சிலம் பொலியாஞ் செஞ்சொலால் தெரிய

எஞ்சலின்று எடுத்துரை செயுமே

அஞ்சலென்றறணைய் அஞ்சினார்க் கென்றும்

சஞ்சலந் தீர்க்குமஞ் சரணே.”

மெல்லின ஒசை மிகுந்து விளங்கவும் அன்னையின் தண்ணி தவழும் திருவடி இன்பம் உள்ளத்தில் மென்மையாகப் படரவும் மலர் சிலம்படியை வாழ்த்தி வணங்கவும் நயமாகக் காட்டப்பட்டுள்ளமை பாராட்டுக்குரியவை.

வடமொழியில் அம்பாளை அலங்கரித்த ஞானிகளின் அருள் வாக்குகளைத் தமிழாக்கம் செய்து உதவுவது இன்றைய காலகட்டத்திலே மிக மிக வரவேற்கத்தக்கதாகும். எனவே, காலமும் இடமும் வாலிதின் நோக்கி இப்பணியை ஆற்றி வருகின்ற பண்டிதர் ச. சுப்பிரமணியம் அவர்களை நாம் பெரிதும் பாராட்டிப் போற்றுகிறோம்.

எல்லாம்வல்ல அப்பிகை இவர்களின் பணியை மேலும் மேலும் ஊக்குவிப்பாளாக:

ஊாங்குறுமூர் ஸ்கங்காகித்தாகுவி ஜாயக்காது வெப்பி ஊாங்குறுமூர் ஏடை செல்வி. தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி, ஜே. பி. க்ஷலி ஏதிக்காது வெப்பிப்பாப் பப்பினி தலைவர், ஜாயதாம ஆற்பாப் ஹுடுங்கிடுகிடு ஶ்ரீ தூர்க்காதேவி தேவஸ்தானம், யெசு தெல்லிப்பழை.

இடிப் பாலீங்கிலைப்பகுதி குயவகாந்திடி ஸ்கங்காகித்தாகுவிடு ஊாங்குறிக்கியை ஏபி ஏங்காபுவி மங்குபை நிற்கியுடுப்பு. ஊாங்குறுமூர் ஸ்பிரூபுபெட்டா ம்பிடிப் பாலீங்கிலைப்பகுதி த்டு ஜாயயப்பாபு ப்பாபி ஜவிரிங்காகித்தாகுவி குயவகாந்திடி ஊாங்குறிப்பு ரீதங்களிடையே யகியகுடையுவி நெந்தக்குக்குமைகளை ஊாங்கு ஸ்கங்காகித்தாகுவி १७६ காவந்திப் ப்ளரிபை பக

யாழ்ப்பாணம் பல்கலைக்கழக சமஸ்கிருதத்துறைத் தலைவர்
திரு. வி. சிவசாமி, B. A. Hos. (Lon), M. A. (Cey.)

ப்யாவர்கள் வழங்கியதுபற்றி மாந்து

மதிப்புரை

வரிதுவி நோயாடுகளை விடுவதற்காக விரும்புகின்றது

இறைவனிடத்துக் கொண்ட ஆராதபக்தியநுபவமுள்ள பாடலைப் பொதுவாகத் தோத்திரம் எனலாம். தோத்திரம் எனும் சொல் புகழ்மாலை, புகழ்ச்சி, புகழ்ந்துரைத்தல் எனப்பலைப் பொருள்படும். இங்கு குறிப்பாகப் பரம்பொருளைப் புகழ்ந்து பொடுதலையே குறிக்கும். ‘நமஸ்கரித்தல், ஆசிகருதல், சித்தாந்தத்தினை எடுத்துரைத்தல், பராக்கிரமத்தைப் புகழ்தல், பெருமையினை விளக்குதல், பிரார்த்தனை செய்தல் (நமஸ்காரஸ்ததாசீச்ச சித்தாந்தோக்தி: பராக்கிரமஹ! விஷ்ணுதேவி பிரார்த்தனைசேதி ஷட்விதம் ஸ்தோத்ரலக்ஷணம்) என ஆறு அமிசங்களைக் கொண்டதாகவே ஸ்தோத்திரம் விளங்கும் எனக் கூறப்படும். இறைவனை ஏத்திடும்யும் பொருட்டான வழிவகைகளிலே தோத்திரம் மிக முக்கியமான ஒன்றும். சலியுகத்திலே தோத்திரம் தான் சிறந்த வழிபாட்டு முறை என்ற கருத்தும் நிலவுகின்றது.

வாய்மையை விடுவதற்காக கணபிப்பது மாந்துவாய்மை

தொன்மையும், இலக்கியவளமும் மிக்க வடமொழி யிலே பெருந்தொகையான தோத்திரங்கள் எழுந்துள்ளன. இருக்குவேதம் தொடக்கம் இக்காலம் வரை எழுந்துள்ள பரந்த வடமொழி இலக்கியப் பரப்பிலே தோத்திர இலக்கியம் எனும் ஒரு சிறப்பான பிரிவும் திகழ்கின்றது.

வாய்மையை விடுவதற்காக கணபிப்பது மாந்துவாய்மை

இத்தோத்திரங்கள் இந்துசமயத் தெய்வங்களைப் பற்றி மட்டுமன்றி பொத்தம் போன்ற பிற சமயத்திலுள்ள தெய்வங்களைப் பற்றியும் வடமொழியில் எழுந்துள்ளன. இந்துசமயத் தோத்திரங்களிலே மிகப் பிரபல்யமான அத்துவைத்தத்துவ மேதையாகிய ஆதிசங்கரர் இயற்றியனவாகப் பெரிதும் சிறிதுமாக 272 தோத்திரங்கள் உள்ளன

என்று அறிஞரால் கூறப்படுகின்றன: இத்தோத்திரங்கள் தமிழிலுள்ள தேவாரம், திருவாசகம், திருமந்திரம் யோன்ற சைவத் திருமறைகளையும் ஆழ்வாரின் திருப்பாசுரங்களையும் போன்று பக்திரசம் நன்கு ததும்புபவை. இவற்றி டையே கருத்தொற்றுமையும் காணப்படுகின்றது. தத்துவஞானி தோத்திரம் இயற்றினாரா? எனவும் ஒருசாரார் ஐயுறுவர். ஆனால், இந்தியாவைப் போறுத்தமட்டில் சமயமும், தத்துவமும் ஒன்றிற்கு ஒன்று உறுதுணையாகவே விளங்குவனவன்றி முரண்படுவன அல்ல. எனவே, தத்துவஞானி ஒருவர் தோத்திரமியற்றுவதிலும் ஈடுபட்டமை ஏற்கமுடியாத ஒரு கருத்தன்று என வடமொழி இலக்கியம் பற்றி ஆய்ந்த மேனூட்டறிஞரான பேராசிரியர் கீத் குறிப் பிட்டுள்ளார். ஆதிசங்கரர் தோத்திரங்கள் இயற்றியமைபற்றிக் குறிப்பிடுகையில் இவ்வாறு அவர் கூறியுள்ளார்.

சங்கராச்சாரியர் இயற்றியதாகக் கூறப்படும் தோத்திரங்களிலே சிவானந்த ஸஹரியு, சௌந்தர்ய ஸஹரியும் பிரசித்தி பெற்றவை. இவை தோத்திரங்களாக மட்டுமன்றிச் சிறந்த இலக்கியங்களாகவும் மினிர்கின்றன. ஆதிசங்கரர் ஷண் மதன்தாபகராகவும் விளங்கியவர். எனவே, மேற்குறிப்பிட்ட தோத்திரங்கள் யாவற்றையும் எழுதாவிட்டாலும், சிலவற்றையாவது எடுதியிருப்பார். பிறவற்றை அவரது சிஷ்ய பரம்பரையினரில் ஒருவர் அல்லது பலர் எழுதியிருப்பர் எனக் கொள்ளலாம். இத்தோத்திரங்களிலே சமீப காலத்திலே இந்தியாவிலும், மேற்கு நாடுகளிலும் பல அறிஞர் நாட்டம் காட்டி வருகின்றனர். இந்தியாவிலே அண்மைக் காலத்திலே வேதாந்த தத்துவம் பற்றிய விரிவுகளில் கலாநிதி பெல்வஸ்கர் இவை பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார். பிரபல வடமொழிப் பேராசிரியரான எஸ். கே. டேய் என்பவர் தமது கட்டுரைத் தொகுப்பொன்றிலே தோத்திர இலக்கியம் பற்றி ஆய்ந்துள்ளார். வடதிந்திய அறிஞர் ஒருவர் சங்கரர், இராமாநுஜர், மததுவர் முதலி யோர் பற்றிய ஆய்வுநூலொன்றிலே ஆதிசங்கரர்தான் இந்நூல்களின் ஆசிரியர் என்பதை ஆணித்தரமாகச் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார். ஹார்வார்ட் பல்கலைக்கழகம் வெளியிட-

ஏகம்புதீங்களில் : கண்ணுப்படிகள் நானும் முக்கா
டுள்ள கீழ்த்திசை நோனம் பற்றிய நூல்களின் தொடரில்
43ஆவது தொகுதியாகவுள்ள சௌந்தர்யலகரி பேராசிரியர்
நோர்மன் பிறவுண் என்பவராலே பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.
இந்தியாவிலே தமிழிலும், ஆங்கிலத்திலும், பிறமொழிகளிலும்
சங்கரரின் சௌந்தர்ய வகரியம் வேறு பல நூல்களும்
மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. விளக்க உரைகளும் எழுதப்
பட்டுள்ளன. காஞ்சி காமக்கோடிபீடும் ஜகத்குரு ஸ்ரீ சந்
திரசேகரேந்திர சரஸ்வதி சுவாமிகள் தமது உபந்தியாசங்களில்
சௌந்தர்ய வகரியின் சிறப்பியல்புகளை அடிக்கடி
எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். சங்கரரின் மேற்குறிப்பிட்ட இரு
ஸ்தோத்திரங்களும் யாழ்ப்பாணம் பல்கலைக் கழகத்திலே
பாடநூல்களாக அங்கிரிக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்விரண்டினை
யும் பற்றித் தமது முதுகலைமாணிப் பட்டத்திற்காக உதவி
விரிவுறையாளர் ஒருவர் இப் பல்கலைக் கழகத்திலே ஆய்ந்து
வருகிறார்.

யாழ்ப்பாடு யார்த்தாகவி, முப்பிரஸ் தாநாமலி சுவிசோமாலி
ஸ்வட்டுப் பாலாகங்குடிங்காகி கண்ணுப்படி கிட்டியிட
எனவே, இத்தகைய ஈடுபாடு நிலவும் காலகட்டத்
திலே நமது நாட்டவராகிய பண்டிதர் ச. சுப்பிரமணியம்
அவர்கள் சௌந்தர்ய வகரியினைத் தமிழிலே மொழி
பெயர்த்து வெளியிட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. தமிழ்
நாட்டிலே ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண சங்கத்தினர் சார்பிலே உரை
ஆசிரியர் 'அண்ணு' வடமொழியிலுள்ள பல அரிய சமய
தத்துவநூல்களைத் தமிழிலே மொழிபெயர்த்து, சமயத்
தொண்டும் தமிழ்த்தொண்டும் நிறுவன ரீதியாகச் செய்கிறார்.
ஆனால் நமது பண்டிதர் அவர்கள் 'விரலுக்கேற்ற
வீக்கம்' என்ற வகையில், தனிப்பட்ட முறையில் மேற்
குறிப்பிட்ட சமயப்பணியையும் தமிழ்ப்பணியையும் புரிந்து
வருகிறார். ஏற்கனவே சங்கரரின் சிவானந்தலகரி கனகதா
ராஸ்தவம் என்பவற்றை மொழிபெயர்த்து மக்களினதும்
அறிஞரினதும் பாராட்டுக்களைப் பெற்றவர். இப்பொழுது
சௌந்தர்ய வகரியினைத் தமிழிலே செய்யுள் வடிலிலே
மொழிபெயர்த்து விளக்க உரையும் தந்துள்ளார்.

இவருடைய மொழிபெயர்ப்பு வெறும் மொழிபெயர்ப் பன்று. இஃது முதனாலாசிரியரைத் தொடர்ந்து - கருத்தி லும் ஆண்மிக நெறியிலும்-எழுதப்பட்டிருப்பினும், ஒரு புதிய ஆக்க இலக்கியமாகவும் மிளிர்கிறது. மூல நூலாசிரியரின் மறைஞான, பக்தி அநுபவங்களையும் சிறப்பிணையும் இவரும் தமது தமிழாக்கத்திலே கொண்டுவர முயன்று வெற்றியும் கண்டுள்ளார் எனலாம். எனவே இப்புதிய ஆக்கத்திலே மூல நூலின் சிறப்பியல்புகளோடு இவரின் புதுக்கருத்துகளும் பொருத்தமாக விரவி மிளிர்வதைக் காணலாம்.

இப்புதிய ஆக்கத்திலே எனிமையும் தெளிவான் பொரு ஞமூலள பாடல்கள் பல உள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக : சொபம்(6) தந்தி(7) உன்னதாம்(12) நிலவையும்(15) கனி வலார்(16) வாக்கினை(17) காலையங்கதிர்(18) பகல் தரும்(48) அரணிடம்(51) அரிதிருமகன்(97) போன் றவற்றைச் சுட்டிக் காட்டலாம்.

மூலநூற் கருத்துக்கும் மேலாகப் பொருத்தமான மேல திகக் கருத்தமைந்த செய்யுட் பகுதிகளுக்கு உதாரணமாக : “நவமுற நான்கும் ஐந்துடன் மூன்றும் நாட்டியே” (32) “இன்றெனில் பதுமம் பூத்த சங்கு ஒப்பெனலாமே” (68) “காமவேதனைநாம் கடந்திட அருளும் கண்ணுதற்கஷ்டம் கூடிருக்க சூரியனிலியுடைய களிறணை பிடியே” (76) “அஞ்சலென் றரணைய் அஞ்சினர்க்கென்றும் சஞ்சலத்தீர்க்கு மஞ்சரனே” (91) “அரண்மாஞ்சரனில் அணிந்துகொண்டெமக்கும் புயலெலிக்கூடு எனா அடிநிழல் வாழ்வுதந்தருளே” (100) இபோன்றவை குறிப்பிடற்றியாலன்.

மூலநூலிலுள்ள சில சொல்நயங்கள் பொருள்நயங்களை அப்படியே தமிழிலே சுவை குன்றுது இவரும் அமைத்துள்ளனமை ஒரு வியப்பான செயலாகும். எடுத்துக்காட்டாக : 22ஆம் க்லோகத்தில் வந்துள்ள ‘பவானித்வம்’ 56ஆம் க்லோகத்தில் வந்துள்ள ‘அப்ரணை’ என்பதை இருபொருள் பட்ட நிற்பவை. மேற்கூறப்பட்டிரும் இதே வகையில்

இருபொருள்பட “ஆவனே நீதான்” எனவும் “அடக்கம்” எனவும் அமைந்திருப்பது அரிய செய்யலே.

சொல்லனான் அமைந்த பாடல்களுக்கு எடுத்துக்காட்டார்கள் பதுமமோ (87) அஞ்சிலம் புதித்த (91) போன்ற வற்றைக் குறிப்பிடலாம். 28ஆம் செய்யுளிலே “அந்த” எனுஞ் சொல்லும், 34ஆம் செய்யுளிலே “உடைய” எனும் சொல்லும், 71ஆம் செய்யுளிலே “முகத்து” எனும் சொல் ஆம் மீளமீள வந்து அணிசெய்கின்றன.

முன்னே இந்நாலுக்கு வீரகவிராயர் செய்துள்ள மொழி பெயர்ப்புடன் இம் மொழிபெயர்ப்பினை ஒப்பிடும்போது பண்டிதரின் கவித்திறன் தெற்றெனப் புலப்படும். 10ஆம் 27ஆம் 84ஆம் செய்யுள்களை இருமொழிபெயர்ப்பிலும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது இவ்வியல்பு தெளிவாகும்.

இத்தகைய சிறப்பியல்புகளைக் கொண்டிலங்கும் மொழி பெயர்ப்பினை ஒரு புத்தம்புதிய ஆக்கம்போல, “தெள்ளத் தெளிந்த தமிழில் உண்மை தெரிந்துரைப்பது கவிதை” என்ற கவிமணி தேசிகவிநாயகம்பிள்ளையின் கவிதை இலக்கணத்திற்க்கையை யாத்திருப்பது நன்கு பாராட்டற்குரியது. இத்துடன் ஏலவே தாம் மொழிபெயர்த்து வெளியிடுவதை இலக்குமி தோத்திரமாகிய கனகதாராஸ்தவத்தினையும் அவர் இணைத்துள்ளார். இவ்விரு அரிய தோத்திரங்களும் தமிழ்மக்களாலே நன்கு போற்றப்பட்டு ஆன்மீக உய்திபெற உதவுவன. எம்மத்தியிலே இன்று நிலவும் இன்னல்களுக்கு அகிலாண்டேசுவரியின் திருவருள் ஒன்றுதானே தக்க பரிகாரத்திலைத் தந்து எம்மைக் காக்கவல்லது. இவ்வகையில் “யாம் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்” என்ற பழந்தமிழரின் இலட்சியப்படியே பண்டிதர் அவர்களின்

கைம்மாற்ற இத்திருப்பணி போற்றற்குரியது. இந் நாலுக்குத்தமிழ்கூறும் நல்லுவகம் நல்வரவேற்பளிக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. இத்தகைய நற்பணி புரிந்துவரும் நல்லாசிரியரான பண்டிதர் ச. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் மேலும் பல்லான்டு வாழ்ந்து தமிழுக்கும் சமயத்திற்கும் பெருந்தொண்டாற்ற எல்லாம்வல்ல இறைவி திருவருள் பாலிப்பாளாக.

பகலுமெலி காட காலுபீடு , நாகூகூ கீல்க்கிளி கீலி காரூகூ வழூகூபீடு , ராகூகூ காக்கூ பீடு கீலூக்கில் புபர்யப்பெரியவெடி கீவணக்கம். கீவி , காகூ பலின்பூ குட்டிக்காக்குமெலி காய்வியக்கூ குங்கா கூக்கிளு காலைமெலி காகூகூபீடு ராகூகூக்கூ கூக்கிலி ஏய்வூக்கூ யாழ்ப்பாணம் பல்கலைக் கழகம். காவ வழூக்கிலி. சிவசாமி கீர்த்தி 25.07.1986 கால கூக்கர்யப்பெரியவெடி தலைவர், சம்ஸ்கிருதத்துறை பீாவெடி துடிக்காராயை கூங்கா காலையாக்காகு ஏங்கா கீகு ரூக காகூகூப்பறுபொயைகெ குறுக்குயைவி கீலேவி புபர்யப்பெரியப்பெரியவெடி கீபீமீகு கூக்கிள்காக்குபை . யாக்கூ கா வாக்கு கூக்குவெங்கி , காக்குகாக்கூக்குமூ ஏழ்பெரியபை பாக காக்குகிளிமீவெடி காக்குபைக்கு

க்கூ காவகாதை கீபிக்கை குடு பலிப்பெரியவெடி ப்ரதிமாக கூக்கைக்குமூ காகூக்குமூ காகூக்குமூ கீலேவி பலி . பத்துப்பர்கு தாக குக்குமூ..... கூப்புக்கை கீல்க்கூகை ; கீப்பர்யப்பெரியவெடி கூக்குமாக்க கூக்குமாக்க கீல்க்கை ! பாகாயகிக்காபை காவகாதை கீப்புக்கை கீல்க்கைக்காகு கூக்குக்குக் காக்கிப்பாபை காவகாதை ப்ரதிமீக்கை பலிப்பெரியவெடி காகூகு . கீல்க்கு கீபீமீகு கீபீமீகு கீலேவி காகூகூப்பெரியவெடி காகூகை கீலேவி காகூகை கீலேவி காகூகை காகூகை காகூகை . பத்துாவயரிக்காக காவகாயகிக்காக

க்கீமீதை கூப்புக்கை காக்குக்கைக்கீலை கீபீயவெடிப் ப்ரதிமீகு கீக்குக்கை ப்ரதிமீக்கைப் பைகிக்கீபீமீகு கீபைப்பர்யப்பெரியவெடி

இல் நூயிலுட்டாபவி ஸைப்புக்கு உட்டாவத்தை
வன்கிபெப்பண்டிதர்மசையஞ்சர்சர்மா அல்லது
வன்மகாந்திப் போன்ற அவர்கள் வழங்கிய எழிபானா
க்கீர்த்தி யிருவாயிப்பு சொல்லப் படாதிரிசொன்று
வன்குத்தியவை வன்மகாந்திப்பு சொல்லப் படுவதி
அறிமுகவுரை
வன்மகாந்திப்பு சொல்லப் படுவதி
காரணப்போய்

இலக்கியங்களை முதனால், வழிநூல் என இருவகைப்
படுத்திக் கூறிய இலக்கணநூலார், வழிநூலும் தெரகை
நூல், விரிநூல், தெரகைவிரிநூல், மொழிபெயர்ப்பு
நூலென நான்கு வகையாமென வெகுகாலத்திற்கு முன்பே
வரையறை செய்து வைத்தனர். வழிநூலின் இவ்வகை
களில் முதல் மூன்றும் மாத்திரமே தமிழ்நூற்றார்பரப்பில்
செழித்து வளர்ந்தன. மொழிபெயர்த்து அதர்ப்பட்டயத்
தல் என்ற நான்காம்வகை நன்கு வளராததற்கு மொழி
பெயர்ப்பு வேலை செயற்கருஞ் செயலாயிருப்பதுதான் கார
ணம் எனலாம். பலநூல்களைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்
துப் புகழ்பெற்ற எழுத்தாளரொருவர், பின்வருமாறு தம்
அநுபவத்தை வெளியிடுகிறார்:

“மொழிபெயர்ப்பே ஒரு வகையில் கடினமான இலக்கிய வேலை. அது முதல்நூல் எழுதுவதைக் காட்டிலும் தொல்லை கொடுப்பது..... அடிக்கு அடி நிரப்பந்தம். எல்லைக் கோட்டைத் தாண்டினால் மொழிபெயர்ப்பல்ல; வியாக்கியானம்! தாண்டாமல் வார்த்தைக்கு வார்த்தை போட்டாலோ கருத்து விளங்குவதில்லை. நடையும் சரளமா வதில்லை.” வசன மொழிபெயர்ப்பே இவ்விதம் கடினமான தென்றால், பிறமொழியிலுள்ள செய்யுள் நூலில் தமிழிலும் செய்யுளாகவே மொழிபெயர்த்தல் எத்தகைய சிரம சாத்தியமான காரியமாகும்!

தமிழிற் பிறமொழிக் கவிதைகளைச் செய்யுள் வடிவில் மொழிபெயர்ப்பவன் தமிழிலக்கியப் பயிற்சியும் கவித்துவ

சக்தியும் பெற்றிருந்தால் மரத்திரமே, அவன்து மொழி பெயர்ப்பு, மூஸ்த்தின் பொருளைத் தமிழ் வாசகர்க்கு உணர்த்த வல்லதாகும். நுண்பொருள் பலநிறைந்துள்ள அருட்பாக்களை மொழிபெயர்ப்பதற்கு இலக்கியப் புல்ளையும் கவித்துவ சக்தியும் போதியனவாகா. திடமான தெய்வ நப்பிக்கையும் திருவருளின் துணையும் சேர்ந்து நின்றாலே அது சாத்தியமாகும்.

“மொழிபெயர்ப்பும் ஒரு புதுப் படைப்பே. புதுப் படைப்பீனும் அரியது மொழிபெயர்ப்பு. ஒரு கவிஞர்து உள்ளம் ஓரு மொழியின் உயிரோட்டமாக உருக்கொண்ட தனை, மற்றொரு மொழியின் உயிரோட்டமாக வேரூநு கவிஞர் உருக்கொடுப்பதுவே கவிதையின் உண்மையான மொழிபெயர்ப்பு. இது ஒரு கவிதைப் பெருஞ் சித்து.” இது பன்மொழிப் புலவர் மீண்டசி சுந்தரனார் கூறும் மொழி பெயர்ப்பிலக்கணம். பேராசிரியர் சீனிவாச ராகவன் செய்த தாகூர் கவிதைத் தமிழாக்க நூலுக்கு எழுதிய அறிமுக உரையில் இவ்வாறு இலக்கணம் வரைந்த அவ் அறிஞர், பின்வருமாறு ஓர் ஆய்வுத் தீர்ப்பும் வழங்குகிறார். “இந்நாளில், சித்தனை பாரதிக்கும் கைவராத இந்தச் சித்து, கவிமணிக்கு வாய்த்திருந்தது; நன்பர் ‘நான்லு’க்கும் வாய்த்துள்ளது ..... முதல்நூலை எனிதாக்கி, இனிதாக்கி, அதன் உயிராக்கம் குன்றுமல் பாடியுள்ளார் நன்பர். முதல் நூலிலும் இனிக்கின்றது என்கிடுமிழ்க் காதுக்கு இவருடைய தமிழ்.”

இந்த மொழிபெயர்ப்பிலக்கணத்தின்படியேபார்க்கும் போது, இந்தக் கவிப் பெருஞ் சித்து, இங்கு எம்மலரான பண்டிதர் ச. சுப்பிரமணியம் அவர்களுக்கும் வாய்த்திருப் பது, முன்பே சிவானந்த லகரியினாலும் பிற சிறு பிரபந்தங் களினாலும் புலனைகியது. இப்போது சௌந்தர்யலகரி மொழிபெயர்ப்பினால் அது உறுதியாகிறது. பண்டித ரவர்கள் பாடிவத்திருக்கும் காளிதாச மகாகவியின் குமார சம்பவத்திமிழாக்கம், அவரது மொழிபெயர்ப்புப்

பணிக்கு முடிமணி எனத் தக்கது. அந்நால் அச்சேறி உலர் வரும்போது, அரச கேசரி, சபாபதி நாவலர், சங்கர பண்டி தர், குமாரசவாயிப் புலவர், சதாசிவ ஐயர் என்னும் சமுத்து மொழிபெயர்ப்பாளர் பரம்பரையினர்க்கு இவர் நிகராக, சமகாலத்து ஏனை மொழிபெயர்ப்பாளரை விஞ்சி நிற்கும் உண்மை நிலைநாட்டப்படும்.

இருபத்தெந்தாண்டுகளின் முன்பு, பண்டி தரவர்கள் தாம் படித்துச் சுவைத்த சிவானந்த லகரியின் சில சிலோ கங்களுக்குத் தமிழாக்கர் செய்து காட்டியபோது திருவாசகம் போல் அவை தித்தித்ததால் முழுநூலையும் மொழி பெயர்க்கத் தூண்டினேன். விரைவில் அது நிறைவெய்திய போது மூலத்திலுள்ள உவமை உருவகங்கள் மாத்திரமன்றி மொழிபெயர்க்கமுடியாத சிலேடைகளும் தமிழ்ச் செய்யுள் களில் அமைக்கப்பட்டிருப்பதைக் கண்டு வியப்படைந்தேன். இவ்வியப்பே, அமர பாரதி சமிதி என்னும் சமஸ்கிருத சங்கத்தின் முதல் வெளியீடாக 1968இல் அந்நால் வெளிவரக் காரணமாயது. அந்நால் நன்கு வரவேற்கப் பட்டதற்கு பண்டிதரவர்கள், சௌந்தர்யலகரியையும் கனகதாரா ஸ்தவம் முதலிய சிறு நூல்களையும் அப்போதே மொழிபெயர்த்துவிட்டாராயினும், சௌந்தர்யலகரித் தமிழாக்கத்தை அச்சேற்றிக் கண்டுகளிக்க நீண்ட காலம் காத்திருக்க நேர்ந்தது.

“பொன்னின் குடத்திற்குப் பொட்டிட வேண்டுமா? ” என்பது மழுமொழி. பொட்டிட்டு அலங்கரிப்பது மாத்திரமல்ல, அதன்மேல் ‘இது பொற்குடம்’ என்று எழுதி ஒட்டியும் விடவேண்டிய தேவை இன்று காலமாற்றத்தால் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இலுப்பைப் பூவும் வேலூர்ச் சர்க்கரையும் சமமாக மதிக்கப்படுவதோடு, ‘சர்க்கரை செயற்கைப் பொருள். இலுப்பைப் பூவோ இயற்கைப் பெருள். ஆகவே அதுவே சிறந்தது’ என்ற கூக்குரலும் அங்குமிங்கும் கேட்கிறது. இந்த நிலையில் சௌந்தர்யலகரி மொழிபெயர்ப்பின்

சிறப்புக்களை மூல நூலோடும் முந்திய மொழிபெயர்ப்பேர் மீண்டும் ஒப்பிட்டுக் காட்டவேண்டியது இன்றியமையாததா கிறது.

தமிழ்மொழியில் சரசுவதி அந்தாதி, சகலகலாவல்வி மாலை, அபிராமி அந்தாதி என்னுந் தேவிதோத்திர நூல் வரிசையில் வீரர் கவிராஜ பண்டிதர் மொழிபெயர்த்தியற் றிய சௌந்தர்ய வகரி, பலகாலமாகப் பக்தர்களுக்குத் தேவி வழிபாட்டின் போர்து பாராயணத்திற்குப் பயன்பட்டு வருகின்றது. ஆறுமுகநாவலர் 1849ஆம் ஆம் ஆண்டில் முதன்முதல் வெளியிட்ட இருநூல்களில் இதுவுமொன்று. மூலநூல் ஒரே இன் விருத்தப்பாவில் பாடப்பட்டிருக்கவும் கவிராஜ பண்டிதர் இதனைப் பல்வேறு வகையான சந்த விருத்தங்களிற் பாடியிருக்கிறார். இப் பாக்கள் காதுக்கிணிய ஒரைநயம் வாய்ந்திருந்தும், பொருளைப் பொறுத்தவரையில் பலவிடங்களில் மூலத்தினின்றும் விலகிச் செல்கின்றன. பொருள் வெளிப்பாடில்லாத பாடல்களும், வருணைகளில் அதிவீரராமனின் நெட்டதுப் பாக்களை நினைவுட்டி மூலத்தின் மதிப்பைக் குறைக்கும் பாடல்களும் உண்டு.

மூலத்தில் ஏழாம் சுலோகம் அம்பிகையின் சொருப வருணையாய்வருகிறது. இதனை அம்பிகையின் தியான சுலோகமென்றும் சொல்லலாம். அதன் வசன மொழி பெயர்ப்புப் பின்வருமாறு: ‘சதங்கைகள் குலுங்கும் இடைப் பட்டிகையுடையவரும், யானை மத்தகம் போன்ற தனபாரத்தால் முன்வளைந்தவரும், மெலிந்த இடையினரும், சரற்கால நிறைநிலாப் போன்ற முகமுள்ளவரும், கைகளில் வில் அம்பு பாசம் அங்குசம் என்பவற்றைத் தாங்குபவரும், புரமெரித்தவரின் வியத்தகும் அகம்பாவ வடிவினருமான அம்பிகை எம்முன்னே எழுந்தருளுக’ இக்கருத்து, பண்டிதரின் மொழிபெயர்ப்பில் ‘தந்தி மத்தகம் போற் றனங்களால் வளைந்தாள் கணீரிடுங் காஞ்சி தன்டையினுள்’ என்று தொடங்கி, ‘சேர்க எம் சிந்தையிற் சிறந்தே’ என்று மூலத்தை அடியொற்றிச் சென்று முடிகின்றது. கவிராஜரது கவிதையைப் பார்ப்போம்:

மேகலீ பொங்க மதாசலி கும்பமெனு மூலீ கண்டிடை
நாதாஸயம்பூஷ்டி, சூய்யாஸ்வீடுபாக குருசோராந்தி
மாகம் வளங்கெழு நாளிறை அம்புவி வாண்முகம்
அம்புவில் ஏடார்போது
ஏக்கெந உங்களை பாசமொ டங்குசம் ஏர்பெற வந்தருள் காபாலி
நீகம் வந்திகழ் தாள்வரு டென்றரன் நீர்மையின் விஞ்சிய
கோமாதே.

இதில் மூலத்தின் கருத்தைத் தெளிவின்றி மூன்றிடிடு
சுருக்கி முடித்துவிட்டு ஈற்றிடியில் ஏதோ சொல்லி நிரப்பு
கிண்றார் 82 ஆம் சுலோகம் அம்பின்கயின் தொடையை
யும் முழந்தாளையும் வருணிக்கின்றது. ‘அம்மையே, யானைத்
துதிக்கையையும் பொன்வாழையையும் உன்தொடைகளா
லும், தேவர்களது யானையின் மத்தகுத்தைப் பதியான
பரமசிவனைப் (பலகாலும்) பணிவதனால் வைரித்துத்
திரண்டுருண்ட (உன்) முழந்தாள் முட்டிகளாலும் வென்று
விளங்குகின்றாய்’ என்பது சுலோகப் பொருள். இப்பொரு
ளைப் ‘பொற்கதலி புறங்காட்டும் குறங்கால் வேழப்
புழைக்கை தடிந்தும் சிலைனைப் பணிந்து தேய்ந்த, வற்
கடின முழந்தாளிற் கும்பஞ் சாய்த்து’ என்ற ஒன்றாரை
அடியுள் அடக்கிவிட்டு மிகுதியான இரண்டரை அடிகளில்
தமது கற்பணையை வெளியிடுகிறூர். அதுவும் தெளிவற்றே
இருக்கிறது.

‘வம்பைத் தொலைத்துதறி இறுகிக் கணத்திளகி
பாபாது வருபுடை நெஞுக்கி வளர்மாக்
கும்பக் கடாக்களிற் றினையைய உனதுமுலீ
கொடிது கொடிதென்று வெருவா’
என்ற வருண்ணையைப் பார்த்ததும் சங்கரர் இப்படி வரு
ணித்திருப்பாரர் என்று ஏவகும் ஜியறுவர். சங்கரர் வரு
ணை இதுதான்:
தமியிரான் தகைமை நினையவேர் தழைத்தும் டிபாவி
உபிசுத்தமுவு மீப் போர்வை மீதூர்ந்தும் உபிசுப்பிடா
உபு அம்பரம் நிமிர்ந்தும் அம்புய மடங்கும் உபு உபிசு
அஞ்சும் பொனின் அங்குயக் கலசம் (80)

பண்டிதர் இவ்வாறு பாடியதற்கு மேலாக வேறெவ்வித வருணையும் மூலத்திலில்லை. முன்னரே மொழிபெயர்ப் பொன்றிருக்கவும் இன்னுமோர் மொழிபெயர்ப்பு எதற் காக என்பாரின் ஐயந் தீர்க்கவும், புதியதன் சிறப்பைப் புலப்படுத்தவுமே இவ்வளவும் ஒப்பிடவேண்டியதாயிற்று.

இனி, வேறுவகையான சில சிறப்புக்கள். வடமொழியிலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருந்தும் தமிழிலக்கியத்தில் பயின்று வராத வடசொற்கள் இந்நாலில் மிகமிகக் குறைந்த அளவிலேதான் வந்துள்ளன. தனித் தமிழ்ப்பாக்கள் என்று சொல்லத்தக்க பாக்கங்கும் பலவுண்டு.

உலமை, உருவகம், சிலேடை, மடக்கு முதலிய அணி நலன்கள் மூலத்திலுள்ளவாறே இத் தமிழாக்கத்தில் வந்து குப்பதோடு மேலதிகமாயும் சிலவுண்டு. பவானித்வம், அபர்னை என்னும் இருபொருட் சொற்களை ஆவனே நீதான் என்றும், அடகுணுக்கமை என்றும் தமிழக்கிய அருஞ்செயலை எவ்வளவு பாராட்டினாலும் தகும்.

சொற்களின் தொடையழகையும் பாக்களின் ஒசை நயத்தையும் விரும்பும் சுவைஞர்க்கு இந்நால் பெருவிருந்தாகும். பவமதில் முயன்ற கவமிலார், மீதியாம் பாதி யாய்த் துணிவேன், யாழிசை தாழவே..... உறைக்குள் மறைக்குமே, கண்ணுதல் ஒண்ணுமோ பிறர்க்கே, நற பதும் உற்பவ மருந்தே, காரணீ புனித ஆரணியே - என் றிவ்வாறு வருகின்ற தொடர்களும், அஞ்சிலம் புதித்த, பதுமமோ இரவு, புரந்தகனித்தோன் என்னும் முதலுடைய முழுப் பாக்கங்கும் பிராச இன்பம் பயப்பன.

நம் பண்டிதரின் பாக்களிலே எவ்விடத்தும் எதுகையும் மோனையும் குண்முள்ள பணியாளராய் ஓடிவந்து அணி செய்வது வழக்கம். இந்நாலில் ஒரு பாட்டின் பகுதி இது:

“அந்தணன் அழியும்; அடிந்திடும் அரியும்”

அந்தகன் அந்தமே அடையும்;

இந்திரர் இறுவர் ஒருவர்பின் ஒருவர்; மாப்பாகி இருந்திக் கிழவனும் ஒழியும்.”

கலைநடவடிக்கை காலையில் தமிழ்மூலத்தின் அழகும், மாத்திரமன்றித்து தனித்தனிக் செஞ்சொற்களின் அழகும், சின்னங்களிற் வரக்கியங்களின் எளிமையழகும். அவ்வாக்கியங்களை அடிகளுக்கு அளவரசு நிரப்புத்திய அமைப்பழகும் சேர்ந்து இப்பகுதியை அணிசெய்து நிற்க, பிற்பகுதியைப் பெருமிதச் சுவையிக்க பொருள்நயம் அணி செய்கிறது. ஆடவல்லான் ஊழிப் பெருவளியில் துணைவியுந் தானுமாய் ஆடும் ஆட்டம் பற்றிய குறிப்பே அங்கு அணிசெய்து நிற்பது. நயம் மிக்க பாடல்களில் இதுவும் ஒன்று மீண்டும் மீண்டும் படிக்கச் செய்யும் - பாடிக் கொண்டே இருக்கச் செய்யும் பாடல். இதுபோன்ற பாடல்கள் இன்னும் பல இந்நூலில் உள்ளன. அவற்றின் நயத்தை உணர்த்தவும் சொற்பொருள் விளக்கவும் அங்கங்கே குறிப்புகளுங் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இலக்கியப் பயிற்சி இல்லாதவரும் எளிதிற் பொருளறிதற்காக வேண்டிய இடங்களிற் பாடல்கள் சந்திப்பித்தும், தரிப்புக் குறிகளிடும் எளிமைப் படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன.

பேரழகியான அண்ணையின் அழகுப் பெருக்கான சௌந் தர்ய வகரி என்னும் இந்நாலும் சௌந்தர்யவதியாகத் தமிழ்நிலமெங்கும் பாய்ந்து பயன் விளைப்பதாக.

(அண்ணை) நின்சரிதை நந்தியினின் றிழிந்தெம் இருவிடை மாசினைக் கழுனி
புந்திவாய் நுழைந்து பிறந்துழல் வெம்மை போக்கியே இளிமையும் பொருந்திச்

சிந்ததயாந் தடத்துத் தேங்குவ தான
(சௌந்தர்ய வகரிதான்) என்னுள் முன்வை வந்து
சந்ததம் பெருகிச் சாந்தியைத் தருக
(சந்திர சூடர்தம் பன்னி) என்று பிரார்த்திப்போம்.

கோப்பாய்.

காலைப்பாம்பாடு கைச் சொல் விழங்குத்துப்பால்
நூபங்கிருவாய சிவமயம்

காலைப்பாலைது காலைவாய்க் காலையாடு விழங்குத்துப்பால்
நூலாசிரியரின் நூலாசிரியரின் நூலாசிரியரின்
நூலாசிரியரின் நூலாசிரியரின் நூலாசிரியரின்
முகவுரை
காலைப்பாலைது காலைவாய்க்கொலை ஏந்து
நூலாசிரியரின் நூலாசிரியரின் நூலாசிரியரின் நூலாசிரியரின்

“நிலைப்பேறுமாறு என்னுதியேல் நெஞ்சே! நீவாழ்ப்பால்
நித்தலுமளம் பிரானுடைய கோயில் புக்குப் பாலை வாலு
புலர்வதன்முன் அலகிட்டு மெழுக்கு மிட்டுப்
பூமாலை புலைநதேத்திய் புகழ்ந்து பாடித்
தலையாக கும்பிட்டுக் கூத்தும் ஆடிச்
சங்கரா ஜயபோற்றி போற்றி என்றும் கஷ்டியவரை ஒரு
அலைபுனல்சேர் செஞ்சுடைளம் ஆதி என்றும் பாங்குத்தாப
ஆரூரா என்றென்றே அலரு நிலலே.”

காலைப்பாலை யாவுப்பாலைப்புமிகு முயினைப்படியை காலை
புலர்வதன்மொழியர்கியி இதனையேலை நம் ஒழுகலை
ஒக இயன்றவரை கடைப்பிடித்து,

“பொன்றும் மெய்ப்பொருஞும் தருவானைப் புலுத்தை
போகமும் திருவும்புணர்ப்பானை நூலாக்கலை நிலை காலை
மின்னைன் பிழையைப் பொறுப்பானைப் புலுத்தை காலைப்பாலை
பிழைலாந் தவிரப் பணிப்பானை காலைப்பாலைப்புமிகு வாலை

இன்ன தன்மையன் என்றுபியோன்னு நிலை காலைப்பாலை
எம்மானை எளிவந்த பிரானை நூலாக்கலை நூலாக்கலை பாலை
அன்னம் வைகும் வயற்பழனத்து நெஞ்சு ம்புக்கலை காலை
ஏந்து அன்றையுள்ளும் மறக்கலும்பாமே. ஒன்றுக்கும்கை காலை
நூலாசிரியரின் நூலாசிரியரின் நூலாசிரியரின் நூலாசிரியரின்
என்றும்பியாரூர் அருளியவாறு மறக்கவொன்னைத்
மனநிலையில் மன்னி, கை கூடிக்காலைப்பாலை வாலை

“வாழ்த்துவதும் வானவர்கள் தாம்வாழ்வான்
மனம்நின்பால்
தாழ்த்துவதும் தாழூயர்ந்து தம்மைஸாந் தொழுவேண்டிச்
சூழ்த்துமது கரமுரலும் தாரோயை நாயடியேன்
பாழ்த்தபிறப் பறுத்திவோன் யானும்ஹீஸப் பரவுவனே.”

என்ற மாணிக்கவாசகக் குறிக்கோளைத் தலைக்கொண்டு
வாழ முனைகின்றேன் தமியேன்.

பெறுதற்கியமானிடப் பிறவியைப் பெற்ற யாவ
ருமே இவ்வண்ணம் வாழ்ந்து ஈடேற வேண்டும் என்பது
ஏழையேன் அவா. அதனாலே தெய்வ தோத்திரங்களைப்
பாடத் துணிந்தேன். அதனையும் என்கிற்றறிவுக் கெட்டிய
பொருளைக் கருவாகக் கொண்டு பாடினால் பெரும் பயன்
விளையாதென எண்ணினேன். ஆகவே ஆன்ரூர் ஆரியத்
தில் மொழிந்த கருத்துகளைக் கருவாக வைத்துத் தமிழ்ப்
பாடல்களைப் பாடினேன்.

இந்த இறைபணியும் தமிழ்ப்பணியுமாகிய முயற்சியின்
வரிசையில்: விநாயகர் ஆயிரம் நாமம், ஆறுமாழுகன் அருட்
பெயர் ஆயிரம், அம்பிகை நாமம் நூற்றெட்டு இவை
அருச்சனைக்குரியன் தமிழாக்கினேன்.

சக்த்துரு சங்கராசாரிய பகவத்பாதர் அருளிய சிவா
நந்த லகரி, கணக்தாராஸ்தவம் (இலக்குமி தோத்திரம்),
கணேச பஞ்சரத்தினம், ஷண்முகஷட்கம் என்பன முன்
னமே தமிழாக்கமாக வெளியிட்டவை.

சிவாநந்த லகரி 1966ம் ஆண்டு வெளிவந்தபோது அதை
ணப் படித்து இன்புற்றவர்களில் சிவபூர் அ. நாராயண
சாமிக் குருக்களும் ஒருவர். அவர் தமிழுடைய பாராயண
நூலாக வைத்திருந்த சௌந்தரர்ய லகரி, லலிதா சகஸ்ர
நாமம் ஆகியவற்றை எண்ணிடம் தந்து, சௌந்தரர்ய லகரி
யையும் மொழிபெயர்க்கும்படி பணித்தார் அவ்வாண்
டிலே அப்பணியை நிறைவாக்கிக் கையெழுத்துப் பிரதியாக

அவரிடம் கொடுத்தேன். அதைப் படித்தபின் அவர் எண்ணாம் வாய்த்தது என வாய்மொழிந்து வாழ்த்தினார். அமரராகிலிட்ட அவர்களுக்கு என்றும் என் அன்புவணக்கம்.

தமிழாக்கஞ் செய்து இருபது ஆண்டுகளாயின. இன்று தான் சௌந்தரீய லக்னியை அச்சேற்றி வெளியிடும் பேறு பர்வதவர்த்தனி யம்மை கடைக்கண் பார்வையால் பெற்றேன்.

இந்நாலிலே, தமிழிலுள்ள திருமுறை மற்றும் தோத்திர நால்களிலே இல்லாத அற்புதமான கருத்துகளும் கற்பனைகளும் காணப்பெற்றன. அவற்றைத் தமிழ்கற்போரும் கற்றுணர வழியாகுமென்று தமிழாக்கஞ் செய்தேன். அம்பிகையின் பேரருளே தோன்றுத் துணையாக நின்று இப்பணியை நிறைவேற்றியது என்பதை உறுதியாக நினைந்து கைம்மாறு செய்யும் வகையின்றி நின்று நீள நினைக்கின்றேன். மற்றெருகுபால்:

‘என்ன புண்ணியை செய்தன நெஞ்சமே இருங்கடல் வையத்து முன்னால் நிபுரிந்துவினைப் பயனிடை முழுமனித தரளங்கள் மன்னு காவிரி சூழ்திரு வலஞ்சுறி வாண்ண வாயாரப் பன்னி ஆதரித் தேத்தியும் பாடியும் வழிபடு மதனுலே.’

எனவினாவும் திருநெறியில் தமிழ்மறைவாக்கின்படி ‘முன்னைப் பவமதில் முயன்ற தவமிலார் பரவிப் பணித் தருள் பேறுவரோ பரையே’ என்ற சௌந்தர்யலகரிப் பாடல் வரியையே கூறிப் பெருமிதமுறும் பேறும் உண்டு.

‘இருள்கேர் இருவினையும் சேரா இறைவன் முயலி பொருள்கேர் புகழ்புரிந்தூர் மாட்டு’

என்ற பொய்யாமொழிக்கிணங்க ஆஸ்திகர்களும் அறிஞர்களும் அம்பிகை அடியார்களும் ஆகிய தமிழ்மக்கள், அம்பிகையின் அருள்களியும் இந்நாலே ஏற்றுப் போற்றுவர்.

“குயிற்குஞ்ச முட்டையைக் காக்கைக்கூட்டி டிட்டால் ஆயர்ப்பின்றிக் காக்கை வளாக்கின் நதுபோல்

. இயக்கில்லைப் போக்கில்லை ஏனென்பதீல்லை

மயக்கத்தால் காக்கை வளர்க்கின்ற வாறே.”

ஈடுபால் முட்டையைக் காக்கை வளர்க்கின்ற வாறே. அதை அடைக்காததுக்குஞ்சாக்கி வளர்ந்த காக்கை தமியேன். வளர்ந்த குஞ்ச நிறத்தால் மாத்திரம் காக்கைபோலும். குரலால் குயிலாகவே கூவும். வடமொழி மூலத்தில் உள்ள பொருள் மாறுபாடு குறைபாடுகள் இன்றித் தமிழாக்கத்தில் அமைந்திருப்பின், அது சர்மா அவர்களின் போதனையாகிய குயில் முட்டையின் விசேடம். தமிழ்ப் பாசியாக அமைந்திருப்பின் அது என் பாட்டானார் திரு. ச. கந்தையா அவர்கள் அளித்த தமிழ்க்கொடையின் சிறப்பு. இத் தெய்வப் பணியில் சிந்தையும் சிரத்தையும் வந்தது பூர்வ புண்ணியபலம், அம்பிகைக்கு உகந்த ஆடிப்பூரமாகிய தீர்த்தத்திருநாளில் அன்னை சந்திதியிலே அரங்கேறப் பெறுவது பர்வத வர்த்தனையின் திருவருள். தமிழ்ப்பாக்களிலே வழுவின்மை நோக்கி உதவியவர் சிறுப்பிட்டி சைவப்புலவர் திரு. இ. சௌலத்துரை ஆசிரியர் அவர்கள் குறிப்புரை எழுதியும் அச்சுப் பிரதிகள் சரிபார்த்தும் உதவியவரும் சர்மா அவர்களே. இவர்களுக்கு என் மனமுவந்த நன்றி.

மேலும் இந்நாலுக்கு ஆசியுரைகளும் அணிந்துரைகளும் மதிப்புரையும் வழங்கிய அருளாளரும் அறிவாளருமான:

நல்லை திருஞானசம்பந்தர் ஆதீன முதல்வர் ஸ்ரீவஸ்ரீ சோமசுந்தர ஞான சம்பந்த பரமார்சார்ய ஸ்வாமிகள் அவர்களுக்கும், தெல்லிப்பழைதூர்க்காதேவி தேவஸ்தான நிர்வாக

சபைத் தலைவர் பண்டிதத் தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர் களுக்கும், யாழ். பல்கலைக் கழக சமஸ்கிருதத்துறைத் தலைவர் திரு. வி. சிவசாமி அவர்களுக்கும், வடகோவை சித்தாந்தபாநு' சிவஸ்ரீ சோ. சுப்பிரமணியக் குருக்களவர்களுக்கும் தனித்தனி சிரந்தாழ்த்தி நன்றி கூறுகின்றேன்.

இந்நால் அரங்கேற்று விழா விற் கலந்துகொண்டு தலைமை தாங்கியும் வெளியிட்டுரை நிகழ்த்தியும் ஆசியுரை ஆய்வுரை வழங்கியும் சிறப்புப் பிரதிகள் பெற்றும் இந்நாலுக்கு வாழ்வளித்த பெருமக்களெல்லோருக்கும் உள்ள கனிந்த நன்றி உரைக்கின்றேன்.

இந்நாலே அச்சிட்டு வெளியிடப் பொருஞ்சுவியும் வேறும் பல வகையாலும் உதவியும் துணைநின்ற மக்களுக்கும், இனிது அச்சேற்றித்தந்த ஸ்ரீ வகுப்பும் அச்சகத்தாருக்கும் நன்றிக்கடனுடையேன்.

இவர்கள் எல்லோருக்கும் எங்கள் அண்ணை பார்வதவர்த் தனியின் பரிபூரண கிருபா கடாகஷ்வீகஷணம் என்றென்றாலும் சித்திக்க.

ஆவாக்கால்: இவர்கள் எல்லோருக்கும் எங்கள் அண்ணை பார்வதவர்த் தனியின் பரிபூரண கிருபா கடாகஷ்வீகஷணம் என்றென்றாலும் சித்திக்க. சுப்பிரமணியக் கல்லூரியில் பிரதிகள் பெற்றும் பல வகையாலும் உதவியும் துணைநின்ற மக்களுக்கும், இனிது அச்சேற்றித்தந்த ஸ்ரீ வகுப்பும் அச்சகத்தாருக்கும் நன்றிக்கடனுடையேன்.

நமல் பட்டுக்காப்பிட நாவூல்தாது இதைப்ப ராமலீதி ஆசியுரை
துடுகைக்குலசிறைக வட்கோவை, சித்தாந்திபொநுரை ராமலீதி
கங்கும் பொன்னியைப்பகு சிவபூர்ணம் காலை காலை காலை காலை
சோ: சுப்பிரமணியக் குருக்களவர்கள்
வழங்கியது

இதைப்பொறுத்தது முடிவு கூறுவதைக்கூட நாம்பு
ஆதிசங்கரர் வடமொழியில் கியற்றிய ஸெள்ளந்
தர்ய ஸஹரியானது தமிழிலுள்ள அபிராமி அந்
தாதி போல மந்திரசக்திவாய்ந்த தேவிதோத்திர
நூலாகும். இந்நூலைக் கைலாசத்திலிருந்து தூங்கிக்
குக் கொண்டுவர ஆதிசங்கரர் முயன்றபோது,
ஆனந்தலஹரி எனப் பெயர்பெற்ற முதல் 41 பாடல்
களையே கொண்டுவர முடிந்ததென்றும், மிகுதி
59 பாடல்களும் பின்பு ஆதிசங்கரரால் இயற்றிச்
சேர்க்கப்பட்டு நூல் நிறைவாக்கப்பட்டதென்றும்
ஆன்றேர் கூறுவர்:

தேவியைத் திரிபுரசுந்தரி, ராஜராஜேஸ்வரி,
லலிதாம்பிகை என்னும் பல பெயர்களால் வழி
பாடு செய்தல் திருமூல யோகிகளாலும் கொங்க
ணர், போகர் முதலிய சித்தர்களாலும் அங்கீகரிக்
கப்பெற்றதேயாகும். சைவாபிமானிகளுட் சிலர்,
இத் தோத்திரநூலை சாக்தநூல் என்று ஒதுக்கிவிட
முயலுவது தவறாகும். சிவானந்த ஸஹரி, சிவமான
லிக பூஜாஸ்தவம், சிவபுஜங்கம் முதலிய சிவபர
மான பல நூல்களைப் பாடிய சங்கரர், சைவத்
திற்கு விரோதமான ஒரு நூலை இயற்றினார் என்று
கொள்ளுதல் பொருந்தாது. இந்நூலிலுள்ள 8, 9,
23, 26, 29, 34 - 41, 51, 64, 66, 70, 74, 81, 82, 96,
97 என்னும் எண்ணிடப்பட்ட பாடல்களை உற்று
ணர்வார்க்கு, சங்கரர் சிவத்துவத்தை உயர்த்தி
மேலாக வைத்திருப்பது நன்கு புலப்படும்.

பிரம்மா, விஷ்ணு, ருத்திரன், மகேசுரன், சதா
சிவன் என்னும் மூர்த்திகள், தேவி யின் ஆசனத்
தில் அங்கமாய் அமைந்திருப்பதாகக் கூறப்படு
வது,

“சிவம் சத்தி நாதம் விந்து சதாசிவன் திகழுமிசன்
உவந்தருள் உருத்திரன்றுன் மாலயன் ஒன்றினென்றாய்ப்
வந்தரும்; அருவம் நாலின் குருவம்நா லுபயமொன்று
நவந்தருபேதம் ஏக நாதனே நடிப்பன் என்பார்.”

(சித்தி. சுப. 74)

“எத்திறம் நினருள் சகன் அத்திறம் அவனும் நிற்பன்”
(ஐ. 75)

“சத்தனுக்கோர், சத்தியாம் சத்தன் வேண்டிற்றெல்லாமாம்
சத்திதானே” (ஐ. 76)

என்றிவ்வாறு கூறப்பட்டுள்ள சித்தாந்த சாத்திர
வாக்துகளினால் விளக்கமாகும். சதாசிவ தத்துவத்
துக்கு மேலே விந்து நாத தத்துவங்களையும்,
அதன் மேலேயிருக்கின்ற சத்தி சிவ தத்துவங்
களையும் ஏறுமுகமாகக் குறிப்பிடுவதுதான் மேலே
காட்டிய உருவகமாகும். (97ஆம் பாட்டு)

ஸ்ரீ சக்கரத்தில் திரிகோண வடிவமாக விளங்
குவது சக்தி என்றும், அதன் மத்தியிலுள்ள பிந்து
வடிவம் சிவம் என்றும் ஆகமங்கூறும். (த்ரி
கோண ஞபினீ சக்திர் பிந்துரூப: சிவ: ஸ்மிருத:)
ஆகவே சிவத்தின் பெருமையை எவ்வகையிலும்
குறையாமலே சக்தியோடு சிவத்தின் பெருமையை
உயர்த்திக் கூறுகின்ற இந்நாலை, அனைவரும் பாரா
யணம் செய்து பயன் பெறலாம். இதிலுள்ள ஒவ்வொரு
பாடலுக்கும் ஒவ்வொரு யந்திர வெவ்வேறு பலஜை
உத்தேசித்துச் செய்யப்படும் பிரயோக விதிகளும் வடமொழி நூல்களில் விளக்கப்
பட்டிருக்கின்றன.

பக்திச் சுவை நிறைந்த இந்நூலைத் தேவி பக்தர்கள் பாராயணங்கு செய்து பயன்பெறவேண்டுமென்னும் பெருவிருப்பால் அழகான தமிழ்ப்பாந்தாக மொழிப்பயர்த்துத் தந்திருப்பவர், முன்பும் சிவானந்த லகரி முதலிய சில மொழிபெயர்ப்புக்களைச் செய்தவரான ஆவரங்கால் பண்டிதர்ச் சுப்பிரமணியம் அவர்களாவர். வேறு சில மொழி பெயர்ப்புகளும் இந்நூற்கு உண்டெனினும், முதனாலின் கருத்து வழுவாத மொழிபெயர்ப்பு இதுவே என்று கூறலாம். பண்டிதரவர்களுடைய இத் தமிழ்ப்பணி எல்லோராலும் பாராட்டப்படுதற்குரியதாகும். இந்நூலாசிரியர் இதுபோன்ற பல நற்பணிகளைச் செய்து பல்லாண்டு வாழ ஸ்ரீ நடராஜராமலிங்க சுவாமியைப் பிரார்த்திக்கின் ரேம்.

“ஸ்ரீகுரோ: பாதுகா மூர்த்தி, ஸ்ரீசக்ரம் ஹருதி தேவதா, ஸ்ரீ வித்யா யஸ்ய ஜிஹ்வாக்ரே, ஸ்ரீகாத் பரம: சிவ.”

சோ. சுப்பிரமணியக் குருக்கள் சித்திர வேலாயுத சுவாமி தேவஸ்தானம், கோப்பாய்.

ஞான காவமெறம் ஞாகவிரிக் குதிக்காக்க ஐ¹
 குதிப்பார்முபிதிக்கை எது? .ம்முங்காக்க குமது
 ரிக்) .ம்முக்கையெலு —★— கா ம்மாக் ம்மை
 (:குமிய் :மாக் :பலுகுதிப்பி குதிக்க ணைபிரு ஞாகவி
 ஸ்ரீபிதங்கம்கா யவயக்குபரி குதிக்கமாக் குவிக்கு
 யவயக்குபரி குதிக்கமாக் காயவிதிக்க சுவியாயத்தை
 ராப ம்முக்கலீல வீராக்குப்பி ஏக்குமுக குதிக்கர்யா
 க்கு கார்முக்கு. ம்மாக்குபரி கும்பக குதிக்கரி ம்மாய
 ம்மெகி குதிக்க ராமரிம்கு ம்முக்குப்பாப ராமரி
 ஏபி ம்முப்பயக்கரி குதிக்குக்கு கீர்க்கப முகவி
 பக்காலீ குரிக்காது பீராயவுபரம ம்முக்குக்கு காயவி

.ஞா குக்குரும்ப்ப

சமர்ப்பணம்

நந்தனிக் குலத்துப் பாட்டன் நல்லறம் ஒழுக்க சீலம்
செந்தமிழ்ப் பாட்புச் சைவத் திருமுறை சாத்தி ரங்கள்
முந்தனித் தவஞும் முத்து கந்தையா முன்னே இந்நால்
வந்தனத் தோடு வாழ்த்தி வழங்குங்கா ஸிக்கை யாமே.

பொத்திரன்
சரவணமுத்து சுப்பிரமணியம்
நூலாக்கியோன்

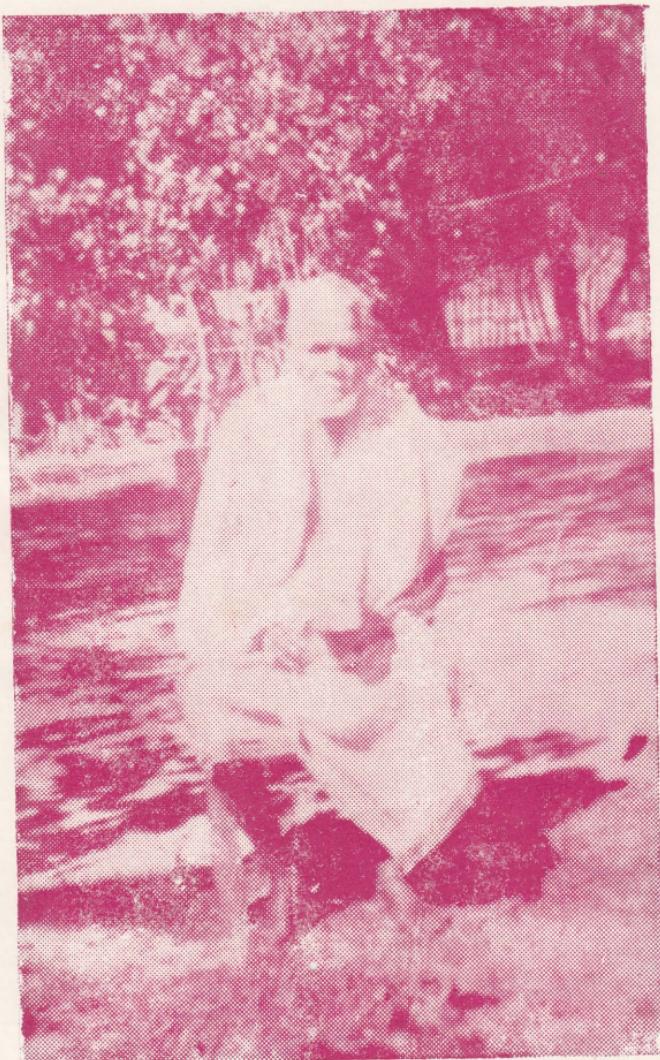
யംഗപാപംവക

യംഗം ക്രമപുരു യംഗംശത്തു നംപനാപ പ്രകൃഷ്ണതു ക്രിജക്കുത്തു
നംകംശ ഇക്കാക മുഖലുതുഡി ത്വംകണ ക്രമപ പ്രസിദ്ധത്തുഡി
ശാന്തി നാവിന്മാ നാമകരണത്തു കുദ്ദു യംഗമാട ക്രിജകുത്തു
വവിാധ കനക്കിന നാകമന്മാംപുരു ഇക്ക്ഷ്മാമ മാനുവി ക്രിജകുത്തു

ഞാഡിക്കാപഠ

യമരിജവരാപിപ്രം ക്രുത്തുപുരാമരാക
ഞാപവിജിക്കാശാന്തി

ஸ்ரீமான் சரவணமுத்து கந்தையா

THE COLLEGE OF ST. LORENTZ.

சௌந்தர்யலகாரி

செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி

செய்யுள் பக்க

எண் எண்

அஞ்சிலப்புதிதத	91	56	இமயமன்குல	61	37
அடகுணைமை	56	34	இயற்கையால்		
அடிபணிபவருக்கு	5	3	மேலிந்து	79	48
அடியிணைமலர்	10	6	இயற்கையிற்கிவ	62	38
அந்தணன் அழியும்	26	16	ஈசற்காமுளத்	54	33
அந்தமும்முப்பும்	28	17	ஈசனுக்கினியா	53	32
அமலைநில்முலை	74	45	ஈதயன்கீர்டம்	29	18
அம்மைநின் ஆஞ்னஞ்சூ	36	23	உடையநீலபய	34	22
அரனிடம்மலைகை	51	31	உரையுணர்வு	93	57
அரிதிருமகள்	97	60	உலகெலாம்முதவும்	24	15
அரியயன் அகுயை	99	61	உறுப்புகள் தோறும்	20	13
அருகிளிழ்யமுனை	77	47	உன்னதாம் அழகை	12	7
அருணனுக்கு	100	62	என்றுபெற்றருந்து	98	60
அரும்பினங்குயம்	78	47	ஏரகனுடனே	72	44
அரும்புவனியினுக்கு	47	29	ஏழிசைக்கெழுவாய்	69	42
அவ்வவர்விருப்பை	31	19	ஓதுவசெபமாய்	27	17
அறிவிலர்க்ககத்தில்	3	2	கண்ணினைக்கவர்	85	52
அன்னைநின்கமல	2	2	கதிர்நிலாப்பளி	94	58
அன்னையுன்மணி	40	25	கமலமென்தண்டு	70	42
அன்னைநின்குயம்	75	46	கலைமகள் மொழி	60	37
அன்னைநீஅரனுர்	23	15	கவாணிணைகதலி	82	50
அன்னைஉன் ஆக	30	18	கவிஞரின்கவிதை	50	31
ஆரணமுடியின்	84	51	கவிவலார்உள்ள	16	10
ஆவனேந்தான்	22	14	காதளவோடி	52	32
ஆற்றிவறுகால்	90	55	காமவேள்களாரி	33	21

செய்யுள் பக்க

எண் எண்

காமவேளலரின்	76	46	பதியெனுபரமன்	64	39
காலையங்கதிர்	18	11	பதுமத்தன்மனை	96	59
கைதவன்மகள்	86	52	பதுமமோஇரவு	87	53
சத்திநின்விசத்தி	37	23	பருப்பதஅரசன்	55	34
சம்புவைவெல	83	50	பவானிநின்உபய	73	44
சரணவந்தளிர்	88	54	பாற்கடல்நடு	8	5
சனனிநின்கவாதி	39	24	புரந்தகனித்தோன்	95	58
சாபமம்மலரே	6	4	புறந்தரும்அசரர்	65	39
சிவமதுசத்தி	1	1	பெண்ணமுதுனக்கு	81	49
சிவனெடுசெத்தி	32	20	போக்கநம்மகத்து	43	27
தந்திமத்தகம	7	5	மங்கலைவிசாலை	49	30
தம்பிரான்தகை	80	48	மலையமன்மகள்	58	36
தருப்பணமனை	59	36	மற்றுளகணமாம்	4	3
நகமுத்தொளி	71	43	மனமும்நீமதிநீ	35	22
நகுவதால்மலர்	45	28	மாதவரகமாம்	38	24
நல்குகநலமே	44	28	மாலயன்மகேசன்	92	56
நாலெனுஞ்சிவ	11	7	மின்னவின்மெவிந்து	21	13
நிமலைநின்கழுத்து	68	41	முன்னுமுன்மூலா	41	25
நிலம்புனல்கனல்	14	9	மூவராமவர்கள்	25	16
நிலவையும்வென்ற	15	10	வரம்பெறவளமும்	89	54
நின்மதிமுகம்	63	38	வரைவருமகளே	67	40
நீண்டுவாய்நெகிழ்	57	35	வாக்கினைவளர்	17	11
நேரதாய்நிலம்	9	6	வாணிலானவே	46	29
பகல்தரும்பவானி	48	30	விந்துவானனம்	19	12
பணிசெயமணி	42	27	விருத்தனைய்விகார	13	8
பண்ணமையாழ்	66	40			

பிழை திருத்தம்

பக்கம் வரி பிழை

திருத்தம்

5	14	வாசஸ்தாளம்	வாசஸ்தானம்
35	2	கடன்பாதவள்	கடன்படாதவள்
43	7	நகத்தை	நகத்தின்
43	17	தமம்	தமரும்
47	9	றிஞர்தம்	அறிஞர்தம்

—
சிவமயம்

சௌந்தர்ய லகரி

காப்பு

சகத்தோர் குருசண்ம தாசா ரியர்தாள்
தொழுதவர்சொல்
மகத்தாம் சௌந்தர்ய லகரி தமிழ்தரச்
குரியன்மா
முகத்தோன் முதல்வன் முதல்வி முருகன்
முகுந்தனடி
அகத்தூ றருளமிர் தார்த்த அகமுகந்
தேத்துதுமே.

அவையடக்கம்

எழுவரைத் தொழுது போற்றி
எழுமைக்கும் ஏம மாகும்
எழுவரைக(கு) உயர்வெற் புற்றே
எழுவாளின் எழிற்சீர் வெள்ளம்
எழுவரைச் சீர்கொள் பாடல்
எழுவாரத் தார்க்காம்; வேறே
எழுவரைக் கருதி என்னும்;
எழுகவே நலங்கள் ஏத்த.

குறிப்பு: எழுவரைச்சீர் — ஏழுவரைசீர்கள்.
எழுவரைக்கருதி — எழுவாரைக்கருதி.

வினாக்கள்
விடைகள்

ரிகாச யர்த்துங்கலே

புந்த

நாதர்யரி ராகாத யஞ்சகருத ராதுவிஷ்ணு
நாகலர்வையூராகுரி
ஏதுப்பிலை ரிகாச யர்த்துங்கலே மாதுஷ்வ
நாமாந்யரிது
நாலுபு ரீநாலுபு நாலந்துபு நாதுவிஷ்ணுபு
நாலந்துபு
நாலுபு நாலுபு நாலுபு நாலுபு நாலுபு
நாலுபு நாலுபு

நக்கமானாய

நிற்பாபலி நூற்றுநாடு நூற்றுநாடு
நாமாய யா நாமாய நாமாய
நிற்பு நிற்பு நிற்பு (ந)நூற்றுநாடு
நாமாந்தெ நாமாந்தெ நாமாந்தெ
நாபாப நாகலர்வை நூற்றுநாடு
நிற்பு :நாகலர்வை நூற்றுநாடு
:நாமாந்தெ நூற்றுநாடு
நாகலர்வை நூற்றுநாடு

நாகலர்வை நூற்றுநாடு — நாகலர்வை நூற்றுநாடு
நூற்றுநாடு — நூற்றுநாடு

வகுவிவ நூடை ப்ரமனுடை
 சிவமயம் வெக சூதி கல்லால
 சேளந்தர்யலகரி விபர்தை
 வாய்ந்த நாதப்பு மதுகரை சூதாங்கு
 முதற்பாகம் ஆனந்தலகரின்தை
 மதுக்கிள குவிசாலா குடைக்கூடி திடைங்கு
 பூர்வபூஷ்ணியிப் பயன் குடைத்து
 சிவமது சத்தி தெரியநின் றனைத்தும்
 செய்திடும்; அடங்குமேல், ஆங்கே
 சிவமதே செயலற் றிடுமெனச் செப்பும்
 கிருமறை; தெரிந்தத னலேபு - மதுக்கிள முத
 தீவண்ம துயர்த்தோன் உருத்திரன்ப் பிரமன்தை
 உனர்ந்தடி தொழுமுனை முன்னைப் பால் கால
 பவமதில் முயன்ற தவமிலார் பரவிப் புதுக்குமால்
 பணிந்தருள் பெறுவரோ? பரையே! 1

தெரியநின்று - வெளிப்பட்டு நிற்க - வான்நின்று (திருக்
 குறள் 2-1) என்பதிற்போல் திரிந்தது. அடங்குமேல் - அடங்கியிருக்குமாயின். திருமறை செப்பும் - வேதங்கள் சொல்லு
 கின்றன. உவணம் அது உயர்த்தோன் - கருடக்கொடி.
 உயர்த்திய விஷ்ணு. முன்னைப் பவம் - முற்பிறவிகள். பரை-
 மேலானவள் - பராசத்தி.

சிவமும், சத்திவெளிப்பட்டு நிற்கும்போதே பிரபஞ்ச
 சிருட்டி முதலிய அனைத்தையும் ஆற்றும் சத்தி வெளிப்
 படாது உள்ளே அடங்கியிருக்குமாயின் அப்போது சிவமும்
 ஐந்தொழிலை ஆற்றுத் தெய்வம் வேதாகமங்கள்
 கூறும். அம்மையே! இவ்வண்மையை உனர்ந்தமையால்
 மும்மூர்த்திகளும் நின்திருவதி பணிவர் முற்பிறவிகளிலே
 தவஞ் செய்யரதவர்கள் உன்னைப் பணியவும் அருள்பெறவும்
 மாட்டார்த் ‘தவமும் தவம் உடையார்க்கு ஆகும்’ (திருக்
 குறள் - தவம்) (உடிப்பு) உடிக்காடும் பதிமானங்களே

திருவடிப் பொடி மகிழமை

அன்னை! நின் கமல அடிகளின் பொடியில்

அற்பமே கொண்டயன் அகிலம்

முன்னநின் றளிக்கும்; முட்டிலா தரியாம்

முதல்வள்ள ஆய்விரம்முடியாலும்

மன்னவந் நிலத்தை எங்கஞே வகிக்கும்;

மற்றதை மதிமுடிப் பரஞ்சும்

புன்னகை புரிந்து பொடித்தெழு புதி

புரந்தனிற் பூசிடும் உவந்தே.

2

கொண்டு + அயன். முட்டிலாது + அரியாம். அயன் அகி
லம் அளிக்கும் - பிரமா உவகைப் படைப்பான் அரியாம்
முதல்வன் பாம்பாகிய ஆதிசேடன் - விஷ்ணுவாகிய தலை
வன் மன்ன நிலைபெற. எங்கஞே வகிக்கும் - எப்படியோ
தாங்குகின்றுன் - சுமக்கிருன். பொடித்து - பொடிசெய்து -
நீருக்கி. டுதி - விபூதி. புரம் - சர்ரம் - திருமேனி

திருவடிப் பொடி மகிழமை

அறிவிஸ்ர்க்குக்கத்திலும் அடிரிருள் அகற்றி (1-2 முடு
ரவியெழு திவவிர் நகராம்; முடு, மூலியகுக்குப்பு
வற்றார்க்கு வாய்த்த நவநிதி மணியாம்;
வாமியே! சடர்க்குமெய்ஞ் ரூன்

நறுவிருட் சத்தின் மலர்நறு ஒமுக்காம்;

பரிசை நாரண வராகத்தின் கோடாய்

உறுபவச் சுழியு(6) ஆம்பவர் புணையாம்;

நூல்களுமை! உன தடியறு பொடியே.

நூல்களுமை! உன தடியறு பொடியே. விஷ்ணுவி
குரியன். வரமி பார்வதி. சுமீர் - அஞ்ஞானிகள் மெல்நறு
ஒழுக்கு - மலர்த் தேன் பெருக்கு. நாரண வராகத்தின் கோடு -
விஷ்ணுவாகிய வராகத்தின் (பன்றியின்) கொம்பு, ப்பலச்

கழிவனு பிறவியாகிய நீர்ச்சுழியினுள்ளே. புணை தெப்பம். அம்மையே! உன்னடிப் பொடியானது, - இரவிலூம் தகராகும், நவநிதிக்குவையாகும், மலர் நூறு மூங்காகும், புணையுமாகும் பிழை வெளியூவியபை ஸ்ரோதாகியின்னால் சாலீங்கை

திருவடிப் பெருமை
மற்றுள கணமாம் வானவர் அபயம்

வரதந்தம் கைகளில் வகிப்பார்;
சிற்பரை! ஒருந் திருக்கரத் தவைகள்
செய்கிலை; அபிநய முறையே;
பற்றுவ தரலும் பயத்தினிற் காப்பும் வீடுபாக
பாலகி! வேண்டுதற்கதிகம் சொஷுப்ராக
உற்றுள உனதாள் உபயதா மரையே
உதவுவான் அமைந்தன அலவோ?

கணம்-கூட்டம். அவைகள் செய்கிலை-அபயம் வரதமாகிய செயல்களைக் கரங்களாற் செய்கின்றாலில்லை. கரங்கள் அபய வரத முத்திரையை மாத்திரமே காட்டுகின்றன. பற்றுவ தரலும்- விரும்பிய பேறுகளைத் தருதலையும். பயத்தினிற் காப்பும்- அச்சமுறும்போது அஞ்சாதே எனக் காத்தலையும். உதவுவான் - தந்தருளுவதற்கு (வான்விகுதி பெற்ற எதிர் கால விணியேச்சம்). திருவடிகளே அபயவரதங்களை ஆற்றுகின்றன ஸ்ரோதா. ஸ்ரோதா விழுப்பு- ஸ்ரீ - ப்பாக நாகவீடு ஏதேவி வழிபாட்டின்பயணம் - ஸ்ரீ கூந்தை அடிபணி பவருக் காக்கம் முற்ற(று) அளிக்கும் வீடுவை அன்னையே! அரிஉனை வணங்கிப் போலீடு - ஸ்ரீ பொடியணி புராரி புந்தியும் நெகிழ்த்தான் - வீடு பொற்பமை மோகினி யாகி; வடிமலர் வாளி மதன்உனை வணங்கி இரதிவாள் விழிநுகர் விருந்தாம் வடிவஞ்ச வயங்கி முனிவரர் மனமும் மயக்கவல் லோனன வருமே, உவிலை குப்பீ

புரது-அரிசு-புராரி-முப்புரம் எரித்த சிவன் புந்தி உமணம். மலர்வாளி மதன் - மலரம்புடைய மன்மதன்; விருந்து ஆம் வடிவனுய் - விருந்தாகும் எழில்வடிவமுடையவனுய். அரிசு உன்னை வணங்கியதால் பொற்படமைமோகினி ஆகிப் புராரி யின் புந்தியையும் நெகிழ்ததான் எனக் கூட்டுக.

யப்பட ராணாஸ யாய்ஜை ராஜர்வ
; ராபப்பிள ஸ்ரீகங்கை யகுஷ்டாம

தேவியின் கடைக்கண் நோக்கு ! ஏபபற்றி
; யவிழுபூ யறப்பட ; வீகிய்கால

சாபம் அம் மலரே, சரங்கள்ஜைந் தலரே; ராஜர்வ
சாரும்நாண் அளிநிரை; துணையும் கிளைப
தாபமில் வசந்தன்; ஏறுசந் தனமும் ராஜர்வ
தென்றலே; தானும்மெய் அநங்கன், ராஜர்வ

ஏகனுய் நின்றிவ் வுலகெலாம் வெலுமால்;
பபட இமகிரி பயந்தளம் அனை! உன்னாக ஸ்ரீகங்கை
மேகநேர் கடைக்கண் மிகவருள் கருணைக்கு ஏறு
மேவிய வீறுதவ் விளைவே. 6

சாபம் - வீல். அம்மலர்-அழகியமலர். சரங்கள் - அம்புகள். ஐந்து அலர் - ஜவகைப்பட்டு. (அவை : தாமரை அசோகு மாநவமல்லிகை நீலோற்புலம்). அளிநிரை - வண்டின்வரிசை. துணை - துணைவன் - தோழன். தாபம் - வெம்மை. ஏறுசந் தனம் - ஏறிவரும் தேர். அநங்கன் - அநது அங்கன் - சரீர மில்லாதவன். ஏகன் ஆய் - ஒருவன் - தனியன்ஆகி. வெலும்- வெல்வான். ஆல் - அகை. இமகிரிபயந்த - இமயமலைபெற்ற. அனை - அன்னையே. வீறுஅது அவவிளைவே - எல்லாவகையிலும் வலிமையில்லாதவனுன் மன்மதன் உலகையெல்லாம் வெற்றிகொள்வதற்கு, உங்கடைக்கண் அருளிய கருணை நிறைந்த வீறே காரணமாம்.

தேவியின் சுவருபம்

தந்திமத் தகம்போல் தனங்களால் வளைந்தாள்
கணீரிடு காஞ்சிதண் டையினேள், கவர்ணி
தந்துவிற் ரளர்சிற் றிடையினேள், நிறைந்த காக
சந்திர வதனி.விற் சரங்கள் வயினாடு
பந்தனைப் பாசம் அங்குசம் பரித்தாள், வளைஏ
புரமளி படுத்தவன் வியப்பார் ஸ்ரூபிரிக
சிந்தனைச் செருக்காம் திருவரு உடையாள் ஷுகரிசி
சேர்களம் சிந்ததயிற் திறந்தே. 7

தந்தி - யானே. காஞ்சி - இடையிலணியும் ஆபரணம்.
தன்னை - காலில் அணியும் ஆபரணம். தந்து + இல் -
நூல்போல் பந்தனைப் பாசம் - கட்டுதற்குக் கருவியான
பாசம். பரித்தாள் - தாங்கியவள். குட்யால் வெவை

தேவியின் வாசஸ்தாளம்

பாற்கடல் தடுவன் பண்ணவர் தருச்சுழு
பாங்கொளிர் மணித்துவி பத்தில்
மாற்கிணை கதம்ப வனமணை சிந்தா
மணிமணை யகத்துமங் கலஞ்சேர்
ஆற்றரி யணையில் அமெனர் மடிமேல்
அமருஞா னெந்த லகரித்
தோற்றமே நிகருந் தோகையே! நின்னைத்
தொழுஞ்சிலர் தூயபுண் ணியரே. 8

பண்ணவர்தரு - தேவவிருட்சம் - கற்பகதரு. மணித்துவி
பம்-இரத்தினதீவு. மால்+கு.- மாற்கு-திருமாலுக்கு. இணை -
லூப்பான். கதம்பவனம் - கடப்பமரச் சோலை, சிந்தாமணி
மணை - சிந்தாமணிக் தோயில். அரிஅணை - சிங்காசனம். அம
லர் - சிவன். ஞான+ஆனந்த + லகரி - ஞானவர்னந்தப்
பெருக்கு. தோகை-மயில் சினையாகுபெயர்வின் உவமையாகு
பெயராயிற்று - உமை. முதற்பாகம் ஆனந்தலகரி என்பது
இங்கு குறிப்பிடப் பெற்றது.

ஆறுதார சக்கரங்கள்

நேர்தாய் நிலம்நீர் தீவளி வெளியின் குபலைக
 நேர்மன மாயத்த துவமாம் ஓாக ரிரிகை
 தாரக மூலம் பூரகம் சுவாதிட் பிரைஷை ஏஷாத்தை
 டானமோ (டு)அநாகதம் விசுத்தி ஏலிட்ச
 சாருமே லாஞ்னை தமையெலாம் சுழுனைச் சைஷைத்தை
 சரியினால் தாண்டிஆ யிரமர்ஞ்ச ரிராவ்ரை
 சீரிதழ் மலந்ட சிவனுடன் தேவீஞ்சுகை காஷ்டை
 திருவிளை யாடல்செய் குதியே. 9

வளி - வாயு. வெளி வான். தாரகம் - ஆதாரம். தாரக
 மூலம் - தாரகமாகிய மூலம் - மூலாதாரம். பூரகம் - மணி
 பூரகம். சாரும்மேல் - மேல்சாரும் - எல்லா ஆதாரங்களிலும்
 மேலே அமைந்த. சுழுனை - சுழுமுனை - சுஷாம்ஞாடி. சரி -
 வழி.

வாநாதங்கால கல்பிதித்துவி

ஆறுதார சக்கரங்கள் (அவரோகணக் கிரமம்)
 அடியினை மலரின் அகத்துநின் ரெழுகும்
 அமுததா ரையினை ஜம் பூத
 வடிவுடல் நனைய வார்த்தமு திந்து
 மண்டலத் திழிந்துபின் மரபே
 கடியரா கடுக்கும் குண்டலி எனவே
 காயமுற் றன்னை இனிதே காலிஞ்சுமாகுவி
 அடியுறு மூலா தாரநுண் வாயி
 கைம்புகுந் தனந்தரா டுதியே. 10
 வார்த்து அமுது இந்துமண்டலத்து இழிந்து தாயம்உற்று
 அகம்புகுந்து அனந்தர் ஆடுதி என இயைக்க, அமுதுஇந்து -
 அமுதகிரணஞ்சிய சந்திரன் இந்துமண்டலத்து இழிந்து -
 சந்திரமண்டலத்தினின்று கீழே இறங்கி, அராகடுக்கும் குண்டலி - பாம்பு போன்ற குண்டலினி சத்தி அனந்தர் ஆடுதி -
 துயில்கின்றுய்.

ஈாலெ கூடுமி சாத்தாயீசக்கரம்காலீப்பிறக ராவேஷு
நாலெலனுஞ்சிவசக்கரநாடும் ஜந்தாம்) குண்டியரிது
யாகைசத்திசக்கரம்ந(ண)னீநவமாய்காத்துக் காத்தில்
மூலமென்றிடவேளவைக்குமுன்னுமேதத்தியும்குளீ
காட்டுவமென முதல்விந் அமர்தற காரைப்பிளி காட்ட
பாலதென்றிடுபீசக்கரம்பகரெட்டாகாக க்காவ
டாந்தளம் இரட்டியாந் தளங்கள்
மேலவென் றிடுமூ வட்டமுக் கோடும்
மேவிநாற் பத்துநான் காமே.

11

காக்குடை கல்லிப்பு ராக்கி யநாக்குத்தாரி
எவைக்கும் முன்னும் தத்துவமென முதல்விந் அமர்தற
பாலது என்றிடும் ஸ்ரீசக்கரம், சிவசக்கரங்கள் நான்கும்
சத்திசக்கரங்கள் ஜந்தும்நன்னீநவம் (ஒன்பது) ஆகி
மூலம் என்றிட, எட்டுஆம் தளமும் அவற்றின் இரட்டி
(பதினாறு) ஆம்தளமும் மூவட்டமும் முக்கோடுமேவி நாற்
பத்துநான்கு ஆம்.

ராயகீல் யவிசிறாக ராயங்காத
தேவியின் சௌந்தரியம்
(ஞ) கலெக்டர் பிப்பா (ஞ) ரிப்பரிது
உன்னதாம் அழகை இமவரை உதித்த
உத்தமீ! எடையிட உரைக்க

அன்னவா கன்னே(ஞ) அந்தமில் புலவோர்
அரியகற் பனைக்க(ஞ) அமை யாதால்;
அன்னதால் அதுகாண் ஆசையில் அழகார்
அரம்பையர். அரிதெனக் கருதார்
சொன்னதோர் தவத்தால் சோதியாம் ஈசன்
சாயுச்சிய பதம்விழைவாரே. கொவை - 12
ஏடையிட மதிப்பிட. அன்னவாகனின் பிரமா. புலவர்-
கவிஞர் - தேவர். அதுகாண் ஆசை. அந்த(உன்). அழகைக்
கானும் ஆசை. கருதாந்துகருதாதவராய்பி (முற்றெங்கம்)
ஈசன் சாயுச்சியபதம். சிவசாயுச்சியபதம். வினைவார்-விரும்
புவார்கள்.

ராகுட ப்யாரைபிளையவி

புலவோர் கற்பனைக்கும் அமையாததான் நினது செனந் தரியத்தை (முற்றுக)க் காணவிருப்பிய அரம்பையர், அரிய தெனக் கருதாமல் தவஞ்செய்து (சிவசாயுச்சியம்) அடைய விரும்புகிறார்கள், தவத்தினால் சிவத்தோடு ஜக்ணியமாகிவிட்டால் சிவபிரானது கண்ணால் அம்மையின் அழகைப் பூரண மாகக் காணலாம் என்பது அவர்களது எண்ணம் கூறுவதா

ஸ்கங்காத ராயாத்பாடு வாத்ராப

கந்தக்கண்ணின் அருள் நோக்கு ஸ்கெவெவி
யாக காதாதுப் ராத்ஸியவி

விருத்தனைய் விகார ணய்தினை விழைச்சை
கூத்துவும் காதாதுப் பாதுகாப்பு பாதுகாப்பா
அறிகிலா வீணநார ணையுமைம்
வகுக்காதுப் பாதுகாப்பு பாதுகாப்பா காதாப
அருத்தமாம் அனே! உன் கடைக்கணி னருள்சற்(று)
பாதுகாப்பு அடைந்திடில் அணங்கினர் அநேகர்
தரிப்பெற மயலார் தாழ்ந்தவிழி குழலார் (யாலைப்
தரிப்பரு மயலார் தாழ்ந்தவிழி குழலார்)

தானையார் காஞ்சிமே கலையார்
தரிப்பரி(து) எமது தாபம்; நீ தமுவென்(று)

இரந்தவற் சாரதே டுவரே. 13
காதாதுப் பாதுகாப்பு பாதுகாப்பு !பீகுத்து

விருத்தன் - முதியவன். விகாரன் - அவலட்சனமானவன்.
இனைவிழைச்சு - கலவி - புணரச்சி. நரன் - மனிதன். எம்
அருத்தம் - எம்பெருஞ்செலவும். தரிப்பு அரும மயலார் -
தாங்கொனைத் காமவிச்சையுடையவர். தாழ்ந்தவிழிகுழல் -
அவிழிந்து தாழ்குழல் - அவிழிந்து தொங்குகின்ற கூந்தல்.
தானை - மேலாடை. காஞ்சி மேகலை இவை இடையில்
அணியும் அணிவகை. அவிழிந்து தாழ்கின்ற என்ற அடை
யைகு. காஞ்சிமேகலைகளுக்கும் கூட்டுக்கூடிய தழுவு - என்று
இரந்து அவன் (ஜி) சாரதூவர் - அந்தத் தகுதியீனனிட
மும் அன்னையின் கடைக்கணருள் கற்று. அடையுமாயின்
அவளைச் சேருவதற்கு மகளிர் மயலினசாயும் தானை காஞ்சி
மேகலையினராயும் ஒடுவர்.

ஆதாரசுக்கரங்களுக்கும் அப்பால்

நிலம்புனல் கனல்கால் நிறைவெளி மனமாய்
 நிகழுமா தாரத்து நெறியே ராஸ்ஹாஸி
 குலம்புணர் ஏழைட்டு, ஐம்பதோ டிரண்டே,
 கூறறு பத்துடன் இரண்டே, (1) ராய்வா
 நலம்புணர் ஆகிருண் பான், ஒரெண் ஞென்பான்,
 நாடுநால் நான்குறழ் நான்காம்
 வலம்புணர் கலைகள் யாவைக்கும் மேலாய்
 வயங்கும்நின் பதமலர் உழையே! 14

ம்பாடை முடிபா - ராதைப் பாகவதீயப் - ரூபபை
 கால் - காற்று - வாய். வெளி - ஆகாயம். குலம்புணர் -
 கூட்டமாய்ச் சேர்ந்த. கூறு அறுபத்துடன் இரண்டு-சொல்
 லபபடுகின்ற அறுபத்திரண்டு. நால் நான்குறழ் நான்கு -
 நான்கு X நான்கு X நான்கு = அறுபத்துநான்கு

செய்யுளில் முதலடியிற் கூறப்பட்ட நிலம் முதலியவற்
 ரேடு இரண்டாம் மூன்றும் அடிகளிற்காக்கூறப்பட்ட எண்
 ணிக்கைகளை நிரவிறையாகக் கூட்டி:

1. பிருதுவி தத்துவமாகிய மூலாதாரத்தில் ஐம்பத் தாறும்
2. அப்பு தத்துவமாகிய மணிபூரகத்தில் ஐம்பத்தி ரண்டும்
3. தேயி தத்துவமாகிய கவாதிஷ்டானத்தில் அறுபத்து நான்கும்
4. வாயு தத்துவமாகிய அநாகதத்தில் ஐம்பத்து நான்கும்
5. ஆகாயதத்துவமாகிய விசுத்தியில் எழுபத்திரண்டும்
6. மனஸ் தத்துவமாகிய ஆஜ்ஞாயில் அறுபத்துநான்கும் ஆகைள்ள கிரணங்களுக்கும் மேலாக அம்பிகையின் திரு வடிகள் விளங்குகின்றன என்று கூறப்படுகிறது.

ஊப்சாரஸ்வதப் பிரயோகம் கூடு

நிலவையும் வென்ற நிமிலமாம் வடிவும் கூபுப்பே
 நிலரவளர் நிமிர்திரு முடியும் வழுகு
 நிலவிய வரதம் அபயம்நீள் படிக ரூபுப்பே
 மாலீச(டு) இவைநிகழ் கரமும்
 குலவிய உமைநின் கோலம(து) ஒருகாற் கூபுப்பே
 கும்பிடும் குணத்தவர்க்கு) அரிதோ
 பலமொடு தேன்பால் கலந்தென இனிக்கும்
 பாவுரை பகர்தரு பண்பே. 15

பலம் ஒடு - பழத்தோடு. பாஉரை - பாட்டும் உரையும்.
 அம்மையின் திருவுருவைத் தியானிக்கும் பண்புடையவருக்கு
 முக்கணியும் தேனுப்பாலும் கலந்தாற் போன்றினிக்கும்
 பாவுரைகளைப் பகருதல் அரியகாரியமன்று என்பதாம்.

அருணமுர்த்தி
 கும்பையு மஷி தேனுப்பாலு கீரைப்பே
 கவிவலார் உள்ளக்கமலமாந்தகாட்டுக்கு) இ ஒலு
 இளங்கதி ரோனென் உனையே
 நவிலலால் அருணை நாமங்கொள் அனையே!
 உனையெவர் நல்வினைப் பயனால்
 நவிலுவர் அவரே, நாமகள் புரியும்
 நர்த்தனைப் பெருக்கென நடந்து
 செவியினால் அறிஞர் தேக்குசெந் தேநைம்
 தீங்கவி மழைபொழி வாரே. 16

நவிலுதல் - சொல்லுதல். தேக்கும் - நிரப்பும் நவிலு
 வர் - போற்றுவார். நாமகள் - சரஸ்வதி. நர்த்தனம் - நிருத
 தம். கவிஞரின் உள்ளக்கமலத்தை மலரச்செய்யும் பால
 சூரியன் போன்றிருத்தலால் அம்மைக்கு அருணை என்னும்
 பெயர் வழங்குகின்றது என்றும், நல்வினைப் பயனால் எவர்
 அவ்வம்மையைப் போற்றுகின்றாரோ அவர் அறிஞரின் செவி

வழியே தேனுகபிபாய்ந்து சிந்தையிலே தேங்கும் தீங்கவி
களை மழைபோலப் பொழிவர் என்றும் ஆசாரியர் கூறு
கின்றார்டு .யக்கர்கை - ஶாஸ்திர-யகையுடையும் .ஷப்பி
- ஓக்கெல்லீது மட்டு வாகீஸ்வரி கூட - ஏன்ற மினக்கட்டி
வாக்கினை வளர்ப்போர் பிளத்துளை படிக
வடிவினர் வசினியே யாதி .ஓயவி

வாக்கிறை வியர்தாம் சூழ்வரும் இறைவி
என்றுளை வணங்கிட வல்லார்

வாக்கினீ சுரர்கள் வரைந்தகா வியம்போல்
வளவிதாய் வாணியின் வதனப்
பூக்கமழ் மணம்போல் பொலிசவை யினதாம்
புகலுவர் புதியகா வியமே.

17

வாக்கினை வளர்ப்போர் - அக்ஷரங்களைத் தோற்றுவிக்
கும் வசினீ முதலான தேவியர் எண்மர். ஸ்ரீ சக்கரத்தில்
அம்பிகையைச் சூழ்ந்துநின்று சேவிப்போர். வாக்கின் சுச
ரர் - வாகீசர்கள் - வாக்கு வல்லபம் மிக்க அறிஞர், காளி
தாசன் போன்றேர் வளவிதாய் - சொல்வளம் பொருள்
வளம் நிரம்பியதாய். வாணியின் வதனப் பூக்கமழ்மணம் -
சரஸ்வதியின் முகமாகிய தாமரை மலரின் நறுமணம். சுவை
யினது - சுவையுடையது. வணங்கிட வல்லார் பொலிசவை
யினதாம் புதியகாவியம் புகலுவர் எனக் கூட்டுக.

அருண தியானம் காலையங் கதிரிற் காந்திகொ ஞனது கூட்டமுத்து
கூட்டமுத்து(கு)உருவின தொளியில் மேலையந் தலமும் மேதினி முழுதும்
முழ்கியே அருணமாய் மிளிரும் கோலமிங்கு(கு) எவன்றுன் குறிக்கொடு தியானம்
செய்குவன் கோமலை! அவனை மாலொடு மருவா உயர்வசி முதலாடு ஏன்றால் 'யீசு'
மான்விழி மங்கையர் எவரே? .மஞ்சுமூ

18

காலையங்கதிர் இல் - உதயகுரியப் பூளிபோன்ற கட்டமிகு உருவினது ஒளியில் - மேரழகுள்ள உன்திருமேளி ஒளி யிலே. மேலைஅம்தலம்-வாலுவலகு - சுவர்க்கம். அருணம் - நிறங்களில் ஒன்று - உதயகுரியனது நிறம். குறிக்கொடு - குறிக்கொண்டு - ஒருமை மனத்துடன். மாலொடு - ஆசையோடு.

கூய யவிரிசிலே ர்ஜாமிழை

காம கலா தியானம்

விந்துவா னனங்கீழ் வியன்குயம் அதன்கீழ்

வியன்தீரா கோணமும் விளங்கச்

சிந்தைவாய் எவனுன் மன்மத கலையைத்

தேனிப்பன் சிவசத்தி! அவனே

சந்ததம் எளிதே காமசத் திகள்தாம் கலிக்கால

வசமுறச் சயித்திரு சுடராம்

சந்தமார் தனத்து முச்சக மாதும் - ராக்ராக்கிலால் - ரா

தான்மயங் குறுதகை பெறுமே.

19

- பாவவழுவக்கு ப்ராமி சாபிரிலால். பாதுயபிஸ்ராி பாம

விந்து - பிந்து - புள்ளி. ஆனனம் - முகம். வியன்குயம் -

பெரியதனம். மன்மதகலை - காமகலை எனப்படும் 'கலீம்'

பீஜம். தேனிப்பன் - தியானிப்பான். சயித்து - வென்று.

இருசடர் - சந்திரகுரியர். முச்சகமாது - மூவுலகாகிய பெண்.

காமகலா பீஜமாகிய 'கலீம்' என்னும் அட்சரத்தையே,

அதன் உறுப்பாகிய மேலே உள்ள புள்ளியை (விந்துவை)

அம்பிகையின் முகமாகவும், நடுவிலுள்ள தகாரத்தைத் தனங்களாகவும், கிழேயுள்ள லகாரத்தை முக்கோணமாக

வும் அமைந்த திருமேனியாகவே (காமகலா ரூபமாக) எவ

ஞெருவன் பாவனைசெய்து தியானிக்கிறுகே அவன் காம

சத்திகளையெல்லாம் வெற்றிகொண்டு. மூவுலகையும் தன்

வசமாக்கும் தகுதியும் பெறுவான். தேவநாகி எழுத்தில்

'கலீம்' என்ற அட்சரத்தை நோக்கும்போது இவ்வுருவம்

புலனுகும்.

சந்திரகாந்த சிலாய் பிரதிமை

உறுப்புகள் தோறும் ஒளிமய மாகும்
அமுதவூற் ஞேழக்கிந்து காந்தத(து)

உறுப்பறு சிலீபோல் உன்னுரு எவனே
உளங்கொடு சியானிப்பன் அவனே ஈவிளாய்

செறிப்புறு சேடன் விடத்தையும் சீற்றக்கறை
கருடனில் தீர்ப்பன்; நல் லமுத ஈவியை
நெறிப்படு நாடி நேத்திர நோக்கால்
வெஞ்சுரம் நீக்கும்; நின் மலையே! 20

இந்து காந்தத்து உறுப்பறு சிலீ - சந்திரகாந்தக் கல்வி
ஞலான விக்கிரகம். சேடனவிடம் - பாம்புதிண்டியதால்
ஏறியவிடம். சீற்றக்கருடன் - சினங்கொண்ட கருடன்.
நேத்திரநோக்கு - கண்பார்வை. கருடபாவணைவல்ல மாந்திரி
கன் விடந்தீர்த்தல்போல, அமுதாறும் கண்பார்வையால்
விடத்தையும் வெஞ்சுரத்தையும் நீக்குவன்
மினாற் கொடி.

மின்னவின் மெலிந்து மினிர்ந்தெரி இரவி
மதியுரு விளக்கிஅ ஆ தாரம்
என்னுமா றிகந்தம் புயவனத் திலகும்

ஆயிர வாரசக் கரத்தின்விடு மாத் ரிளாயை
மன்னுமுன் சாதைக் கலையினை மயக்கம் காவீச ஸஸு
அகந்தைமா சற்றதம் மனத்தில்
உன்னுமா தவத்தர் உலப்பிலா நெந்தம் காது விழுது
உறவர்; சௌ தாமினி! உமையே! 21

மின்னவின் மெலிந்து - மின்னற்கொடிபோல மெலிந்து.
ஆதாரம் என்னும் ஆறுஇுகந்து - ஆதாரங்கள் எனப்படும்
ஆறுநிலைகளையும் கடந்து அம்புயவனத்து இலகும் - தாமரை
மலர்க்காடுபோல் விளங்கும். ஆயிரஆரசக்கரத்தின் மன்
னும் - ஆயிரம் இதழ்கள்ள சக்கரத்தில் விளங்கும். உன்
சாதைக் கலையினை - உனது சாதைஎன்னும் கலையினை.

யன்குதியின் பயன்காடிடுக்

“ஆவனே நீதான்” அடியனேற் கருள்வாய்
அருட்கடை நோக்கு)என விரும்பி முப்பறை
யாவனே ‘பவானி நீ’என இருசொல்
இசைக்குமங் கவனியப் போதே முப்பிடிச்
தியனே எனினும் தேவி! உன் சிறந்த
சாயுச்சிய திருப்பதம் அருள்வை;
மாயனே மலரோன் மகபதி மகுடத்து)

ஆலத்தி பெறுவதப் பதமே. 22
நீதான் பாதுகாவலும்பாப் - ப்ரமாணங்கள். பகுகிக்கி காரிலு
நீதான் பாதுகாவலும்பாப் - ப்ரமாணங்கள். ப்ரமியடிய
நீதான் பாதுகாவலும்பாப் - ப்ரமாணங்கள். பகுகிக்கி காரிலு
ஆவனே நீதான் - ஆ + அன்னே நீதான் - ஓதுக்கமா
தாவே நீதானே. ‘அடியனேற்கு (உன்) கடைக்கண்நோக்கு
அருள்வாய்’ - எனவிரும்பி - என்று சொல்லவிரும்பி.
யாவன் - எவ்வெந்தாவன். இருசொல் இசைக்கும் - ('பவானி
நீ என்னும்') இருசொற்களைச் சொல்லவானே. அவனுக்கு
அப்போதே நின்திருப்பதம் அருள்வை.

‘பவானி த்வம் தாஸே மயி விதர் த்ருஷ்டிம்’ என்னும்
மூல சுலோகத் தொடர் ‘பார்வதியே நீ அடியவனுகிய என்
மீது கடைக்கண் வைத்தருள்’ என்று சாதாரண பொருள்
தருவதோடு, ‘பவானி’ என்பதைத் தன்மை ஒருமை எதிர்
கால வினை முற்றுக்க கொண்டு ‘த்வம் பவானி’ நீஆவேன்
என்று மஹாவாக்கியப் பொருளைக் கொள்ளவும் இடந்
தந்து இரட்டுற மொழிதலாய் நிற்கிறது. அப்படியே தமி
ழாக்கத்திலும் ‘பவானித்வம்’ என்பது ‘ஆவனே நீதான்’
என இரட்டுற மொழிதலாகவே-நீதான் ஆவனே நீஆவேனே
என்னும் பொருளும்தர அமைக்கப்பெற்றது.

சிவசக்தி ஜக்கியம்

அன்னை! நீ அரனார் வாமத்தை அடைந்தும்

அமைவுரு(து) அடுத்துள வலமும்

உன்னதாய் உனக்குள் ஒடுக்கினை யோவென்(று)

உதிப்பிக்கும் ஓரையம் உளத்தே

மன்னுசீர் அருண வடிவமும், மூன்றாம்

நயனமும், வணமுலைப் பரத்தால்

முன்னதா வணங்கும் மூர்த்தமும், முளையாம்

பிறையணி முடியும்; எம் அனையே! 23

வாமம் - இடப்பாகம். அருணம் - செந்திறம். பரத்தால்-பாரத்தால். முன்னதுஆ வணங்கும் மூர்த்தம் - முன்புற மாக சிறிதுவளைந்த திருவுருவம். அருணவடிவமும், மூன் ஒகிய நயனமும், பாரத்தால் வணங்கும் மூர்த்தமும், பிறையணி முடியும் (எம்) உள்ளத்தே ஓர் ஜயத்தை உதிப்பிக்கும் எனக் கூட்டுக.

ஜந்தொழிற் காரணி

உலகெலாம் உதவும் அயன்; அரி ஓம்பும்;

உருத்திரன் ஒழிக்கும்; மேல் மகேசன்

அலகிலா அவற்றைத் தன்னகத் தடக்கி

அடங்குமே சதாசிவத்து); அவன்றுன்

உலவுரு அருளா வழங்குமே எவர்க்கும்;

உமைபரா சத்தியுன் நெற்றித்

தலமுலாம் புருவக் கொடிநொடி தடித்தே

சாற்றுமாஞ்ஞஞயைஅநு சரித்தே. 24

அலகு இலா - எண்ணிறந்த. மகேசன் அவற்றைத் தன்னகத்தே அடக்கிப் பின்தானும்) சதாசிவத்தில் அடங்கும் எனக் கூட்டுக. நின்புருவம் சிறிது அசைவதால் சொல்லப்படும் ஆஜையை அநுசரித்து உதவும் ஓம்பும் ஒழிக்கும் அடங்கும் வழங்கும் என முடிக்க. அம்பிகை ஆஜையின்படியே ஜவரும் ஜந்தொழிலையும் ஆற்றுவர் என்பதாம்

தேவிபுஜை திரிமுர்த்திபுஜை

மூவரா மவர்கள் முதல்விநின் முகத்தே
 முக்குணத்து) உதித்தவர் அதனால்
 ஆவதாம் அவர்க்கும் பூசையாய் உனதாள்
 பூசித்த தாமவை அனைத்தும்;
 ஆவதே அதுவும் அன்னையுன அடிகள்
 அமர்மணி ஆசனத் தயவே
 ஆவரே அவர்கள் என்றுமுன் முன்னே
 அஞ்சலி தம்முடிக் கணிந்தே. 25

மூவராம் அவர்கள் - மும்மூர்த்திகள். முக்குணம்-இரா
 சத் சாத்துவிக் தாமத்துணங்கள். உனதாள் - உனதுதிரு
 வடி. 'உனதுதாளோப் பூசித்ததாம் அவைஅனைத்தும் ஆவ
 ராம் அவர்க்கும் பூசையாய் ஆவதாம்' எனக் கூட்டுக் குறிப்புகள்.

ஸ்தாபியில் இருவர்

அந்தணன் அழியும், அழிந்திடும் அரியும்,
 அந்தகன் அந்தமே அடையும்,
 இந்திரர் இறுவர் ஒருவர்பின் ஒருவர்,
 இருநிதிக் கிழவனும் ஓழியும்,
 அந்தரர் பிறரும் அடங்குமவ் ஓழி
 அழிவெனும் அப்பெரு வெளியில்
 சுந்தரி உனது துணைவனே(டி) ஆடல்
 தொடருதி சதிபதி எனவே. 26

அந்தணன்-பிரமன். இறுவர்-அழிவர். நிதித்திழவன் -
 குபேரன் - நிதிகளுக்கு உரிமையானவன். அந்தரர்-சுவர்க்குத்
 தவரான தேவர். ஸ்தாபி அழிவு-பிரளயம் என்னும் சர்வ
 சுந்தரரும். ஸ்தாபி அழிவு-பிரளயம் என்னும் சர்வ

தாங் ஸ்ரீவிசு - மாணசிக பூஜை - ஹஸு - ஃகாஷ்ட
ஒதுவ செபமார்ய் உபயகைப் பணிகள் - மாஷ்ரிலங்கா
ஏழபி - ஸிராக ஸிரிவைகி - ஸிராட் ரைஷ். (ரம்பிழ)
ஒதுமுத் திரைகளாய் ஒருங்கே பாதமிங் குலவல் வலஞ்செயும் பரிசாய்

பசிக்குணல் ஆகுதிப் பலியாய் ஃபகு
மேதினி கிடத்தல் வணங்கலாய் மேலும் ஃகிளி
விழைந்தெளி தியற்றுமெவ் விணையும் ஃஷாய
மாதெமை உனக்கே வழங்கலால் முழுதும் ஃபுதாப
மரபிலுன் பூசையாகுகவே. 27

ஒதுவ - பேசவன். உபயகை - இருகை. முத்திரை -
ஷ்காசயின்போது தெய்வத்திற்குக் காட்டும் கைமுத்திரை
கள். பசிக்குணல் - பசிநீக்க உணவருந்துதல். ஆகுதிப்பலி -
ஓமாக்கினியில் இடப்படும் அவிசணவு. மாது எமை - அன்
ளையே எம்மை. அம்பிகையே உனக்கே எம்மை முழுதும்
அர்ப்பணம் செய்துவிட்டதாய் நாம் கருதுவதால். எமது
சாதாரண செயல்கள் ஓவ்வொன்றுமே நின்பூசையின் ஓவ்
வோர் அங்கமாக. அமையுமென நாம் கருதும்வண்ணமே
எற்றருள்வாயாக. ஒருங்கே எனபது தீபகம்.

பூஜை காதனி மகிஷம
அந்தமும் மூப்பும் அகற்றமு(து) அருந்தும்
அமரரும் மகபதி மற்றும்

அந்தணன் அரிதாம் அந்தமே அடைவர்; ஃபாயகாகு

அனகற் பாந்தரத(து) எஞ்சார்; ஃபாயகாகு
அந்தவெவ் விடத்தை அருந்தியும் அரன்றுன்

அந்தமெய் தாமைனங் நன்மேல்
சந்திரா தவராய்ச் சனனி! உன் செவியில் ஃபாயகாகு
தாங்கிய தாடங்க வலியே. 28

அந்தம் - முடிவு - மரணம். மகபதி - இந்திரன். அந்தண்ணிலாம் - பிரமவின்னுக்களும். எஞ்சார் - எஞ்சியிராச் (ஆழிவர்). சந்திர ஆதவர் - சந்திரகுரியர். சனனி - பெற்றவள் - அன்னையே. தாடுகம் - காதனி.

பரமசிவனுக்கு வரவேற்பு

*ஈதயன் கிரீடம், இடறவிர்; இதுவும்

இந்திரன் முடிபடா(து) அனைக; மாதவன் மகுடம் ஈ(து) அகல்க(க), எனவுன் பாங்கியர், மால்முத லோரால் பாதமுன் பணியப் படுமுனைக் காண்பான் வரும்பசு பதியினை திர்கொள் ஆதரத(து) அனையும் அம்பிகை நினக்கு

- மொழிலை ஆலயத் தெழுமே. 29

ஈது + அயன். இடறவிர் - இடரூதிர். அகல்க - விலகிச் செல்க. காண்பான் - காண்பதற்கு. மொழிலை - மொழி யும் ஒலி - சொல்லுவதால் எழுகின்ற ஆரவாரம்.

அன்னையே! நின்திருவோலக்கத்தை தச் சாணும் பொருட்டு நினது ஆலயவாயிலில் வந்துற்ற சிவபெருமானை நல்வரவேற்குமாறு நீ எழுந்துவிவரைந்து செல்லும்போது, முன்னமே நின்அடியில் வீழ்ந்து வணங்கியவராயிருக்கும் தேவர்களுடைய முடிகளை இடரூது விலகிச் செல்க என்று பாங்கியர் மாறிமாறிக் கூறுகின்றஹலி ஆலயத்தில் மிக கொலிக்கும் என்று கூறியது இக்கவி.

அன்னையைத் தம் ஆத்மாவாக உபாசித்தல் அன்னை! உன் ஆகத் தங்குரித் துளைண் சித்தியாங் கணங்கள்குழந் தேத்தும் தன்மையுன் றனையே தன்னுயிர்க் குயிராம்

தன்மையில் தியானஞ்செய்(து), அரன்தாள் மன்னுசா யுஜ்யமும் வறிதெனத் துணியும் தொண்டனை ஆதியந் தங்கள் இன்னமும் அறியா இறைவியே! இறுதி ராதிர்க் கீர்யுமா ராதிக்குமன்றே. 30

ஆகம் - சரீரம் அங்குரித்தல் - முனைத்தல் - தோன்றுதல். வறிது - வெறுமையானது - பயனற்று. இறுதினரினுழித்தி. ஆராதிக்கும் - வழிபடும். எண்ணித்திகள் - அனிமா முதலான அட்டமாசித்திகள். உலகையெல்லாம் அழிக்கும் ஊழித்தீயும் அம்பிகையைத் தியானஞ்செய்யும் தொண்டனை வழிபடும் என்றவாறு.

முழுங்கு கூட்டுரை ம்துங்காடு யழுமை
அறுபத்துநான்கு தந்திரங்களும் ஸ்ரீவித்தையும்

அவ்வவர் விருப்பை அளிப்பதற்கு) அமைந்த அறுபத்து நான்குதந் திரமும் செவ்வனம் உலகிற் சிவனருள் புரிந்தே செய்லொழிந் திருந்தவன், மீட்டும் கொவ்வைவாய் உமையுன் குறிப்பினால் உலகோர் குறித்தபே ஞெருங்குதான் கொடுக்கும் செவ்விதாம் உன்றன் ஸ்ரீவித்தை நிலத்தில் சேர்த்தது சிறக்கவைத் தனனே.

31

அறுபத்துநான்கு தந்திரங்கள் - மஹாமாயா தந்திரம் முதலான சாக்த ஆகமங்கள். அவை சாக்த வழிபாட்டு முறைகளில் ஒன்றின கெளல மார்க்கத்தைப் போதிப்பன. உன்குறிப்பினால் - உனதுஎன்னப்படி - உன்விருப்பப்படி. உலகோர் குறித்தபேறு - உலகத்தவர் பெறக்கருதிய பேறுகள்.

சிவபிரான் அறுபத்துநான்கு தந்திரங்களையும் உலகுக்கு அருளியபின்பு, உன்திருவுளக் குறிப்பின்படி, உலகோர் உறுதிப்பொருள் நான்கையும் ஒருங்கே பெறுத்தவும் ஸ்ரீவித்தையைப் பூவுலகிலே சேர்த்து அதுசிறக்க வைத் திருக்கிறுன்.

நானாது - சுதாக்ஷரமாகி மந்திரமாரிக - பாது
 சிவபோனே சத்தி சித்தசன் புனி பின்
 நாயின் தின்களம் மதவேள்
 திவமொடிந் திரன், பின் தேவிமன் மதனே
 செங்கண்மால் எனுமிவர் பீஜம் மறப்பூர் கீ
 நவமுற நான்கும் ஐந்துடன் மூன்றும்
 நாட்டியே இறுதிதோற்றுமையுன்பாறு
 தவவுயர் பீஜம் சார்த்தவே பஞ்ச.
 தசாட்சரி அங்கமாம் அவையே. 32

சித்தசன் - மன்மதன். தின்கரன் - சூரியன். மதவேள் -
 மன்மதன். திவம் - ஆகாயம். இவர்பீசம் - இவர்களுக்குரிய
 பீஜாட்சரங்கள். பஞ்சதச அட்சரி அங்கம் ஆம் - பதினைந்து
 அட்சரங்களையுடைய மந்திரத்தின் - அங்கங்கள் ஆகும்.
 அவை என்ற சுட்டு இங்கே நான்காகவும் ஐந்தாகவும் மூன்
 ருகவும் பிரிக்கப்பட்ட அந்தப் பீஜாட்சரங்களைக் குறிக்
 கின்றது. திவம், ஹம்ஸ மந்திரத்திலுள்ள ஆகாசபீஜம்.

மேலே சிவன் சத்திமுதலிய சொற்களாற் கருதப்பட்ட
 பீஜாட்சரங்களாவன:

சிவன் - க	சுரியன் - வ	தேவி - ஸ
சத்தி - ஏ	சந்திரன் - ஸ	மன்மதன் - க
மன்மதன் - ஈ	மன்மதன் - க	திருமான் - ல
புவிப்பய்வு - ல	ஆகாயம் - வ	
இப்புவி பகிருவக்கூபு	இந்திரன் - ல	

இப்பன்னிரு பீஜங்களும் மூன்று பிரிவாகப் பிரிக்கப்
 பட்டு இவற்றின் இறுதிதோறும், சத்தி பீஜமான ‘ஹரிம்’
 என்பது சேர்க்கப்பட மொத்தம் பதினைந்து (பஞ்சதச) அட்ச
 ரங்களாகின்றன. இம்மூன்று பிரிவுகளும் முறையே வாக்
 பவகூடம், காமராஜகூடம், சக்திகூடம் எனப் பெயர்பெறு
 கின்றன.

சௌந்தர்யலகரி மூலத்தில் மூன்று பிரிவம் ‘அது’ என்னும் சொல்மூலம் பிரித்துக் காட்டப்பட்டிருப்பது போலத் தமிழாக்கத்திலும் ‘பின்’ என்னும் சொல்லாற் பிரித்துக் காட்டப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு கூடத்திலும் அடங்கும் பீஜங்களின் தொகையை நான்கு ஐந்து மூன்று என் எண் குறித்துக் காட்டியது மொழிபெயர்ப்பில் மாத்திரமுள்ள சிறப்பு.

சௌந்தர்யலகரி மந்திரம் காட்டுப்படல்

காமவேள் கெளரி கமலீதன் பீஜம் ஏறுயை
 காணவே தலையில்உன் மநுவாம்
 நாமமோ டிணைத்தே இடைவிடார் நவிலும்
 நயந்தெரிந் தோர்தொடர் தியான
 மாமருஞ் செபமா லிகைகொ(டு) அவ் வரஞம்
 அங்கியில் அம்பிகை! அயுதம்
 ஓமம(து) ஒழிவின் ரதவியே துதிப்பார்
 ஓங்குமா நந்தஆன் நெ[ய்]யினே.

33

காமவேள்கெளரி என்னும் பெயர்களோடும் பீஜம் என்பதைச் சேர்த்துப் பொருள்கொள்க. இவை முறையே ‘கலீம், ஹரீம், ஸூரீம்’ என்னும் அட்சரங்களைக் குறிக்கும். தலையில் - (மந்திரத்தில்) முதலில் மநு - மந்திரம். இடைவிடார்-இடைவிடாதவராய் (முற்றெச்சம்). நவிலும் நயம் - செபிக்கும் நன்மை. தியானமாம் அரும்செப மாலிகை கொடு - தியானமாகிய அரிய செபமாலிகையைக் கொண்டு. அரன்ஆம் அங்கி - சிவாக்கினியில். அயுதம் - பதினையிரம் (இது ஆகுதிகளின் அதிகத்தைக் குறித்தது) ஒழிவின் ரூ - ஓய்வின்றி. ஆனந்த ஆன் நெய்யின் - ஆனந்தமாகிய பகு நெய்யினால்.

அம்பிகையே! உன்மநுவாம் நாமமோடு தலைப்பில் காமன், கெளரி, கமலீ ஆகியவர்களின் பீஜாட்சரங்களை இணைத்து இடைவிடாது நவிலும் நயம் தெரிந்தோர், தியானமாம் செபமாலிகையைக் கைக்கொண்டு, அரஞம் அங்கியில் ஆனந்த நெய்யினால் ஒழிவின்றி அயுதம் ஓமம் (ஆகுதி) வழங்கித் துதிப்பார்கள் எனக் கூட்டுக.

ஈடு 'தா' மினிப் புள்ளம் உடையார் ரிகாயர்கள்க்கூட்டுறவு
இளைப்புத்துப்பாக கஞ்சிரி மின்னால் முழு
உடையநீ உபயசுடர்முலை உமையே! இத்தக்காபுபிக
பனுக் உடையவற் குடம்புமாய்த், தூய்மை
உடையெரான்பான் விழுகத்(து) ஒருரு உடையாற்(கு)
நங்குமுடிக்கூய பிலையாக நங்குமுடிக்கூய நங்குமுடிக்கூய
உயிருமாய் உறைதியென் நுணர்வேன்; புரு
அடைவிதால் உடைமை உடையவர் ஆகி

அமருந விதுசா சமமேக ரிகால் ஸ்ரெவியாக
அடையுமா எந்த பரன்பரை உமக்குள்

அமர்தரும் சமநிலை பெற்றே. 34
காபடி ராதாக்ராகு திரிக்கெற்பாடு

உன்பான் விழுகம் - ஒன்பதுவகையான சர்ரம். அடைவு
இதுஆல் - இந்த முறையையினாலே. அமர்தறவு - அமர்கின்ற
தொடர்பு - சம்பந்தம். ஆனந்த பரன் பரை - ஆனந்தபைர்
வரும் ஆனந்த பைரவியும்.

மழுபி புனர்வையைப் புழுங்க ரிகால்ஸ்ரெவியாக
பயிருடையானுள்ளன் நடுவிருக்கும், என்று தொடங்கும்
திருவாசகப்பாடல் (கோயில்முத்த திருப்பதிகம் 1ம் பாடல்)
ஒப்புநோக்குத்தஞ்சரியது.
- பயது பழுக்கு (பாடுக்கும்பூ) பாயக்காட்டிப்பாலை-ராப்பி
காலோய பகவங்கு வாய்கி வங்கு வகுக்கிக் கூலாக ஸ்ரெவியாக
உருதாரங்களில் அம்பிகை பாய்கி - ஏக்கி
மாஸிக்கூ - மாஸி, ஸ்ரெவியிக்காயி - கீங்கி புதுங்கு
மனமும்நீ, மதிநீ, வெளியும்நீ, வளிநீ, கிழு (குடி)
பு வளித்துணை எரிஇருவியும்நீ, குத்த பிழிஸ்து
புனலும்நீ, புவிநீ, யாவுமாய்ப் புனிதை, குஞ்சிப்பு
புனர்ந்துநீபொலிவதால், புறமொன்(று)
உனையலா(து) இலையால்; ஒருத்தியுன் உருவே
உலகெலாம் ஆகுமா ரெருருவன்
மனைவிபா வனையால் ஆனந்த ஞான
வடிவுள் மங்கையா குதியே. 35

வளி - வாயு. வளித்துணெரி - வாயுவின் தோழினுடை. மருத்சாலைன்பதுவடமொழியில் அக்கினியின் பெயர். மதியும் வளியும் எரியும் புவியும் என எண்ணும்மை விரிக்க. ஒருவன் மனைவி, பாவனையாரல் - ஓப்பற்ற சிவபிரானது மனைவி என்ற பாவனையால்.

ஆஜ்ஞா சக்கரத்தில்

அம்மை! நின் ஆஜ்ஞா அமர்ந்துபல் கோடி

சந்திரா தித்தரில் அவிர்ந்தே

தம்பனிர்க் குணிகுணி தழுவநீ குலவும்

தானுவைப் பணிகுவேன்; அன்ன

சம்புவைப் பணிவோர் சாரும்முச் சுடர்க்கும் வகுாது

விழிக்கும் இச் சகத்துக்கும் அப்பால்

அப்பரஞ் சோதி உலகினில், அனை! நின்

சாயுஜ்யம் அடைந்து) அமர் வாரே. 36

நின் ஆஜ்ஞா அமர்ந்து - நினது ஆஜ்ஞா சக்கரத்தில் வீற்றிருந்து. சந்திரா தித்தரில் - சந்திரகுரியர்போல். அவிர்ந்து - பிரகாசித்து. தம்பனிர்க்குணி குணி தழுவ - (அன்னையாகியான்) நிலைத்த நிர்க்குணியாயும் குணியாயும் (சிவபிரானை இருபக்கத்திலும்) இணந்திருக்க. குலவும் தானுவை - (உன்னேடு) சேர்ந்து விளங்கும் சிவபிரானை. விழிக்கும் - கண்பார்வைக்கும், அம்பரம் - ஆகாயம்.

விசுத்தி சக்கரத்தில்

சத்தி! நின் விசுத்தி சக்கரத் தமர்ந்தே

தாயின் ஆகாயமும் அளித்த சூலையுது

அத்தனைப் படிக வடிவை அவனே(டு)

அமைந்தசங்கர்பியாம் உன்னைக்குவுடு

நித்தியை! நித்தஞ் சேவிப்பன்; உலகம்,

நிலவென்றும்மினின்(று) இலகும்

சுத்தகாந் தியினை சூழிருள் தொலையச் சூலை

சோபிக்கும் சகோரம் தெனவே! பலிக்கைக்கு 37

தாயின் - தாய்போல. - ஆகாயமும் அளித்து - ஆகாய தத்துவத்தையும் தோற்றுவித்தது சங்கற்பி - சங்கல்பம் - (எண்ணம்) உடையவள் நித்தியை - என்றும் உள்ளவள் - அம்பிகை அண்மைவிளி. உலகம், நுழைவின்று நிலவுள்ள இலகும் சுத்த காந்தியினால் குழிருள் தொலையப்பெற்று சகோரம் அதுனாச் சோபிக்கும்

அநாஹத சக்கரத்தில்

மாதவ ரகமாம் மானசத் துலாவி
 மறுவிலா ஞானத்தா மரையின்
 தாதள வருந்தித் தனமைசாற் றரிய
 தகையவாய்த் தமதுசல் லாப
 நாதமாய் நடக்கும் ஈரொன்பான் வித்தை
 நல்கி, நீர் நின் றபால் உணல்போல் உபய
 கோதொழி நலமே கொண்டருள் உபய மாபப்
 ஹம்ஸரைக் குறித்துவாழ்த் துவனே. 38

மாதவர் அகமாம் மானசத்து - மகான்களுடைய மன மாகிய மானசவாவியில், தாது - மகரந்தம் - தேன். சல்லாப நாதம் - கலந்துரையாடும் ஒலி. ஈரண்பான் வித்தை - பதி னெட்டுவகையான சல்வி. நீர்நின் று - நீரிவிருந்து. உபய ஹம்சர் - இருஹம்சங்கள் (அன்னங்கள்) ஆன சிவமும் சுத்த யும் உலாவி, அருந்தி, நல்கி, கொண்டருளும் - உபயஹம் சரை வாழ்த்துவன்ன முடிக்க, புதுக்கொராபாஸ்க - புதுக்கூடு

சுவாதிஷ்டான சக்கரத்தில்

சனனி! நின் சுவாதிட் டானசக் கரத்தில் உடிபோக
 தழுவெனச் சதாசுடர் கடைநாள் கூபியாக
 அனலியின் உருவ உருத்திரவுடன்சேர்ந்து
 அந்தநாள் அவனங்கி நோக்கம் கூறுவதை
 சின்னெடும் உலகைத் தீய்க்கும் அப் பொழுதில்கூடி
 தேவி! உன் கருணைநோக்கத்தால் கூறுவதை
 நனைதர நலஞ்செய் சந்திர கலையாம் கூறுவதை
 நநங்கையே! சரண்; உமைத் தொழுவாம். 39

சனனி - தோற்றுவிப்பவள் - அன்னை. சதா சுடர் - எப் போதும் சுட்டுகின்ற. கடைநாள் அனலிலீன்- ஊழிக்காலத்தீ போன்ற. நோக்கம் - கண். அங்கிநோக்கம் - அக்கினிக்கண். சினன் - சினம் - கோபம்.

மனிப்புரக சக்கரத்தில்
அன்னை!யுன் மணிப்பு ரகமமர்ந் திருஞூக்கு)

அரியென அவிர்ப்ரா சத்தி

மின்னையும் புணர்ந்து விளங்குபன் மணிப்புண்.

மிலைந்ததால் வானவில் மிலிரத்
தன்மெய்யும் கரிதாய் உருத்திர தபனன்

தாபமுற்று) அழிதலம் மூன்றும்

தன்னருள் மழையால் தணிவுசெய் முகிலாம்

சதாசிவ தத்துவம் பணிவாம்.

40

இருஞூக்கு அரிளன அவிர் - இருஞூக்குப் பகைவன் போல
விளங்கும். பராசத்திமின் - பராசத்தியாகிய மின்னஸ். மிலைந்ததால் - அணிந்ததால். உருத்திரதபனன் தாபம் உற்று.
உருத்திரனுகிய சூரியனுடைய வெப்பத்தை அடைந்து.
அழிதலம் மூன்றும் - அழியும் உலகங்கள் மூன்றையும்.
புணர்ந்து மிலிர கரிதாய் தணிவுசெய் முகில் என இயைக்க.

மூலாதாரத்தில் ஆனந்த தாண்டவம்
முன்னுமுன் மூலா தாரத்து நடனம்
முயல்சம யாவெனுன் னுடனே
துண்ணுமொன் பானஞ்சு சுவைநடந் தெர்டரா
நந்ததான் டவரையுந் தொழுவேன்
முன்னுறு கடைநாள் முடிந்திடு சகம்பின்
முறைதரத் தயையிலூல் நீவிர்
பன்னியும் பதியும் ஆகுதிர் அதனால்
பயந்தவர்ப் பெற்றதில் வுலகே.

41

பா முன்னும் - என்னும் நடனம் முயல் - நடனமாடுகின்ற. சமயா என்றால் ஆடன் - சமயா என்னும் உள்ளேடு. ஒன் பான் ஆம் சுவை நடம் நவரசநடனமாகிய தாண்ட வத்தை. தொடர் ஆனந்த தாண்டவர் - தொடர்ந்து நடிக்கின்ற ஆனந்த பைரவர். கடைநாள் - ஊழிக்காலத்தில். சகம்பிள் முறைதர - உலகத்தை மீண்டும் தோற்றுவிக்க. பன்னியும் பதியும் - மீணவியும் கணவனும். பயந்தவர் - பெற்றெடுத்தோர் - தாய்தந்தையர்.

இத்தக ராபர்ஸீல ஷபவிரியை

நிவிர் இருவீரும் பன்னியும் பதியும் ஆயின்மையால், இவ்வுகம் தாய்தந்தையரை என்றும் உடையதாயிருக்கிறது. சிவனுக்குச் சமமானவள் என்னும் காரணத்தால் அம்பீகைக்குச் சமயா என்னும் பெயர் வழிக்கிறது.

வழுஷாஸு வஶத்தியூல ஸுரயுபாது

ஓ பாஸெடு ய்கவெரினாது ஞாயவுவை ஸ்ருஷாங்கு
ஓ பாஸெப ப்ளதுத்து மெராது

கொபவின்செடப ப்ளக்குறுடி - ராஸெநாரிட்டுக்குறுடி
ஸ்வீமி ஓாங்பி யலோயை - ஸ்விசிட்சாபை .மதுக்காநி
- முட்ச ப்பாத் ஓாங்பாது - காதுக்கிணால் - ஓாகுக
- கூத்பாலை குத்பாலை - கூத்பாலை - கூத்பாலை - யகினாயிக்குஏ
.முயறுங்கு ராக்கிளை - மநுங்கு மநத்தியை
க்க்யாகு ராக ஸ்தியை

வ்சபாநாத தாநாநா ஸ்ரீக்ஷதராஸு

வ்சாபாது கூத்ராது ராவை ஸ்வுஞ்சுவு
காவிடாது ஸ்ரூஷெரோபா வக்க்யை

ராபாநு த்துநெங்க ம்னாப ஓாயவிஞ்சுங்கு
ஸ்வெவியாது த்துமாநை - மாகுதுத்து

ஸ்வியகச இகிழ்சுவு ஸ்ராத்தாக ஸ்வுஞ்சுவு
ராஸீதி ஸ்ரூபியதை க்ராக்குடையை

ஸ்ராது ராஸீதி ம்புகிப ம்யான்ப
க்குடையை ஸ்ரீயாத்தபலி ப்ராக்குட்யப

ஓ

பெற்றாலும் - சுத்த - பகாவடி - குத்தாபி - கல்லாபி
திடு மதிழ்ரூபாபி பகுத்து விவமயம்த்து ஏக்காபி ஓக்கர்ஜை
நகர்யை . கூழி - ரீஷா - கத்தாபி பால்குடி யாய
சௌந்தர்யலகாரி கிடைத்து என்னுட
ஞானத்துக் கால இரண்டாம் பாகம் குக்காக
கப்பாடி கா.

கிரிடம் 1

பணிசெய மணியாம் பரிதிபற் பலவுமிகு கதுஞ்சு
பதித்தவுன் பொன்முடிப் பரிசை
அணியுற அறைவான் துணியுமப் புலவோர்விளிய
அம்பிகை முடிமணி ஒளியால் யவிசிறுய
அணியுற பிறையும் ஆங்குபன் விறமாய் யகிஸ்ப
அமைதலின் வானவில் லெனவே குஶாப
துணிவுற உரைக்கத் தொடங்கிடா(து) அயலேஞ்சு
சொல்லவும் வுவமைதே குவதே. 42

பணி 1 சேவை 2. - ஆபரணம் பரிதி - குரியன். பரிசு-
தன்மை. அறைவான் - சொல்லுதற்கு. அம்பிகைக்கு ஆபர
ணமாகும் சேவைபுரிதற்குச் சூரியர் பலரும் நவமணியாயி
னர். அம்மணிகள் பதித்த முடியின் பன்னிற ஒளியால்
சிரசிலுள்ள பிறையும் பன்னிறம் காட்டுவதால் வானவில்
உவமையாகும். உசை . ப்ரூபவிழுக்கிடு கிடையாத்திட்டங்கள்

குந்தல்

போக்கநம் மகத்துப் பொருந்திருள், காடாய்டா
பூத்தநீ லோற்பலம் போன்றே விழுங்கு
மீக்கிளர் ஒளியும் மென்மையும் செறிவும் ஏழுகட
மேவமுன் குழன்றெலி குந்தல்;
வாய்க்குமவ் வளக் வளர்மணம் பெறவேயவகை
வலாரிகற் பகதரு மலர்கள்
தாய்க்கணி யாகச் சார்ந்தன எனவே மூதுகைமீ
சாம்பவீ! கருதுவன் சிரத்தே. ஏனும்மெ 43

போக்க - போக்குக். அளகம் - கூந்தல். நீலோற்பல மலர்க்காடு போன்ற கூந்தல் நம்மகத்துப் பொருந்திய அறி யாமை இருளைப் போக்குக். வலாரி - இந்திரன். மலர்கள் அன்னை கூந்தலின் தெய்வீக மணத்தைத் தாம் பெறவிரும்பி, தாய்க்கு அணியாகச் சிரத்தே சார்ந்தன எனக் கருதுவன் என இயைக்க.

தலைவகிடு

நல்குக நலமே நமக்கெலாம், உனதுப யகவினைப
நகைமுகச் சௌந்தர்ய லகரி நாதாதைகிப
மல்கியே பெருகி வழிதரு கால்போல், ஏ யரினை
மருவியே அடர்ந்திருள் குழலாம் கைபியு
பல்கிய பகையாற் பந்தன மடைந்தாபி முபரினை
பாலகு ரியாளிக் கீற்றின் நாலை நாலை
புல்குகுங் குமத்தின் பொடியணி முச்சி முருங்கை
பொருந்திய வகிடுபூரணியே! 44

நகை - ஒளி. சௌந்தர்யலகரி - அழகுவெள்ளாம். பந்த னம் - சிறை - தடை. கால்போல் - வாய்க்கால் போல். முச்சி - உச்சி. முகத்தின் அழகுவெள்ளார் பெருகிவழியும் வாய்க்கால் போன்றது உச்சியில்வகிடு. அங்கு அணிந்த குங்குமப் பொடிக்கீறு இருள்குழ இடையே விளக்கமுறும் பாலகுரியனின் ஓளிக்கீறுபோலும். வகிடு நல்குக என்க.

நெறிகுழல்

நகுவதரல் மலர்ந்து, நகையிற் றணியால் நன்னூகே சரமும், நன் மனமும் அகமுற அமையுன் முகமல ரதனுள் அநங்கனை அழித்தவன் விழிவண்(டு) அகமயல் கொளுமால்; அம்மலர் முகந்தான் அளியெனச் சுருளொடு முன்தாழ் மிகநெறி குழலால் மிளிர்ந்துசெங் கமலம் வெள்குற நகைசெயும்; விமலாய்! 45

கேசரம் - பூவினுள் அல்லி. அநங்கன் - மன்மதன். அளிவண்டு, புன் முறுவலால் மலர்ச்சியும், பல்வரிசையால் அல்லியும் நறுமணமும் கொண்டது முகமலர். சிவனின் கண்வண்டுகள் அம்முகமலரில் மயங்கிவிமுகின்றன. சுருண்டு கூந்தல் சுரும்புகள் போலச் சூழவிளங்கும் முகம், தமயரை மலரும் நாணமலர்ச்சி காட்டும்.

பிறை நெற்றி .யாழை குக்கல்லி

வாணிலா எனவே வாலிதாய் அழகார்

வல்லி! உன் வானுதல் தனியான் வருதங்கப
மேனிலா முடியின் மிலைந்துள மதியின் கைப

மீதியாம் பாதியாய்த் துணிவென்; குதங்கலி
குணிலா இரண்டும் கொண்டுற இனைக்கின்ற

கூறவை தாங்குறை நிரப்பிய கூடு சூபங்கப
பானிலா ஒழுக்கும் நிறைமதிப் படியாய்யப

பரிணமித் திடும்; பராபரையே. 46

வான்திலா - ஓளியுள்ளநிலவு. வாலிது - தூய்மையானது. வானுதல் - ஓளியுள்ளதெற்றி. மிலைந்துள - அணிந்துள்ள. குன்திலா - வளைந்தமதி. பால்நிலா - வெண்ணிலவு. முடியில் அணிந்த பாதிமதியும் நெற்றியாகியாகிய பாதிமதியும் இனைக்கப்படின் குறைநிரம்பிய முழுமதியாம். பரிணமித்தல் - உருப்பெறல்.

குக்கலிற்புருவம்

அரும்புவ னியினுக்கு) அபயஞ்செய் உமை! உன் ய

அற்பமே வளையினைப் புருவம் யவி கூடுவ

சுரும்பினை அணைய சுடர்விழி யினைநாண் வாவனுங்க

தொடுத்துமன் பற்றிய முட்டிக் கரம்புக இடைகரந்து) இரண்டுகால் கஞ்சேஷ

காண்வரும் இரதிதன் கணவன் கூக்காக்குதை

கரும்புவில் வெனவே கருதுவன் தமியேன்;)கங்க

கருதிய கடவுளாந் தாயே! 47

-இன்னப்புருவம் -இன்னத் இருப்புவமும்। சுரும்புஇன்வள்ளுகளின் தொடர்ச்சி, விழிஇன்வால் இருவிழிகள். ஒழுட் டுக்கரம்! வில்லின் நடுவில் - பற்றிப்பிடித்தலைகளை உலவும் இருகண்ணும் நான்! இருப்புவமும் வில்லின் இருகால்கள். உரோமயில்லாத மூக்குமூலநுதல், பற்றியகையில் மறைந்த வில்லின் நடுப்பாகம். மன்மதனின் சுரும்புவில்லா புருவ இனைக்கு உவமை.

ஸ்ரீமுச்சுப்பு விழிகள் வெள்ள அங்கோல

பகல்தரும் பவானி! நின்திருவைக்கண்! ஸ்ரீமுச்சுப்பு விழிகள் வெள்ள அங்கோல

பகலவ ஞகியப்பரிசால்லிப் பூப்பூ அங்கோல
இகல்தரு மிரவைவினாந்தி ஏம்பு இடுதுப பாபதீபி

நயனமும்விந்துவாதவினுல்லா அங்கோல அங்கோல
புகல்பகல் இரவுக்கிடைப்புகுசந்திப் பெறை

பெரமுதினைப் புனிதைநின் நெற்றித் தெய்வம்
திகழ்ச்சிறி தலர்ந்த செம்பொனம் புயம்போற்

றீவிழி - உதவுமெங் மனையே!

48

புளைகலவன் - சூரியன். இகல் - மாறுபாடு. பகலுக்குமாறு
இரவு. இந்து - சந்திரன். சந்தி - காலைமாலைகள். அம்பும்-
தாமரைமலர். தீவிழி - அக்கிளிக்கண். வலதுகண் சூரியன்;
இடுதுகண் சந்திரன்; நெற்றிக்கண் அக்கிளி. முக்கண்ணும்
முறையே பகல் இரவு சந்தியாகாலங்களை ஆக்கும்.

என்வகை நோக்கு

மங்கலைவிசாலை மதுரைபோகவதிலோ ஷப்ருக்

மாறில யோத்தியே கருணை வபிப்பு
தங்குமா தாரா தாழ்விலாக்க காவல்லே ஜிப்புங்கு

சாரவந் திகைவிசயாவாம் ரியந்தை ஷப்ரா
துங்கமார் நகர்கள் கொள்பெயரியந்தை ஷப்ரா

தொக்கவுன் துணைவிழி நோக்கம் ஷப்ரா
அங்கமா நகர்கள் அனைத்தையும் வெலுமால்;
ஏ ஜயமில்; அன்னை! அம்புபிகையீய! பலிருக் 49

மங்கலம் விசாலம் மதுரம் போகம் போரின்மை ஆதாரம் காவல் ஜயம் ஆகிய பண்புகளைக் கொண்டிருப்பதால் அந்தகரங்கள் இச்சிறப்புப் பெயர்களைத் தனித்தனி பெற்றன. அவ்வளைத்துப் பண்பையும் ஒருங்கே கொண்டிருக்கும் அன்னையின்கண் அந்தகரனைத்தையும் வெற்றிகொண்டு விளக்குகிறது. பெயர் இயற்கை-பெயரின் பண்பு.

உமூடிநுதல்விழிலை ஸ்தாலை
கவிஞரின் கவிதை மஞ்சரித் தாதே காடேபாக
காதலித் தருந்திடு சிருவார் இ இதைச் சுதாசி
செவியினை விடாது செறிநவீரசமும் காடுக்கி

தெரித்துனுஞ் சிரத்தையோ (ு) அனையுன் செவியிளம் வண்டர்ம் செங்கடை விழியை

நோக்கியே சேரமுக் காற்றுல் கும்ளை காஷம் அவிவுற அனலாம் விழிசிறி தருணம்

அடைந்தென அவிரதரும் அணங்கே! 50
விலைதம் மஞ்சரித் தாது கவிப்புங்கொத்தின் மகரந்தம். இதனை அருந்துவன கெவிகள். செவியோடு சேர்ந்து கவிசலி மூல்லா நவரகங்களையும் நுகர்வன இருக்கின்கள். கென்வி இலாம் + வண்டு எனப் பிர்க்க. அனலாம் விழி - நெற்றித்தி விழிப்பு அருணம் உசிபைபு. இருவிழிக்கும் கிடைக்கும்பேறு தனக்கில்லையே என்று நெற்றிக்கண் அமுக்காறு கொள்வ தால் சிவந்தது.

நவரச நோக்கு

அரணிடம் உவகை, அடியரிற் கருணை, கூரைகளை கூரைகள் அல்லவில் வெறுப்பு(பு)இறை அணியரிம் கூரைகளை

அரவிடம் அச்சம், கங்கைமேல் வெகுளி கூரைய அமலனு டவில்வரும் வியப்பே, பூ மூராய

பரவுபாங் கியர்பால் நகை, பது மத்தில் கூரைபு பரவுசெவ் வொளியிலுல் வீரம்பு! குறைபு

இரவுநேர் குழலர்ய் எமையருள் அனை! உள்ளக்கபவி இனைவிழி கொள்சுவை இவையோ! முக்கு

ஏன்கூடு அல்லர் - அடியவரல்லாதார். பரவுதல் - போற்றுதல். பதுமம் - தாமரை. உவகை முதலான எண்களையும் அம் பிகை விழியிலே உள்ளன. இவையன்றிச் சாந்தமும் உண்டு என்பது குறிப்பு. மாரணம்பை நேரும்பார்வை யபதி .குடிகிடு

காதள வோடிக் கவினிமை இறகுங்

காட்டலாற் புராரிதன் சாந்தச்சீக ஸ்ரிமுகி
சிதை சிந்தை திரிபுசெய்திடவே

சித்தசன் செவிதொட ஈர்க்கும் ஸ்ரிமுகி
போதுள் போதாம் களைபுரி செயலைக்கிடு

நடித்தலைப் புரியுமே, புருவம்னால் யாபிகூடு
மீதுந விளங்கும் நின்விழி; இமவான்

குலம்விளக் கிடவரும் விளக்கே! 52

கவின்இமைஇறகு - அழகிய இமையாகிய இறகு. புராரி முப்புரம் எரித்த சிவன். சித்தசன் - மன்மதன். ஈர்க்கும் போது உள்ள போதாம் களை - எய்வதற்கு நானை இமுக்கும்- பொழுது தோன்றும் மலராகிய அம்பு. அவ்வம்பின் தோற் றமும் செயலும் நடித்துக்காட்டி நிற்கிறது புருவத்தோடு கீழே அனைந்தகள். இமயமலை அரசன் குலப்பெருமையை விளக்கும் குலவிளக்கு உண்மை.

விழிகளின் மூவண்ணம்

ஈசனுக் கினியாய்! எழுதுமை இயைந்தேப் பரிசு
தெளியழு வியல்வண்ம் காட்டும்

மாசறு முன்து மலர்விழி மூன்றும், கூட ய்பிரை
மாயுழு மியிலுனுள் ஒடுங்கும் ஞஷயை

பூசரன் அரண்மால் ஆயபுங் கவரைப் பாபுரைப
புனிதை! நீ மீண்டுமுற் பவிப்பான்

பேசசத் துவதா மதராச தப்பேர் ஷுகு ரஷ்விரை
முக்குணம் பேணுதல் போலும். 53

மு இயல் வ(ன்)ணம் - மூவகை நிறம் (வெண்மை கருமை செம்மை), மாயும் ஊழி - முற்றும் அழியும் ஊழி காலம். 'ஊழியில் உள்ளுள்' எனப் பிரிக்க, பூசரன்·பிரமா. புங்கவர்·தேவர். படைப்பு அழிப்பு காப்பு ஆகிய முத்தொழில் களை முறையே இராசத் தாமத சாத்துவிக்குணம் மிக்கவராய் அயன் அரன் அரி ஆகிய மூவரும் செய்வர். ஊழியில் யாவரும் அம்மையிடம் ஒடுங்குவர். மறுசிருட்டியில் அம்பிகையிட மிருந்து தோன்றுவர். முக்குணங்களுக்கு மூவகை நிறம் உரியன். சத்துவம்: வெண்மை. தாமதம்: கருமை. இராசதம்: செம்மை. உற்பவித்தல் - தோற்றுவித்தல்.

- தஷ்பை சூலையில் சூலையீவை - சூலை ஆப்புப் பை திரிவேணிசங்கம தர்சனம்
- பூங்குங்கு ஏதீடு - பூப்பை குங்குமியை ஏது . ஏப்பெ
ஈசற்காம் உளத்தாய்! இரக்கமோ(டு) அருணம்
- பெண்மைகார் வண்ணங்கள் இனைந்தே
தேசுற்ற விழியால் செவ்விய சோனை மிக ஏ
சிரந்தி யமுனைகள் சேர்ந்தபை ம்பாகைப்பூ
மாசற்ற முகமாய் மன்னுநின் முகத்தைத்
தரிசிப்பார் மலங்களை மன்னி
ஆசுற்ற புனிதம் அளித்திட அமைத்தாய்
அன்னை! ஸ(து) அசத்திய மாமோ. 54

சீர்வையில் கங்கை வெண்மை. சோனை: செம்மை.
யமுனை: கருமை. இம்மூன்று நதியும் ஒன்றுசேருமிடம் திரி
வேணிசங்கமம் எனப்படும். அதுபோல மூவர்னம் சேர்ந்த
அன்னையின் விழியும் உளது. நதியில் தீர்த்தமாடுவதால்
புனிதம். அம்பிகையின் கண்களைமந்த முகத்தைத் தரி
சிப்பது புனிதம். மன்னி - கழுவில் கூறாயை

இமையாத காரணம்

வ ஈ செ லெ) படித் தமையு - வண(ஈ) மெ ஸ்ய டி மு
 பருப்பத அரசன் பயந்தருள் அனை! யுன்
 பயில்விழி இறைதிறந் தடைப்பச
 சிருட்டிசங் காரச் செயல்முறை நிகழும்
 செகமெலாம்; செப்புவர் தெரிந்தோர்;
 அருட்டிறம் விழித்திங் களித்துள அகிலம்
 அழிவுரு(து) ஊழிகா றமைந்தே
 இருப்பதை இயற்ற இமைக்கிலை எனவே சூபரி
 என்னுவன்; எம்முடை இறைவீ!

55

பருப்பத அரசன் - மலையரசன் இமவான். பயந்த -
 பெற்ற. இறைதிறந்து அடைப்ப - சற்றே திறந்தழுட.
 அன்னை கண்ணிமை திறத்தலால் சிருட்டியும், இமையுடு
 தலால் சங்காரமும் உலகெங்கும் நிகழும். படைக்கப்பட்ட
 உலகம் ஊழிவரை அழியாதிருக்கும் பொருட்டே இமைகளை
 முடாதிருக்கிறுள் அம்பிகை. அகிலம் - உலகம். ஊழிகாறு-
 ஊழிவரையும். இமைக்கிலை - இமையாதிருக்கின்றுய்.

தூத்துக்குடி செய்துவரும் பாவசூடு ஏட்சாய

மீனும் நீலமும் வெல்லும் விழிகள்
 யாதையடை பலித் தோட வத்திபு ஏட்சாடு
 அடகுனை உமையுன் அஞ்செவி அனைந்தி
 ரகசியம் உரைப்பநேர் நயனம்
 திடமெமைக் கோளே செப்புமென் றஞ்சிச்
 சினைக்கயல் இமைப்பில நீரி
 னிடமொளித் தொற்ற, விழியெழில் பகவில் நீலமுய
 குஷ்டகி மாநாயு செய்து விடும் விவகங்களை விடும்
 இதழ்க்கத வடைத்திடும் குவளை விடும் விபிளிச்சை
 மடவிட மகன்று மறைந்துறும் இரவில் விடும்
 மலரவந் தணையுமால் மரபே. வத்திபு குப்பி

56

அபர்னு - அடகுனுள். அடகு - 1. இலை 2. கடன் இலையும் உண்ணுதவிரதி, கடன்பாதவள் என இருபொருள். அபர்னு என்பதற்கும் அவசிருபொருளுண்டு. ய இரு கண்ணும் இருசெவிகளையும் அணைத்து இரகசியம் சொல்கின்றன. அது தம்மைப்பற்றிச் சொல்லும் கோள் என்று மீன் நினைத்து நீருள் மறைந்திருக்கிறது. சினை - கரு. ஒற்ற ஒற்றுக் கேட்க. கண்ணிமையாமல் ஒளித்திருந்து ஒற்றுக் கேட்கின்றன மீன்கள். கண்ணின் அழகுத் தேவதையும் பகலிலே கூட்பும் குவளையுள் ஒளித்திருந்து இரவில் மலரும் போது வெளிப்படும். இது அம்பிகையின் கண்ணென்றில் நிற்க நானுவதாலாகும்.

நானுவதாலாக - பும்பு - கலை - கலை-குடுகு - ப்ளாங்க - புப்ளுக் குடுகுவிக்குத்துவிலை - பும்பு குடுகுவிக்குத்துவிலை சுகங்கும் பூஞ்சி

கடைக்கண் நோக்கருள்வாய்
யக்குங்காம் தூங்கு, நாஞ்சுவ

நீண்டுவாய் நெகிழ்ந்த நீலமே நிகரும் யபைப்புக்
நின்கடைக் கண்ணருட் பொழிவாம்
மாண்டதோர் மழையால் மஞ்சனம் புரிக
சேயராம் வறிஞரே மையும்ந்;
ஈண்டிதால் உயர்வாழ் வெய்துவோம்; உனக்கும்
. எய்திடா தொருகுறை; இறைவீ! குடிகைக்குலை
காண்டகு மனைக்கும் கானுக்கும் நிலவைக்குலை

காலுமே மதி; உண்டோ குறையே. 57

யபைப்புக் குடுகுவிக்குத்துவிலை சுகங்கும் பூஞ்சி
குடுகுவிக்குத்துவிலை சுகங்கும் பூஞ்சி
மஞ்சனம் புரிக - நீராட்டுக. சேயர் - 1. தூரத்திலுள்ள ஜோர். 2. குழந்தைகள். அன்னை நின் கடைக்கண் பொழியும் சு அருண்மழையால் குழந்தைகளான எம்மை முழுகக் செய்க; சு நாம் பெருவாழ்வு பெறுவோம். அன்னைக்கும் குறைவராது; சு காட்டுக்கும் வீட்டுக்கும் நிலாப்பொழிவிதால் மதிக்குக் குறை வருவதில்லையே.

காமன்களை நிகர் கடைக்கண் நோக்கு
 மலையமன் மகளே! வளையிரு கபோலம் சூரியீ
 மலை மன்மத தனுவெனும் நினப்பை
 நிலையிற நிசழ்த்தும் நிமீலற்கும்; ஆங்கே வழைக்க
 நிரந்தரம் உலவிநீள் செவியைத் தடி வருஷம்
 தொளையுற நடுவே ஏகிநேர்யதொடலால்களிடி கூபி
 சுருசுடர்தரு கடைக்கண்நோக்கு) அந்த
 வளைவறு தனுவில் அனைத்தவார் களை போல் செய்கி
 வருவயங்குமேல்ஜூயிமன்? அனைங்கே! பகு 58 ப
 க்கிழிக்கூவிச்சு கூபிக்கைப்படி கூடி முப்பீலை கூபி
 மலையமன் - இமவான் - பாண்டியனுமாம், கபோலம்-
 கதுப்பு - கன்னம். தனு-வில். களை - அம்பு. காதளவும் ஒடி
 நீரும்கண் அவ்வில்லிலே தொடுத்த அம்பு. வளைந்தகபோவும்
 வில்லு.

மாரநூர் தேர்நேர் வாண்முகம்

தருப்பணம் அனைய கபோலத்துச் சாயை
 தந்திலை தாடங்க இனையால் சுடைகைங்கு
 உருப்பெறும் உருளை நான்குள உனதாம் சுதாவ
 ஒளிமுகம் மாரநூர் தேரே;
 விருப்புடன் அஃதார்ந் தொருவில்லி எனவே
 வெல்லுமா ரெதிர்செலும் வேஞும் சுதாவ
 அருக்கனிந் திருகால் அவனியந் தேரூர் பகும்பாக
 அரும்புராந்திரகண்முனும் உமையே! கு 59

தருப்பணம் - கண்ணெடி. தாடங்கம் - காதனிவளையம்.
 கண்ணெடபோன்ற இருகன்னத்திலும் காதனிவளையம்
 இரண்டின் பிரதிவிம்பம் தோற்றுதலால் தேரின் நான்கு
 சக்கரங்கள்போலுள். அதனால் அம்மையின் முகம் நான்கு
 சிற்களுள்ளக்கமன்மதனின் தேராகத் தோன்றும். வேள்ளு
 மன்மதன். அருக்கன் இந்து இருகால்-குரிய சந்திரராகிய
 இருதிற்கள். அவனியந்தேர் உவர் - பூமியாகிய தேரைண்டரு
 பகும்பாக பகும்பாக பகும்பாக

கின்ற புர + அந்தகண் - திரிபுரம் எரித்த - சிவன், இரண்டு சில்லுத் தேரூரும் சிவன் எதிரேயும் நாலுசில்லுத் தேரூர்த்து மன்மதன் பெரிய வில்லீரனாகப் போராடச் செல்வான். அவனது துணிவிற்கு அம்மையின் முகத் தேராகிய போர்ச் சாதனம் பெற்றமைதான் காரணம் என்பது குறிப்பு, சான்றுரைத்தரும் தாடங்கம்

கலைமகள் மொழியின் கனியமு தருந்தும்
கவின்கவை கொள்ளுநின் செவியாம்
மலைவறு வாய்யால் அநந்தரம் மாந்தி
மாட்சியை மதிக்கும்நற் குறியாய்த் தலைமுறை அசைப்பச் சலனமுற் றனது
தலைமொழி எனத்தாம் சான்றுரை தருமே
சம்புவின் தர்மபத் தினியே.

வாணியின் வாய்மொழியமுதினது கவையை நுகரும் வாய், அம்மையின் செவி. அநந்தரம் - இடைவிடாது. மாந்தி-அருந்தி. மொழி இனிதெனும் குறிப்புணர்த்தத் தலை அசைத்தலால் காதனிகள் அசைந்து ஜனைஜன என ஒலித் தல் பாராட்டுரை பகர்ந்ததுபோலும். சலனம் - அசைவு. தலைமொழி - சிறந்தபேச்சு. சம்பு - சிவன், முக்குத்தி முத்து

இமயமன் குலக்கோட் டிலங்குபொற் கொடியே!
எங்களுக் குனதெழில் நாசி.
அமையஃ தருள்க உசிதமாய் ஆகும்
ஆக்கங்கள்; அவ்வமை யகந்தான்
அமையுநன் முத்தீன் அன்னையோ? அனைய
வளமதை வெளியிலும் விளக்க
இமகரன் நாடி வெளியிடு காற்றுல்
எறியோளி முத்தனிந் தணையே.

குலக்கோடு - சிறந்தசிகரம். நாசி+அமை - முக்காகிய மூங்கில். அஃது - (மூங்கிலாகிய)அது. அமை+அகம்-மூங்கிலி னுள்ளிடம் - முத்தை ஈன்றுதரும் தாய். இமகரன்நாடி - சந்திரகலை - இடது முக்குத்துவாரம். முக்குத்தியிலுள்ள முத்தின் சிறப்பு. காற்றுல் ஏறிமுத்து-முச்சுக் காற்றுல் வெளியே எறியப்பட்ட முத்து.

இயற்கையிற் சிவந்த இணையிதழ் அழகுக்கு)
எங்ஙனம் இயம்புகேன் உவமை?
கயற்களே! முறுவல் முத்தொளிர் கனியைக்
கனியுமேற் பவளமும் அமையும்;
இயற்படு கொவ்வைக் கனியுமல் விதமுக்கு)
எதிருறும் இச்சையாற் சிவப்பை
முயற்சியிற் சிறிதே மருவினும் வெள்கும்;
முடியுமோ? மூரல்முத் தவளே. 62

இதழ் - உதடு. முத்துவரிசை விளங்கும் ஒரு கனியைப் பவளக்கொடி கனிந்து தருமாயின் பவளமும் உதட்டுக்கு ஒப்பாம். கொவ்வைக்கனியும் முயன்று செந்நிறத்தைமேலூம் வளர்த்துக்கொண்டாலும் ஒப்பாகாது நாலும். மூரல் முத்தவள் - பற்களாகிய முத்தை உடையவளே.

புன்னகை அமுதம்
நின்மதி முகத்தே நிலவுபுன் முறவல்
நிலாவமு துண்சகோ ரங்கள்
துண்ணிய மதுரச் சுவையினால் அலகு
சடமெனச் சோரவே, மருந்தாய்
நன்மதி நிலவை நளிர்புளிக் காடி
என்நயந் தருந்துமே நாளின்
பின்னுறும் இரவு தொறும்; பிறை பினித்த
பின்னலஞ் சுரிகுழற் பிடியே! 63

மதிபோன்றது முகம். புன்னகைநிலவு. அந்த நிலாவமு
தைச் சகோரப் பறவைகள் உண்பன. அந்த அதிமதுரச்
சுவையால் அலகுகள் விறைத்து உணர்விழுந்தன. அதற்கு
மருந்தாகப் புளிக்காடிபோலச் சந்திரனின் நிலவை அருந்து
கின்றன. பின்தித்த - அணிந்த.

பதியெனும் பரமன் பண்புரை கதையே
பஃறரம் பராயணம் செயலாஸ்
சதியெனும் உமையுன் தளிரன செந்நா
சாலவும் சிவக்காந் நாவில் சிவபூப
வதியுமல் வாணி படிகநேர் வடிவம்,
செவ்விய நாவணம் மீதே 64
படியவே பிறிதாய்ப், பகருமா ணிக்கப்
படிவமாம் பவானி! அம் பிகையே!

பதி-நாயகன். பராயணம் - பாராயணம் - படித்தல்.
பலகாற்படித்தலால் தளிர்போன்ற செந்நா மேலும் சிவப்
பேறியது. நாவில் உறையும் வாணியின் வெண்ணிறமீது
அச்செந்நிறம் - படிதலால், வாணியின் நிறம் - வேறுபட்டு
மாணிக்கமனிபோலச் செந்நிறமாகிவிடுகிறது. படிவம் - வடி
வம். படிகம்-பளிங்கு. படிதம் நேர் வடிவம் செவ்விய நாவண
னம் மீதே படியவேன்பதிலுள்ள மீதே என்பதைப் படிக
நேர் வடிவம் என்பதனேடு சேர்க்க.

தாம்பூலசேட பலம்

புறந்தரும் அசுரர் பொன்முடி கவர்ந்தே
புனையங்கி யுடன்புரம் மீள்வார்
சிறந்த இந் திருகே டேபேந்திரன் சேந்தன்
சிந்தியார் செய்யசன் மசர்
திறந்தரும் சிவதின் மாவியம்; திருவார்
தேவிநின் செய்யவாய் மெல்லும்
நிறந்தரு புளிதம் நேர்ந்ததாம் பூல
சேடமுன் டயர்வுநீங் குவரே. 65

புறந்தரும் - தோற்றேநும். சிந்தியார் - சிந்தியாதவராய். அசுரரை வென்று முடிகளையும் பறித்துக்கொண்டு அணிந்திருந்த போர்க்கவசங்களோடு வரும் தேவர். (இந்திரன் உபேந்திரன் கந்தன்) சன்மசருக்குரியதாகையால் சிவ நிர்மாவியத்தை விடுத்து, அன்னை, நின் தாம்புல் நிர்மாவியத்தை அருந்தித் தமது அயர்வை நீக்குவர். பளிதம்-பச்சைக் காப்பூரம். சேடம் - சேவும் - மிச்சம், நிர்மாவியம்.

யாழிப் பழித்த மொழி

பண்ணமையாழிற் பசுபதி ஆடற்ற வரையவெலிக் கூடிய பயன்விரி பாணியைப் பிழியாசி வரையாக எண்ணமைந் தருந்தி இறைசிர மசைத்தே இறைவிந் இனிதென மெச்சும் வண்ணமோர் உரையை வழங்க, அம் மொழிக்கு யாழிசை தாழவே வாணி

வண்ணமேல் உறைக்குள் மறைக்குமேல் யாழை வல்லிநின் மொழிக்கிணை யுளதோ! 66
பசுபதி - ஆன்மநாயிகன் - சிவன், ஆடல் - திருவிளையாடல். - பாணி - இசைப்பிழிய - இசைக்க. என்ன அமைந்துமனமுவந்து 'இனிது' என்று ஒருதரம் சொல்லப் படும் மொழி இனிமைக்கு யாழிசை இனிமை குறைந்துதாழ்வற்றதால் வாணி யாழை இசையாமல் உறையினுள் வைத்தாள்.

நாடியின் நஸ்ஸழகு

வரைவரு மகளே! தந்தைவாற் சலியத்து
அங்கையால் வருடவும், கயிலை
வரையரன் இதழ்வாய் வாரமு தருந்த
வாரமோ டுயர்த்தவும் கரத்தால்,
வரையிலா வனப்பை வழங்குநின் வதன்
வான்படி மக்கல் விருந்தம்
புரையும்நின் நாடி பொருந்திய அழகைப்
புகலுவது எங்கனு? புகலே 67

வரை - மலை, வாற்சலியம் - மகவாசை, வருடுதல்-தடவுதல். வார் அழுது - ஊறும் அழுதம். வாரம் - அன்பு. வரையில்லா - அளவிறந்து. வதன் வான் படிமக்கல் விருந்தம் புரையும் - முகமர்கியகண்ணூடியின் கைப்பிடி போன்ற. முகம் கண்ணூடி போன்றது. நாடி கைப்பிடிபோன்றது.

ஸ்பிக்கரை ஸ்து. ம்பாப ஃராஹ்ரை

வாய்ரை வரிதை ம்கவக க்ளப்பியகரி

கழுத்தின் அழுகு குத்தை கூவுர்ஜோகி, ஸ்ப்பவமான்சி

நிமலை! நின் கழுத்தும் நித்தில வட்டமும்,

நிமலர்தோள் தழுவலாற் சிலிர்த்தும் கமமுறு களபம் அளவலாற் களங்கம்

காட்டிய முறுதலால், வதனக் காவாயூரா குமலமேற் சுமந்த கண்டகக் காலும்

கால்தொடர் வல்லியு மெனவேகங்கு எமதுளம் எண்ணும்; இன்றெனிற பதுமம்

பூத்தசங்கு) ஒப்பென் லாமே. 68

நித்திலவடம் - முத்துமாலை. சிலிர்த்தல் - மயிர்ப்புளகம் உண்டாதல். கமழ் - நறுமணம். களபம் - சாந்து. அளவல்-படிதல். கண்டகக்கால் - முள்ளுள்ள தண்டு. கழுத்தில் சிலிர்ப்பும் முத்துமாலையிற் களங்கும் என நிரனிறையாகச் சேர்க்க. முத்தின் கீழுள்ள கழுத்து முகமாகிய தாமரை மலரை மேலே தாங்கிய முள்ளுள்ள தாமரைத் தண்டுபோன்றது. அதைச் சுற்றியுள்ள வெண்மையான கொடி போலுள்ளது முத்துமாலை. பதுமம் பூத்தசங்கு-மேலே தாமரை மலரைப் பூத்துத் தாங்கியிருக்கும் சங்கு. இதுவும் கழுத்துக்கு ஒப்பாகும். சங்கநிதி பதுமநிதி என்பதும் தொனி.

ஏது-ஒடுக்கு கழுத்தினமைந்த மூன்றுவர்கள் - ஏனை
ஏலை பால் - மரால் மத்தூர் மறுஙை - தூரூர் ராஸ் செலை
ஏழிலைக்கெழுவாயாமனே! நினது வீராலை - ராஸ்ஸீ
ஏஞ்சிதிருமிடற்கெறமுவரை மூன்றும் வகை - மூரையை
ஊழிலைத்து தாரம் உச்சம்மத் துமத்தின்கூக ஏக்கு
உறுவரம் பாயும், நல் விசையின்
கேழிலைக் கமகம் கீதமே கவியாம்
கிளையுமாய்க், கேள்வர்முன் மணந்த
நாழிகைப் பிணித்த மங்கல நாண்மூ
வடமுமாய் நலந்தரும் நமக்கே. 69

யங்காக ட்ராஸ்மாலை ய்பாக இழுவக
எழுவாயாம் அன்னே, சிறப்பிடமான அன்னையே.
மிடற்று எழுவரை மூன்றும் - கழுத்தில் எழுந்த மூன்று
வரைகளும். ஊழி - மரபுமுறை. கேழ் - இயைடு. கேள்வர்-
கணவர். மங்கலநாண் - தாலிக்கயிறு. கழுத்திலுள்ள மூன்று
வரைகளும், தாரம் மத்திமம் உச்சம் என்பவற்றின் எல்
லைக்கோடாயும், கமகம் கீதம் கவியாயும், தாலிக்கயிற்றின்
மூன்று வடமாயும் விளங்கும்.

யங்காப்பரியல் - கங்காத்ரியி கீர்யாத்தூ - யங்காத்ரியி
நான்முகன் துதிபெறும் நான்கு கரங்கள் - செந்தாலை - நூத்தாலை - ய்பாக யாவாயறு - பூயக மத்தாராகாலை
கமில்மென் தண்டே கடுக்கும்நின் நான்கு. மத்தாய
பயங்கரைநீரை கலினமூ கிளையைக்கலை பூப்பரிசீல
கராம்புயங் களினமூ கிளையே
கமில்மென் மலரோன் கபாவியாற் கழிந்த(து) கூ
ஓழிந்துள கந்தரம் நான்கும் - தெருங்காப்பிடாங்கு,
அமலை! நீ அபயந் தந்தளி எனவே நாலைப்படி தாக்கி
தாங்கு அநுதினம் சதூர்முகத்து) இருக்கால்கூட வீவை
விமலர்கை நகத்தின் வீரத்தை அஞ்சிடும் வாலை
வினயமோ டேத்துவன் விரைந்தே. 70

கடுக்கும் - ஒக்கும்! கரத் அம்புயம் - கையாகிய தாமரை. மலரோன் - பிரமா. கபாவி - சிவன். (பிரமனின் கபாலத்தை எந்தியவன்). சிவனுல் கைநகத்தால் உச்சிச் சிரம கிள்ளப் பட்டது. கந்தரம் - கழுத்து - தலை. சதுர்முகம் - நான்முகம். இருக்கு - வேதமந்திரம். அநுதினம் - தினந்தோறும். வினயம் - பணிவு. ; கர்யத் தீப்பட்சி பாகைகளில்

கமல் மலரோன், விமலர்கை நகத்தை வீரத்தை அஞ்சி, அமலீ! கபாவியாற் கழிந்ததொழிந்துள (என) கந்தரம் நான் கையும் நீ அபயந்தந்து அளி' எனச் சதுர்முகத்து இருக்கால் நின் கராம்புஜங்களின் அழகினை ஏத்துவன்ற எனக்கூட்டுக.

ஷஷது - ஸ்வாஸ்தி. தீபாகா - ஸ்பார்தா. ச்கருமு - ச்கஷத் த்துப்பாய்-ராம. ச்கதுஷ்வீத்துராத - ஸ்தஷஷ்திப்பட்சி. ச்சு - சுத்திரப்பி. புபாஷ் வணாமல். மஷது - கஹாயாகல். சுகை காபலிய்தலைப் பூபு. சுத்தியாகி - சுத்தியாகாம். குமுகத் தொனியர்ல் நல்லன் நாண் மலரை விவகைத்துவ தீவுக் கூத்துவாய் கூத்துவாய். பாலக கால்கங்கால் நகமுகத் தழைகை புரிதிருக் கரத்தின் அகமுகத் தழைகை அம்மையே! நாமும் அகமுகத் தழைகை அம்மையே!

அறைவதெங் வனம்? அரி(து); உரைநீ; அகமுகத் தம ம் திருமகள் அடியின் அலத்தகம் அளைந்த அம்புயமே கால சகமுகத் தொப்பாய்ச் சாரலாம் சற்றே; சாற்றவே றறிகிலம்; தாயே!

முக்குலை முழுக்குலை இகாபலிப் பயின்பி பகல்குலை பின்வை டுண்டியகை நளினம் - தாமரை. நகத்தின் ஒளியால் தாமரைமலரை பரிகாசம் செய்கிறது கை. அகமுகம்-உள்ளிடம். சகமுகத்து-உலகில். அலத்தகம் - செம்பஞ்சக் குழம்பு. உள்ளே உறையும் இலக்குமியின் பாதச் செம்பஞ்சக் குழம்புபடிந்த கமல மலரே சிறிதனவு ஒப்பாகும்.

ஏனவாது யிருப்பார்வீபகாங்கை வளம் - என்குடுக
கஞ்சொபக ஸ்ரீயாபி), ஸ்ரீ - ஸ்ரீபா. பார்வீப - ஸ்ரீவிஷய
ஏரக னுடனே ஏரம்பன் ஒருங்கே
இனிதுணச் சுரந்திடு காம்பார்
கீரக நகில்கள் சேமமாய் எம்மேற்
றீங்கெலாம் சேட்படுத் தமர்க; .ஸ்ரீப - ஃய
வாரணி கொங்கை வளமைகண் டயிர்த்தே
வாரணி முகன் நகை வரவே
காரணி மதமத் தகத்தையப் போதே டி ஃயகன
கரங்கொடு காண்வரும்; உமையே! ஸ்ரீ 72

ஏரகண் - முருகன். ஏரம்பன் - கணபதி. நகில்கள் - தனங்கள். சேட்படுத்துதல் - தூரத்தேவிலக்குதல். வார்-மார்புக்கச்ச. கொங்கை - தனம். வளமை - பூரிப்பு. அயிர்த்து - ஜியற்று. வாரணமுகன் - ஆணமுகன். பால் பருகும்போது தனங்களைக் கண்ட ஆணமுகன் அவை தமது மத்தகமோன ஜியற்றுத் தமது மத்தகத்தைத் தம்கையாலே தடவிப் பார்த்தார்.

பவானி! நின் உபயப்யோதரம் வேதப் பயோததி மதித்தெழும் அமுதம் தவாநிறை மனியி னந்தகம் பிணையே; சஞ்சயம் இலை; முலை அமுதம் அவாவுடன் அருந்திக் குமரராய் அமர்வார்ஸாகபிப் பவாமுக அசராக் குறுப்பை யாய் உவாமுகன் அறுமுகன்; உமையே!

குடுக்கு

உபயப்யோதரம் - இருதனங்கள். புயோததி - பாற்கடல். மதித்து - கடைந்து. தவா - குறையின்றி. தசம்பு இணை - குடங்கள் இரண்டு. சஞ்சயம் - ஜயம். வேதமாகிய பாற்கடலைக் கடைந்து பெறும் அழுதம் ஞானம். அந்தஞான மிர்தம் நிரப்பிவைத்த இரு குடங்களே இரு தனங்களுமாம். உவாமுக அசரர் - யானைமுகமுள்ள அசரர்: கயமுகாகர னும் தாரகாகாசரனும். இவர்களுக்குப் பகையாய் இவர்களை அழித்தவர்கள் முறையே கணபதியும் ஆறுமுகனும். உவாமுகன் - யானை முகன் - கணபதி. நின்முலை யமுதம் அருந்திய தால் இவர்கள் காம இச்சையின்றி இருக்கின்றனர்,

ப்பாய்ஜிய ஸ்ரோப ற்ஜூப ஹுண்ப

72

விஜயமாலிகையாய் விளங்கு முத்தாரம்

அமலை! நின் முலையாம் மலைமுகத் தலையும்

அருவிநேர் தரளமா வடந்தான், மாத - பயது
அமலர் அன் ரடர் த்த அத்திமத் தகத்தின் கைபீமுட
பஷ்பும் அகந்தரு முத்திமைத் ததுவாய்,
நிமலை! நின் பவள இதழ்நிறம் உறவே

நிறம்பல பிறங்குநீர் மையினால் ப்பாபப்பிழுப்பு
விமலனூர் இசையும் வீரமும் விரவிக்

கோத்தணி விஜயமா லிகையே.

74

முலையாகிய மலைமீது அருவினமுக்குப் போலக் கிடந் தசையும் முத்துமாலை. தரளம் - முத்து. அடர்த்த - கொன்ற.
அத்தி - யானை (கஜாகரன்). இந்த யானையின் மத்தகத்திலே விளாந்த முத்துகளாற் கோத்தது அம்மையின் மாலை. முத்துமாலையில் உதகுகளின் செவ்வொளி படிதலால் சிவப் பும் வெண்மையும் ஆகிய இருநிறம் காட்டுகின்றது. இசை - புகழ். அதன்நிறம் வெண்மை என்பதும் வீரம் செந்நிறம் என்பதும் இலக்கியமரபு. விஜயமாலிகை-வெற்றி மாலை.

யவிழபி ஸ்ரீராம ற்ஜூப

உடை - இதூயிழப் பிள்ளைக்கு ஊட்டு பாலமுதம் புய்க்கு பூந்தூயிழப் பூந்தூயிழப் புய்க்கு பூந்தூயிழப் புய்க்கு அன்னை! நின் குயங்கள் அளித்திடும் அழுதம் என்று அன்னை!

சுந்தரத் தோற்றமோ அல்லால் பின்னையொன் ரெனுமோ? பிராட்டி! நின் பீரம் பஞ்சிய பைந்தமிழ்ப் பிள்ளைபாக ஏதோமை ஒது பண்ணுறு பனுவற் பாவலர் மணியாய்

மனங்கவர்! பாவலோ மனைனே. 75

ம்புவீசு தூநூலீசு வாயவீசு கூந்தீவீசு
குயம் - தனம். அழுதம் - பால். பீரம் - முலைப்பால்.
அம்பிசை தனங்களில் வரும்பால் ஞானைந்தப் பெருக்கா
கிய இரு நதிகள், அல்லது வாணியின் அழுகிய தோற்றமே,
வேறஞ்று. அம்பிகையின் முலையுதம் அருந்திய தமிழ்ப்
பிள்ளை, திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார், பண்ணுறுபனுவல்-
இயற்றிப்பாடும் நால். (பாடல்)

க்ரீஸ்ரீ ம்புரீஸ் ம்புகளை ஏனுவேலீ

76

நாபிமேலெழுந்த ரோமிவலீசுக்காகி

காமவேல் அலரின் கலைதொடச், சிவந்த வீசு
கண்ணுதல் கண்ணழல் சுட, நின் பூந்தூயிழப் புய்க்கு
தாமமே கலைகுழ் நாபியாழ் தடத்துள்வீசு - கிழ்சு
தாவிழுழ் குற, அவண் உதித்த
தூமமேல் எழுந்த தொடரினைத் தோன்றும் வீசு
தூயரோ மாவளி என்பர்;
காமவே தலைநாழ் கடந்திட அருஞும் முடிவிழ்சை
கண்ணுதற் களிறனை பிடியே!

.76

அலின்கண் - மலரம்பு. தாமமேகலீ - இடையில் அணியும் மேகலீமாலீ. நாபி - கொப்பூழ். தடம் - தடாகம். தாமம் - புகை. உரோமாவளி - உரோமவரிசை. சிவனது நெற்றிக்கண் தீயால் குடுண்ட மன்மதன் அம்பிகையின் நாபியாகிய வாவியில் முழுக அங்கெழுந்து மேற்சென்ற புகையையே உரோமாவளி என்கிறார்.

நாபியாம்பிலம்

அருகிலீழ் யமுனை அருவிநே ரெனவே

அறிஞர்தம் திருந்திய நினைவில் நாயகனற்பயலு
உருவுவீழ் உரோம வல்லிமெல் விடைமேல்லறி

உந்திவாய் மூகிவந் திழிதல் நாயகனற்பயலு
இருகுய நெருக்கின் இடையிருள் வெளிபின்

நிடைந்து) ஒளிப் பிடமென நினைந்தே
பெருகிய கருணைப் பெண்ணமுதே! நின்

நாபியம் பிலம்புகல் போலும். 77

யமுனை கருநிறமானது. அம்பிகை தனங்களுக்கிடையே தொடங்கி நாபிவரை செல்லும் உரோமவரிசை. சிரங்க விடை ஒழுகிவரும் யமுனை அருவிபோன்றது, உந்தி-வயிறு மேலும் இருதனங்களின் நெருக்குதலால் நவிவற்ற இருள் வெளியே ஒழுகிவந்து நாபியுள் ஒளிப்பியம் தேடுவது போலுமுள்ளது. பிலம் - குகை. இருள் பின்னிடைந்து நினைந்து நாபியம்பிலம் புகல்போலும் என இயைக்க.

அம்புய வாவிநேர் நாபி
அரும்பினங் குயமிரண் டரும்புரோ மக்காம்(பு)

அம்புய வாவியாம்; நாபி,
கரும்பீறை காந்திக் கனலெழு யாக

குண்டமாம்; இரதியா டரங்காம்;
பரம்பரன் நயனம் பயில்தலப் பயனைப்

பயந்திடும் குகைமுகந் தானும்; பூபம்பை
வரம்பிலா அழகி(து) உரைத்திட; உமையே! பூபம்ப
அசைவிலா வரந்திச் சுழியரம், சுமுரினா 78

தாமரையில் அரும்புபோலும் இருதனங்களை அரும்புகின்ற
வரோம் வளிச்சயாகிய ஒரு தண்டோடு சூடிய தாமரைத்
தயாகி. கரும்பிறை - மன்மதன், மன்மதனுடைய காந்தி
யாகியதீவளரும் யாககுண்டம், இரதி நடனமாடும் அரங்
கம் - சிவனது கண்கள் செய்த தவப்பயனைக் கொடுக்கும்
குகைவாயில். வரநதி-கங்கை, கங்கை நீர்ச்சுழி, நாபிக்கு
இவை உவமையாம்.

பொற்புடைச் சிற்றிடை

இயற்கையால் மெலிந்தும் குயத்தினால் நலிந்தும்
இறுமிறும் எனவளை வூறலால்

அயற்கையாம் அலையால் அலைநதிக் கரையில்

அருந்தரு நிகருமநநின் இடையை
மயற்கைபோம் மனத்தோம் வாழ்த்துகோம் ஊழி
வரம்பில் வாழின்று உமையே!

கயற்கைபோம் விழியாய்! கன்னியர்க் கரசீ!
காரணீ! புனிதஆ ரணியே!

79

குயம் - தனம். இறுமிறும் முளிந்துவிடும் (அடுக்குத்
தொடர்). தன்னயவில் உள்ளவற்றை அலையாகிய கரங்க
ளாலே அலைத்துச் செல்லும் நதிக்கரையில் உள்ள அருமை
யான மழும்போல ஆபத்தான நிலையிலுள்ள இடை. மயல்
கைபோம் மயக்கம் நீங்கிய - தெளிந்த. இடையை வரம்
பிலா ஊழிவரீழ்கள் வாழ்த்துகின்றோம்.

கல்பகுமிகு முப்புமிகு முப்புமிகு முப்புமிகு

வயிற்றின் வயங்கும் யடிப்பு முன்று

தம்பிரான் தகைமை நினையவேர் தழைத்தும்,

தமுவுமீப போர்வைம் தூாந்தும்,
அம்பரம் நிமிர்ந்தும், அம்புயம் அடங்கும்

அரும்பொனின் அங்குயக் கலசம்
தம்பரம் அழுத்தத் தளரிடை தரிக்கும்

தரம்பெற வரிந்துகுழ் கொடியால்
சம்பரன் பகைவன் தளைத்தென விளங்கும்

சனனிமூன் (று) உதரத்துன் மடிப்பே. 80

வேர் - வியர்வை. அம்பரம் - வெளி. பரம் - பாரம். பதியாகிய சிவனை நினைய வியர்வை உண்டாகியும், கச்சற நிமிர்ந்தும், மேலெழுந்தும், அழகிய இருபுயங்களுடைய அடங்கியும் உள்ள தனங்களாகிய பொற்கலசுங்கள். தனங்கள் தம்பாரத்தை அழுத்துதலாலே தளரும் இடையானது அவற்றைச் சுமக்கும் திறம்பெறுமாறு மன்மதன் கொடியினால் மூன்று சுற்றுச் சூழ்ந்து கட்டியது போவுள்ளது வயிற் ரிலுள்ள மூன்று மடிப்புகள். சம்பரன்பகைவன் - மன்மதன். தளை - கட்டு. சன்னி - பெற்றவள், அன்னை: உதரம் வயிறு.

வினா - பதை தந்தை தந்த சீதனங்கள் எவ்விளாகை விளைஞாக ஏற்படுவதைத் தெரியாத வயறுதை - கூடாகத் தெண்ணமு(து)! உனக்குப் பிதாமலை அரசன் எவ்விடையில் பெருகுதன் பரப்பொடு பாரம் தின்னம்முன் அளிப்பச் சீதனம் பெற்ற சீர்கொலோ பரமோடு விசரலம் நண்ணுபின் நிதம்பம்? ஈதுநா நிலத்தை மறைத்து(து)என்மை யாக்கியும் நண்ணும்; கன்னணுதல் மடியே காணுமாம் மாண்பைக் கண்ணுதல் ஒண்ணுமோ பிறர்க்கே? 81

பிதாமலை அரசன் - பிதாவாகிய மலியரசன். பெருமலையாய்வள் தனது பரப்பையும் பாரதத்தையும் சீதனமாகத் தரப்பெற்றார். அவைதாம் நிதம்பத்தின் பண்புகளாயமைந்தன. இப் பின்னிதம்ப்பாகம் பரப்பாலும் பாரததாலும் பூமியையும் எளிமைய்ப்படுத்தி மிக்கிருக்கிறது. கண்ணுதல் - சிவன் கிண்ணுதல் ஒண்ணுமோ கிருதி அளவிடுதல் இயலுமோ? கண்ணுதலோன் மடித்தலமே மாண்பை அறியும்.

தொடையும் முழந்தானும்
 கவானினை கதலிச் சீதமென் தண்டும்
 கடுங்கரிக் கரமும்முன் வெலவும், வை மங்கரிபு
 தவாதரன். தானைத் தாழ்தலால் காழ்த்த
 சானுவி னினைசுர பதியூர் கைக்காபம்த
 ஹவாவின(து) உபய மத்தகம் வெலவும்,
 உரையுணர்வு இறந்துநின் ரூனிரும்
 பவானி! நின் அழகைப் பகர்பரி சந்யோம்;
 பகவதி! சௌந்தர்ய வதியே.

82

கவானினை - தொடை - இரண்டு. சீதம் - குளிர்.
 தவாது - தவருமல். காழ்த்த - தின்மைபெற்ற. சானுவின்
 இனை - முழந்தாள்இரண்டு. சுரபதி - தேவர்கோன் -
 இந்திரன். உவா - யானை - ஜராவதம். உபயம் - இரண்டு. தொடைகள் கதலித் தண்டையும் துதிக்கையையும் விஞ்சி
 யவை. முழந்தாள்கள் ஜராவதத்தின் மத்தகங்களை வென்
 றவை. சிவனைப் பஞ்சாங்க நமஸ்காரம் செய்வதில் முழந்
 தாள் பலகாலும் நிலந்தீண்டுதலால் தின்மைபெற்றன. கத
 வித்தண்டையும் கரிக்கரத்தையும் மத்தகத்தையும் வெல-
 ளன் வேற்றுமை விரிக்க, காப யண்ணா(து) திருவை

18

க்பண்ணாய ம்பாங்கா பவியை ச்சுழுங்க
 அம்பருத்துளி அனைய கணைக்கால்
 சம்புவை வெலவே சம்பரன் பகைவன்
 சரம்பெயும் இரண்டுதூ ணிகளாய்
 அம்பிகை கணைக்கா வைவயிரன் டமைய
 ஆங்கமைந் தேதலை காட்டும்
 உம்பரார் மகுடத் தொவியுறத் திட்டும் பலி காட
 உகிர்கள்க் ரெந்துமே அநங்கன் முயக்கியூ
 அம்பென விளங்கும் அற்புதம் என்னே! வெரி - ச்ச
 பகைவன் அன்னையே! சிற்பரை உமையே!

83

சம்பு - சிவன். சம்பரன்பகவன் - மனமதன். சரம்-அம்பு. பெய்யும் தூணி - இட்டுவைக்கும் அம்பருத்தூணி கலைக்கால் - பாதத்தோடு சேர்ந்த காற்பகுதி. ஆங்கு - அம்பருத்தூணியுள். தலைகாட்டுதல் - தலைப்பாகந்தெரிய இருத்தல். உம்பரார் - தேவர். மகுடம் - முடி. தேவர் முடி தீண் டப் பணிதலால் அம்பிகையின் பாதநகங்கள் தீட்டிக் கூர்மை செய்யப்படுகின்றன. உகிர் - நகம். இருக்கணக்காலும் இரு அம்பருத்தூணிகள். அவற்றில் இட்டுவைத்த ஜைவந்து அம்புகளின் தலைதள் போன்றன கால்விரல் நகங்கள்.

38 . வெட்டு ஸ்கப்ளை (க)ஏதான்கூ

பிறப்பறுக்கும் திருவடிகள்

காத்திர்மலை காலாய்து - பூவாடி - ஸ்ரோ - ரீதி - வித்தா
காவாய்க்கூடி மூலாத்திர்மலை - மாநாத்திர்மலை முதே
ஆரணி முடியின் அணிமணி யாழுன் மாநாத்திர்மலை முதே
குத்து அடிமலர் அடியரேம் முடிக்கும் முதே ஸ்ரோவுடை
சீரணி யாகத் திருவருள் புரிவாய்; சீரணி யாகத் திருவருள் புரிவாய்;
சின்மயா நந்திநின் பாத கலைக்கு முதே
தீரணி நிலவோன் வேணியாற் றருணீர்; யகநுட
நிமலை! நின் அடியலத் தகமும் வரையாபல்.

நாரணன் முடிநா யகமணி ஓளி; அந்த

நற்பதம் உற்பவ மருந்தே.

84

முடலை ஈக்கால இவிகவ ஸ்கப்ளை

ஷ்டிரை ஸ்கப்ளை ஸ்காலிட்டுக்

ஆரணமுடி - வேதசிரச - உபநிடதம். அடிமலர் - (நின்) பாத மலர்களை. சீரணி - சிறந்த ஆபரணம். சின்மயம் - ஞான மயம். பாதநீர் - பாதத்தில் அர்ப்பணிக்கும் நீர். அணிநில வோன் : நிலவணிவோன் - சிவன். வேணிஆறு - சடையி லுள்ள கங்கை. அடிஅலத்தகம் - பாதத்தில் ஊட்டிய செம் பஞ்சு. நாயகமணி - (நாராயணன் முடியில்குடிய) சிரோ மணி; உற்பவும் - சிறப்பு. பாதம் - பிறவிப் பிணிக்கு மருந்தாம்.

இறைவனும் விரும்பும் இணையடி
-யாக - சுடுப்பை - காலைப்பாபம் - மங்கலம் - மங்கலம்
கண்ணினக் கவர்ந்த காந்தியால் நிமிர்ந்த
கணிந்தசெம் பஞ்சமீ தணிந்த
எண்ணினுக் கினித்த இணையடிக(கு) அளிப்போம்;
இறைவி! எந் துதிமொழி என்றதும்; ஸிபப் படு
தண்ணறும் பொழிலைச் சார்ந்துநின் தாளில்
உதைப்படல் தவமுயன் மடைந்தே ரூபி மாலை
கண்ணிறை மலர்கொள் அசோகினைக் கண்டு
கண்ணுதற்கு அகுயைகண் டதுவே. 85

காந்தி - ஓளி. எண் - நினைப்பு - தியானம். கவர்ந்தன
வும் நிமிர்ந்தனவும் அணிந்தனவும் இனித்தனவுமான
நினது : இருபாதங்களில் சமர்ப்பிக்கிறோம் இந்த எங்கள்
துதிமொழி முழுவதையும். அம்பிகை பூங்காவைச் சார்ந்து
நின்று பெருந்தவும் முயன்றதால் அம்பிகை பாதத்தால்
உதைபடும் பேறுபெற்றுக் கள்ளிறை மலர்களைக் காட்டி
நிற்கும் அசோகைக் கண்டு சிவன் பொருமையுற்றார்.
அகுயை - பொருமை. உதைப்படல் பெறுமையாற்
பொருமை.

மார்னுக்கு மகிழ்வருஞும் சிலம்படி கூடாது

“கைதவன் மகளே!” எனக், கடி தூடும்

கடுஞ்சினங் கண்டுமுன் அடிவீழ்
மைதவழ் மிடற்றன் மகுடத்து மதியால்
வடுவற்றி ஒதுங்குநின் ஏடிகுழ்
பைதவழ் பாம்புச் சிலம்பொவி கொண்டே,
பக்கெபரமன்நேத் திரத்தினால் முன்னே
மைதவழ் மார்பில் வடுவறும் மதன்றுள் காலை
வரகைகொள் ஒகைசாற் றுவனே. 86

கைதுவன் - பாண்டியன் வஞ்சகன் என இருபொருள். மைதவழ்மிடறு - நீலகண்டம். ஊடல்தணிக்க அடிபணியும் நீலகண்டனின் முடியிலுள்ள மதியால் அம்பிகை பாதத் திலே ஊறு உண்டாக அதனாற் பின்வரங்கிய பாதம். பை-பாம்பின் படம். பாம்பாகிய பாதச் சிலம்பொலியால், முன்னே நெற்றிக்கண் தீயால் தோற்ற மன்மதன் இப் போது சிவனை வென்றுவிட்டேன் என்று மகிழ்ச்சி ஆரவாராம் செய்கிறோன். நேத்திரம் - கண். மைதவழ் மார்பு - சுருமை (அறியாமை) தங்கியமார்பு. வாகை - வெற்றி. ஒகை - உலகை - மகிழ்ச்சி. மதன் சிலம்பொலி தொண்டே ஒகை சாற்றுவன் எனக் கூட்டுக.

யதுக்காஸ்தாப பதுமத்தைப் பழிக்கும் பாதபதுமம்
- வேடி இப்பற்றி - ம்பூடி வடையாடி - குருபி .பாஸ்ப
பதுமமோ, இரவு பனியிலை கானில்
கூம்பியே சாம்பும்; நின் பாதப் பாப் ஸ்பிஹனி
பதுமமோ, மலரும் இராப்பகல் பனியின் கால்தூ
பரப்பினும் சாம்புறு; மேலும் ஸ்கர்ரைப் ,மு
பதுமமோ, திருவை அகங்கொளும்; பாதம்

பணிபவர்க் கருஞம்மெய்த் திருவை;
பதுமமோ உமை! நின் பதமலர்க்குவுமை?

பாதமே வென்ற(து); அற் புதமோ. 87

பதுமம் - தரமரை. இது இரவில் கூம்பும் பனியில் சாம்பிவிடும். மேலும், திருமகளைத் தன்னுள் அடக்கி வைத் திருக்கும். ஆனால் அம்பிகையின் பாதத்தாமரை இரவிலும் பனியிலும் கூட மலர்ந்து பொலிந்திருக்கும். பனியும் பக்த ருக்கு மெய்த்திருவை வாரிவழங்கும். இவ்வகையால் பாத மானது பதுமமலரை வென்று விளங்குகிறது,

ஈருப்பதூடு சொந்தவரிர் மேல்லடி பா - செலைகளை
முயினப்படி கூடினால்தான் படங்கலாகி - குடிபிட்டுக்கூடியகை
சரணவந்தளிருந்து அன்பருக்கூரனும் கூடினாகலாகி
பல சால்பினால் மிருதுவாய், அவர்பால் குழு வரிடி
இரண்மெய் தாழை இரங்குமென் மையதாம்;
பறி இரக்கமார் இறையவன் சிலைமேல் கூடிப்பாப
முரண்முன் அதனை ஏற்றலும் முறையோ?
கமடவன் முதுகையே புலவோர் 88
அரண்மை உவமை என்றதும் அறிவோ?
அற்புதப் பொற்பதத் திருவே!

சரணம்பாபாதம். அரணும் சால்புபாபாதுகாக்கும்
பண்பு. மிருது - நொய்மை. இரணம் - ஊறுபாடு. சிலை -
கருங்கல் அம்மி. முரண் - பொருந்தாவகை. கமடம்-ஆஸை.
முதுகு - ஓடு. அரண்மை உவமை - சிதையாத உவமை. அம்
பிகையின் பரதங்கள் நொய்மை மென்மையானவை.
அதனைக் கருணையுருத்தி சிவன், அம்மியில் ஏற்றிவைத்துமை
யும், புலவர்கள் பாதத்துக்கு உவமையாக வலிய ஆமை
ஒட்டையே கூறுவதும் பொருந்தாச் செயல்கள்.

வெளைத் தீய்வுவர்தானாக க்ஸ்பெனைப்
கற்பகத்துதப் பரிக்கிக்கும் கால்நகங்கள் வைவிவைப்
வர்ம்பெற வளரும் வாழ்வும்மன்மனைப் போல்
வறிஞர்க்கும் அநுதினம் வழங்கும்
திரம்பெறுன் திருத்தாள், தேவர்க்கே திருவைத்
தளை தளிர்க்கையால் வழங்குசேன் தருவை
அரம்பையர் கராம்போ ருகஞ்சிரங் குனிய
அலர்நில(வு) அவிருகிர் மதியால்
சிரங்குனி தரவே சிறுபரி காசம் வைவையைப் பூராய
செய்யுமே தனிமுதற் செல்வீ! 89

வறிஞருக்கும் அவர்கள் மனம்போல வளமும் வாழும் வரமாக வழங்கும் உறுதியுள்ளது அம்பிகைபாதம். தேவதாருக்களின் தளிராகிய கைகள் வறிஞர்க்குதல்லவே தேவர்களுக்கே செல்வங்களை நல்கும். அரம்பையர்க்கு தெய்வப் பெண்கள். கருஅம்போருக்கும் - கைகளாகிய தாமரை. சிரங்குவிய என்றது கைகளைச் சிரசிற் கூப்பிலைத்துத்தொழு என்றும் தாமரைகள் கூம்ப என்றும் இருபொருள். உகிர் நகம். பாதம் நிலவொளி வீசும் நகங்களாகிய மதியால் கற பசதரு தலை குனியும்படி பரிகாசம் செய்கிறது.

10

காவிரை ஸ்வருக்கரை ஸ்கல்டு

ஆருயிர்வண்டமர் பாதாரவிந்தம்
ஆற்காலி - மக்களுடைய பயவழி - கீவியரிசூடு - பும்புலி பால
ஆற்றில்(வு) அறுகால் அளியின்என் ஆவி,
அன்னையே! அநுதினம் வறிஞர்க்கு(கு)
எறிரு நிதியம் எண்ணியாங்களிப்ப(து)
அளப்பரும் எழில்மக ரந்தம்
விறுற இறைப்ப(து) இமையவர் விருட்சபுதிர்ஜி
வீயின்மஞ் சரியென விளங்கி
நாறுவ(து) இனைய நினதடி நளின
நாண்மலர் நுகர்ந்தம் ருகவே.

90

ஆற்றிவையே ஆறுகாலாகக் கொண்ட வண்டாக என்
துயிர் உள்ளது. எழில் மகரந்தம் - அழகாகிய மகரந்தம்.
வீயின் மஞ்சரி - பூங்கொத்து. நாறுவது - மனங்கமழவது.
அடிநளினமலர் - பாதமாகிய தாமரைமலர். அளிப்பதும்
இறைப்பதும் நாறுவதுமாகிய பாதமலரிலூறுந் தேண்டை
எனது ஆவியாகிய வண்டு நுகர்ந்தமருக்கு
யிவிடபை காலைச்சுடு ஸ்யப்படி

வூாம வழங்க காபவிப்பாவ ரவாங்காட் முத்துத்துஷ்டி எ
நன்னடை நவிலும் செஞ்சிலம் போகீ
வதுபாகதபவட குாங்காருத வதுபவுமே காவராம வு
அஞ்சிலம் புதித்த அஞ்சொலன் கூகமேகக்காக்காவு
யதுவிருது அஞ்சலை நின்மனை அஞ்சம் மெங்கல கவித்துக்கரமாகு
பஞ்சடி நடைதுராம் பயிலுதெஞ்சினவாய்ப்பைப் பல
வூாபாங்குநின் நீழலிற் பிடரகா குடாகா பரிதுங்கீ
செஞ்சிலம் பொவியரஞ் செஞ்சொலால்தெரியா
ஏ எஞ்சலின்(று) எடுத்துரை செய்மே மாப .வகு
அஞ்சலென் நூற்றெய் அஞ்சினர்க் கென்றுமீடு குதூப
சஞ்சலந் தீர்க்குமஞ் சரணே.

91

மகாஷ்மீராதாய ரவாங்கார்விதாமு
அம் சிலம்பு - அழகியமலை - இமயம். அஞ்சகம் - கிளி.
அஞ்சல - அச்சமற் றனவாய். அஞ்சம் - அன்னம். பஞ்சடி -
பஞ்சுட்டிய அடி. நீழலில் - நீழல்போல. நடையைப் பயிலும் பொருட்டு அமபிகையின் நீழல்போலப் பின்தொ
டர்ந்து நடக்கின்றன அன்னங்கள். அவற்றுக்கு நடையிலுள்ள நுணுக்கங்களைப் பாதச்சிலம்புகள். தமது ஒலியால் எடுத்துரைக்கின்றன. அஞ்சல - அஞ்சவேண்டாம். அஞ்சினர்-பிறப்பை அஞ்சிவ்ந்தடைந்த அடியார். சஞ்சிலம்-கலகம். அஞ்சரண்-அழகியசுரணம் - பாதம். மாலயன்

92

நூரிலூ தக்காரி யால்ரை (நூ)மூரா
நயன்னந்தம் நல்கும் நாயகன் நூயன்மாரு
மாலயன் மகேசன் உருத்திரன் மகிழ்ந்தே

மரபின்நர்ற் காலுமாம் மஞ்ச மேலவால் விரிப்பாஞ் சதாசிவன் மீதுன் மேனியின் காந்திமே ஏறவே, சாலவும் அருணம் சார்தலின் உவகை ஒருவெனச் சமைந்து, நின் விழிக்கோர் பாலமு தென்பே ரானந்தம் பயக்கும்; அப்பயன் அறிகிலேன் பரையே!

92

திருமால் பிரமா மகேஸ்வரன் உருத்திரன் நால்வரும் நாலு கால்களாய்க்கீழ்மந்த மஞ்சத்தில், சதாசிவன் வெண் மையான அமளி (மேல்விரிப்பு) ஆகை அதன்மேல் அன்ஜை வீற்றிருப்பாள். சதாசிவனுகிய வெள்ளை அமளிமேல் அன்ஜையின் செம்மேனி வண்ணம் தழுவுவதால் அது அருண நிறமாகி அப்பிடையின் விழிநுகரும் பாலமுதார் போவத் தோற்றுமாம். உலகை உரு - திருங்கார வடிவம், அருணம் - செவ்வண்ணம்.

இறைவனின் அருளே இறைவிதன் வடிவம்

நூத்தக யகியங்காக ம்யூப்புருஷ்க்கண்ப யகியங்காக
உரையுணர் விறந்திங்கு) ஓம்புமாருலகை ம்ய
உயர்சிவன் கருணையாம் அருணை கால
பரையென விசயம் படைக்க, அங் கதுதான்
மணியொளி பயோதரத் துதவும்; ம்யாயைபி
சுருளும் குழலில்; சுகந்தரும் நகையில்; ஏறி உகிட்ச
நளினமாந தூயநன மனத்தில்;
கருதுறும் அகலம் கடிதடத் தமையும்;

காண்பரி(து) இடையினில் சிறுத்தே. 93

ம்யாமுநிபலி ம்யாமுநிபலி உமிமாமுநிமலி

சிவனது கருணையாகி அருணனும் சத்தி உரையு
னர்விறந்த பொருளாயினும், உலகை ஓம்பும்பொருட்டுப்
பரையெனும் படிவமாய் விஜயத்தோடு விளங்கும். அவ்வடிவில் பரத்துவ இயல்பு ஆறும் விளங்குகிறது. எங்ஙனமெனில்: 1. தனத்தில் மணியூளி. 2. சூந்தலில் சுருள்.
3. நகையில் சுகம். 4. மனத்தில் நளினம். 5. கடிதடத்தில்
அகலம். 6. இடையில் காலையை நூண்மை. பயோதரம்-
தனம். நளினம் - மென்மை. கடிதடம் - நிதம்பம்.

மாமதிதானே ஸ்நாநநீர் கொள்கலம்
வறுமெங்கு வறுமெங்கு வறுமெங்கு வறுமெங்கு
கதிர்நிலாப்பளிதம் களங்கங் கத்துாரிகள்ளக ஒரு
கலந்துமன்ற சனசலம் தேக்கும்) ரீவுட காஷவன
கதிர்மர கத்தாம் கலசமே மதியாம்; ஓப்புடிட்டி
கெளரி! நீ கடன்முறை நானம் விவரிக்கும் கூவு
கதிரெழு வதன்முன் கழித்தலும் வெறிதாய்க்கும்
கவிமுழுமக் கலசத்தை நாஞ்சு
விதிபுரி விதியும் அமுதின்மென் மேலும்
நிரப்புவன் விதிமுறை நினக்கே.

94

நிலவாகிய பச்சைக்கற்பூரமும் களங்கமாகிய கஸ்தரி
யும் கலந்து அபியோகநீர் நிரப்பிவைவத்த மரகதமணியா
லான கலசமே சந்திரன். அம்பிகை குரியோதயத்தின்
முன்பே வைகறையில் மஞ்சனமாடிக்கொள்வாள். வெறி
தாகிய கவிமுந்து அல்தமித்துவிடுகிறது. தின்நேதாறும்
பிரமாவும் மீட்டும் மீட்டும் அமிர்தமாகிய நீரை அக்கல
சத்தில் நிரப்பிவைப்பான். நானம் - ஸ்நானம் - மஞ்சனம்.
விதிபுரி விதி - படைக்கும் பிரமன். விதிமுறை - மஞ்சன
தீர்த்தம் அமைக்கும் முறை.

புலன்வென்றவரே பொற்பதம் போற்றுவர்

புரந்தக னித்தோன் புரத்தமர் அரசீ!
புனிதையே! நீத்தடங் கார், நின் கூடாகி
புரந்தனிற் புகுந்துன் பொன்றி வணங்கப்
பெறுவரோ? புரந்தரா தியார், நின்
புரந்தனில் வாயில் புரக்கும்என் சித்திக்
கணங்களைப் பொருந்திஅங்கு) அவர்கள்
தருஞ்சில சித்தி தாம்பெற்றி மீள்வர்;
தாம்பெற்று சார்புசா ராரே. - மாரியு. யாகு

95

புரம் தகனித்தோன் - புரமெரித்தவன் - சிவன் புரம்-
சிலபுரம். அறுபகை நீக்கி ஐம்புலனும் அடங்காதவர் அன்
ளையின் சந்தியை அடைய அருகராகார். புரந்தராதியர்-
இந்திராதி தேவர். இவர்கள் அருகதையில்லோர். அதனால்
அம்பிகை ஆலய வாயில்களிலே காவற்கட்டமை புரியும் அட்
ட்மா சித்திகளாகிய கணங்களைப் பணிந்து அவர்தரும் சில
சித்திகளைப் பெற்ற அளவிலே திருப்திபெற்று மீள்வர்.
சாரவேண்டிய மெய்ச்சார்பாம். அம்பிகையின் அடியினை
யைச் சாரப் பெறுகிலர்.

42

யாவு வாயுபை ப்யாயாலை ஸ்ரீபை
யைபூ பெய்யலே (த) செய்யா
தின்டொனுத் தெய்வக கற்பு

யாவுபி - சூயல் சூலுக்கூடி - சூக்காலுக்கூடி-பிழை
பதுமத்தன் மனையாம் பாரதி தனியும் - சூக்காலைக்
பாடியே அடைவர்பல் புலவோர்; பதுகூடி-கிழுக்
பதுமத்தி ணடகும் பதியெனப் படுவர்
படைத்ததம் நிதியினர் பலரும்;
மதுமத்தம் அணிந்த மாபரற் கண்றி

மங்கை!நின் மார்பினை மருவல்
மதுமிக்க மலர்கொள் குரவுக்கும் இலையே;

மறுவில்கற் பினர்முடி மணியே!

96

பதுமத்தன் - பிரமா. பாரதி - சரஸ்வதி. பதுமத்தி
னள் - இலக்குமி. பதி - நாயகன். நிதி - செல்வம். மது -
தேன். மாபரன் - பரமசிவன். புலவர்கள் கவிதாவல்லபத்
தால் சரஸ்வதி நாயகர் எனவும். தேடிய பெருஞ்செல்வர்
இலக்குமிநாயகர் எனவும் பெயர்பெறுவதுண்டு. ஆனால்
பார்வதிபதியெனப் பட்டு நின்மார்பை மருவுங்பேறு சிவ
ஞுக்கன்றி வேறெவர்க்கும் இல்லை. குரவுமரந்தானும் நின்
மார்பு திண்டப்பெறவில்லை. (மகளிர் மார்பு திண்டலால்
குரவு மலருமென்பது கவிமரபு. 85ஆம் செய்யுள் பாரிக்க.)

-யூபு ஸ்ரீ - க்ஷோங்கும் முதல்வி
 ஸ்ரீ ரஷதாகங்கும் யாழைப்பந் திக்கி கபபழு. யாழை
 அரிதிருக்கன்றி, அயன்கலை மகள்நீ, கவிசிற்க ஸ்ரீவீ
 ஞாகுந் அரண்மலை மகளுநீ என்பர் ரஷது கிருகிறி
 பால் யாழைப் பக்காட்டு கூந் கவிசிற்கப்பொலை யாது கபபிவக
 சுருதிகள் உணர்ந்த தூயவர்; நீயோ
 ஸ்ரீவீசோற்று அம் மூவர்க்கும் மேலாய்த் பால்கிழித்தி
 தெரிவரி தாயோர் எல்லைதேர்க்கவிதாய்க்கூவிரா

சேரவும் அரியமான் பமைந்து ப்ராக க்யங்
 பரசிவன் மனையாய்ப் பகருமா மாயை
 யாய்உல(கு) இயற்றுகி; பரையே!

97

அரி-விஷ்ணு. திருமகள் - இலக்குமி. அயன் - பிரமா.
 கலைமகள் - சரஸ்வதி. அரன் - சிவன். மலைமகள் - உமை.
 சுருதி-வேதம். தூயவர் மூவரும் நீ என்பர். ஆனால் நீயோ
 அனைவரிலும் மேலாய் தெரிவரிதாயும் கேர்வரிதாயும் சேர
 வும் அரிய மாண்பமைந்து சிவனுக்குச் சுத்தி என்ற பாவ
 னையால் மகாமாயையாக இருந்து உலகை இயற்றுகின்றுய.

பிங்க ஏராய குத்திலை ப்ரக்குவதுவ
 ஸ்ரீக்ருப கல்பிராய ஸ்ரீ!கனங்வ
 யவிஷ்வ பாதகீர்த்துப் பரிசு
 பாதகீர்த்து ஸ்ரீக்ராம க்கமிழுவ

என்றுபெற் தருந்தி இருப்பனிங் கிறுமாந(து)

எழ்மஜீ இனையடி ஆட்டும்
 கீத்துவதுப் பாய - ஸ்ரீக்ருப
 நன்றுதுற் றலத்துக்கங்கரை நான் மிகுங்கு - ஸ்ரீ
 திபாரை தீர்த்திகை வித்தையே நயப்பேன? பாய ஸ்ரீ
 ராஷ்ட்ராத்துப் பாயகி, முதை ராஷ்ட்ரா சென்றை ஸ்ரீ
 ஒன்றுமற் றறியா ஊமனே உணினும்
 செலி உயர்கவி வாணாய் நிறுத்தும்
 மன்றமற் றந்நீர் வாணிவாய்த் தம்பி பிங்கக்கு
 வும்மென; வாய்க்குமோ எனக்கே!

98

ஆட்டுதல் - மஞ்சனமாட்டுதல். அலத்தகங் கரைநான் தீர்த்திகை - செம்பஞ்சுக் குழம்பு கரைந்து கலந்துள்ள பாதா பிழேக தீர்த்தம். வித்தையே நயப்பேன் - கல்விச் செல்வத் தையே விரும்புகின்ற நான். அத்தீர்த்தத்தை ஓன்றுமறியா ஊமன் உண்டாலும் அவனை உயர்ந்த கவிவாணங்கும் வரணியின் வாயிலிருந்து கிடைத்த தம்பலம் போல, வித்தை விரும்பியாகிய நான் அன்னை இனையடிஆட்டும் தீர்த்தத்தை என்றுதான் கிடைக்கப்பெற்று அருந்தி மெய்யறிவு பெற்ற வனை இறுமாந்திருப்பேன் இப்பேறு எய்துமோ என இயைக்க. தம்பலம் - தாய்பூல எச்சில்.

காஷ்டிக மாயகிழ்ச்சுகி காஷ்டிகினா...
அடிதொழுதவருக்கு உறுதி யெலாம் உறும்

ம்குக்கும் காக்கும்குமிலை குமிக்கு குமாயகாரை

அரியயன் அகுயை அடையவே கமலை புரிந்து
கலைமகள் அருளுடன் ஆக்கம்

உரியராய் உவப்பர்; உடலழ கொளியால்

இரதிதன் உளம்உருக் குவரால்;

பெரியதாம் வினையின் பினிப்பொழிந் தான்ம

பேதமற்று) உலப்பில்பே ரின்பம்

திரிபிலா தருந்தும் சீவன்முத் தருமாம்

தேவிசீ றடிதொழுந் தவரே. 99

அம்பிகை திருவடி தொழும் தவழுடையோர், பிரம

விஷ்ணுவும் பொருமைப்படும்படி வாணியின் அருளும் திரு

மகள் செல்வமும் பெறுவர். தமது உடலழகால் இரதியின்

மனத்தையும் வசமாக்குவர். பாச்சபந்தம் அறுத்து, பதியும்

பசுவுமென்ற பேதநிலை நீங்கி சிவோகம் பாவனையில் நீரதி

சயமான பேரின்பம் நுகரும் சீவன் முத்தருமாவர். எனவே

செல்வியும் செல்வமும் உடலழகும் பேரின்ப முத்தியும் பூரண

மாகப் பெறுவர் என்பதாம்.

காந்தரியலகாந்தர்யலகாரி அனிந்துகொண்டு கூடிப்பு
நாய்குப் பால்குஷைக் கூடியை பூப்பாப்பகல் - கணக்கரி
த்துக்கை கீல்க்க - சூப்பாப்பு பாப்பாக் கூவிலிப்
பாப்புவருங்கு கூட்டுக்கீல்க்க சூப்பும்கூம் யவிது
அருணனுக்கு கவன தொவிலினக்கு), அமுத
கூக்கிரணனுக்கு கவன்சிலை தருந்து, சிலியாக சூப்பினையும்
கூக்குக்கரி விடுப்புப்பால் கூநை சூப்பியபியறுமில்
வருணனுக்கு கவன்றஞ் வாரிநாம் வழங்கி
நான் வழிப்பல் பேராலுமே அனைநின்வயமுடி ப்ளோம்
கிரணமாய்க் கிளரும் கிளவியிற் சிலகொண்

டனிதொடை கிழுத்தியாம் உனக்கே;
ஏழு வாய்விலிழு - கூக்குக்கராகவே
அரணமாஞ் சரணில் அனிந்துகொண் டெமக்கும்

100

அடிநிழல்வாழ்விதந்தருளோகு சூப்பு
யக்கு சூப்பு சூப்பு சூப்பு
நோய்காலி முடுகு சூப்பு சூப்பு

அருணன் - குரியன். அமுதகிரணன் - சந்திரன். அவன்
சிலை சந்திரகாந்தக்கல். இது நிலவொளிபடும்போது உருகி
நீர் ஓழுக்கும். வருணன் - சமுத்திர அரசன். வாரி - நீர். அம்
பிகையின் கிரணங்களே சொற்கள் அனைத்தும். கிரண
ஒளியே சொற்பொருள். கிளரும் கிளவி - எழுந்து சுட்டும்
சொற்கள். அனிதொடை - பாடிச் சூட்டும் சொன்மாலை.
கிழுத்தி - உரிமையுள்ளவள் - சொல்வின் கிழுத்தி - உமை:
பேரொளியரளுன் குரியனுக்குச் சிற்றெருளியான் தீபத்
தைக் காட்டியும், சந்திரனுக்கு அவன் நிலவால் சந்திரகாந்தக்
கல்விலே பெற்ற நீரைக்கொண்டும், சலபதியாகிய வரு
ணனுக்கு அவன்தந்த நீரைக்கொண்டும் அர்க்கிய பாத்தி
யிம் கொடுத்தும் பூசிப்பது போன்றதேயாகும். எதுவெ
னில் சொல்வின் கிழுத்தியாய் அம்பிகைக்கு அவளுடையன்
வான் சொற்களிற் சிலவற்றைக் கொண்டுதெர்குத்தணியும்
இப்பாமாலை. மூலத்தின் பொருள் இவ்வளவில் நிறைகி

நது. நாவாம் அடி தமிழாக்கத்தில் ஆனது. 'அப்பே எமக்கு அரண்மான நின் சரணங்களிலே இம்மாலையை ஏற்றனனிந் தருளிக் கொண்டு, அதற்குப் பேரூரு எமக்கு நினாடி நீழ விலே வாழும் சௌபாக்கியத்தைத் தந்தருளுக; நாம் சார் வேண்டுமே நற்சார்பு இதுவே,

யப்பிலைகாலெசர்க

87 . 1

ஸ்ரூபபில்லைகி ஸ்ரூபபில்லைக

87 . 2

வாந்தன்னெறி சேர்தற்குச் செய்க பெருநூலோ'

87 . 3

என்பது ஆன்றேர் ஆகீன.

87 . 12 , 13 , 14

ஸ்ரூபப்பக்கவண

87 . 11 . 0

ஞாங்கிக்கபை

87 . 1

எண்குணத்தான் எண்ணத் தெழிலரசு ஏத்துமேளம்

87 . 2

எண்குணத்தார் எண்ணத் திருத்து.

87 . 1

யப்பித்துக்காப , யங்குத்திள

87 . 11 . 21

"அடி யேன் உண்ணடியார் நடுவேன் இருக்கும் அருளைப் புரிவாய்"

87 . 1

ஸ்ரூபப்பாலு யகாதுலி

87 . 1

வணக்காரு யானாரு விளாக

87 . 1

சௌந்தர்யலகரிதமிழாக்கம் பூரணம்.

87 . 1

யப்பிலைகாலி

87 . 21

ங்குதுக்கி யழைக யழுதிலி

87 . 02

யப்பிச்சப்மாதில்த்து.

87 . 22

ங்குரகி யழுப்பலர்க

87 . 22 , 23 , 24

யழுபு யுமிகுப யுஸ்கை

87 . 24

ங்குறுபு

87 . 2

ங்குத்துபு கபைப்புப கபைப்பு

87 . 2

இத்திலானுவாஞ்சூ

87 . 2

இத்தியை காப்பாக

87 . 2

யப்பிலைகாலி

87 . 02

யமகுத்திலைபுசி இத்திலானுவாஞ்சூ

87 . 2

22

மித்திரிசி காபுகாக

87 . 22

22

இத்திரிசி காபுகாக

87 . 22 , 23 , 24

22

- துக்யா வீப்பு செல்லும் கட்டில் காட்டுவது வருமானம் தேவையும்
சென்றத்தர்யலகாரிப் பாடல்களின் பாராயணபலன்
- துக்யா வீப்பு செல்லும் கட்டில் காட்டுவது வருமானம் தேவையும்
பாடல் இலக்கம் மூலக்கூட்டுத் துக்காட்டில் பாராயண பலன்
- 1, 22 சகலகராரியசித்தி பாகார்ய பலுக்கூடிய
 2, 78 சர்வலோகவசியம்
 3 கல்விப்பேறு செல்வப்பேறு
 4 வறுமை நோய் பினி நீக்கம்
 5, 21, 31, 51, 59, 63 சர்வஜனவசியம்
 6, 11, 46 நன்மக்கட்டபேறு
 7 பகைவெல்லல்
 8 பிறப்பொழித்தல் சிறைநீக்கம்
 9 அட்டசித்தி பிரிந்தவர்சேர்தல்
 10 சரீரத்தூயமை ஆண்மைப்பேறு
 12, 15, 75 கவித்துவம், பாண்டித்தியம்
 13 உட்பகை ஒழித்தல்
 14 விபத்தும் பஞ்சமும் நீக்குதல்
 16 வேதாகம ஞானப்பேறு
 17 சாஸ்திரஞானம் நாவன்மை
 18 அனைத்துவசியம் அவாவிறுத்தல்
 19, 68 இராஜவசியம்
 20 விஷமும் சரமும் நீக்குதல்
 23, 57 சர்வ செளபாக்கியம்
 24, 37, 72, 85 சர்வபயமும் தீர்தல்
 25 வேண்டும் பதவியும் புகமும்
 26 பெறுதல்
 27 உட்பகை புறப்பகை ஒழித்தல்
 28 ஆண்மானசித்தி
 29, 93, 94, 95 பாராயண பல சித்தி
 30 இஷ்டசித்தி
 32 வனவிலங்குவசியம்
 33 சர்வகாரியசித்தி சிரஞ்சீவித்துவம்
 34, 36, 44, 89 தனவாபம்
 சகலரோக நிவிர்த்தி

35	மாபங்குஷ்யாக்ஷயரோக நிவிர்த்தி	88
38, 39	மபாலாரிட்ட நிவிர்த்தி	88
40, 45, 71	மிலக்குமிகடாட்சம்	78
41, 53, 67	மயகிள குஞ்சேவிதரிசனம் பெறுதல்	88
42	மாதாகு சர்வவசியம் ஜலரோக நீக்கம்	88
43, 47	ங்கம்பா சர்வஜ்யம்	18
48	நந்த பாலை நவக்கிரகதோஷ நிவிர்த்தி	88
49	பிப்ரவராங்கு சிங்க சர்வஜ்யம் தனப்பேறு	88
50	கிர்வை வைகுரிநோய் நீக்கம்	88
52	பூபி கண் காது நோய் நீக்கம்	88
54	மர்மஸ்தானநோய் பாபம் தீர்தல்	88
55	அண்டரோக நிவிர்த்தி	
56	கண்ணேய் நீங்குதல்	
58, 76	வேட்டைகவிடல்	புப்பிலு
60	ஊழைநீக்கம் வாக்குப் பலித்தல்	
61	ஏகம் ஏகிற்ய கூத்திப்பகல் மனத்தை அடக்குதல்	
62	கருஷயு கூபு சுகநித்திரை பகுத்திப்பகல் முய	
64	மாஷைபலி சங்கிலைச்சர்வவதிகடாட்சம் பகுதி பகல் முய	
65	மாஷைபலி கூபு நாவன்மை வெற்றி யூது மாபிகூ	
66	புபிப்புலி வடிழாயை இன்சொல் இசைஞானம்	
69	யாக்ஷப விபிளிற்க இசைப்புலமை சிவப்புலமை	
70	மாஷைபலி பகல்சிப்பு மாஷைபலைபு ப்பாப சிவாபராதந் தீர்த்தல்	
73, 84, 97	ஜீவன்முத்தி குடும்ப காபி கூபிப் புகழ்பெறல்	
74	புத்தாபலி புத்தாபலி யசைக் குடுசம தரிசனம்	
77	இந்திரஜாலவித்தைப் பேறு	
79	சுந்தரத் தோற்றம் பெறுதல்	
80	அக்கினிஸ்தம்பம்	
81	ஜலஸ்தம்பம் இந்திரவாழ்வு	
82		

83	திருமிகு சதுரங்க சைனியஸ் தம்பனம்	22
86	திருமிகு சத்துருஜயம்	22 , 23
87	ஷட்டாசர்ப்பவசியம்	23 , 24 , 25
88	நட்ருபல ஷதுடுவிலங்கு வசியம்	24 , 25 , 26
90	ஷக்ரி காடுவிழை மதுரமந்திர சேதனம்	26
91	பூமிதனலாபங்கள்	26 , 27
92	திருமிகு அாகு ஆஞ்செழு அடை தல்	27
96	ஏபவிப்பாகு இலக்குமி சரளவதி இன்னருட்பேறு	28
98	ஷக்ரி பாகுக்குச்சித்தி	28
99	ஷக்ரி பாகு பேரின்பப்பேறு	28
100	தாங்கி ம்பாப மாதுவாகு சர்வசித்தி	28
	திருமிகு காடுவிடங்கு	28
	நட்ருமங்கி ப்ளைவின்கை	28

குறிப்பு

பாராயணஞ் செய்து பூரண பயன்பெற நினைவோர், குருமுகமாக உபதேசம் பெற்ற தேவிஹபாசகர்களிடம் அவ்வெற்றுக்குரிய யந்திரங்கள் அமைப்பித்து மந்திரங்களையும் அடைவித்துப் பெற்றுக்கொண்டு, பூசை முறைகளையும் கேட்டறிந்து வழுவாது செய்துவரின் பெறலாம். பல ஆயிரம் முறை பாராயணம் செய்தே பலன் பெறலாம் என்பது பெரியோர் கூற்று. அது இயலாவிடினும் விரும்பிய பேற்றுக்குரிய பாடலை அம்பிகை சந்திதியிலே பலதரம் பாடிப் பரவுவாராயின் அருள்பாலிக்கப் பெறலாம். அம்பிகை பால்நினைந்தூட்டுந் தாய். நாளை என்னுது நாளும் பலனை உடனே நல்குவாள்.

போற்றியோம் நுமச்சிவாயை சயசய போற்றி போற்றி.	27
நட்ருபல ஷதுடுவிலங்கு வசியம்	28
ஷபம்துமிகுக்கை	28
ஷஷ்மாஶதிர்ஜு ஷபம்துங்கை	28

உத்தியூங்க யவிடுகிறை தீர்வதை
 அப்பாகவெட்டு கூடிய சூக்கும்

 சிவமயம் தூ புருக்கு பாவதை
 சுடி மாக சுநக்கி
 புருக்கு சூழ்நிலை ப்பாவதை
 பூத்து சூழ்நிலை ப்பாவதை
(தூ)பூத்து தூ பூத்து ப்பாவதை பூத்து
இலக்குமி தோத்திரம்
 (கனகதாரா ஸ்தவம்)

புருஷாத்துப் பூத்துக்கலை சாவது
 முகிழார் தமாலம் மொய்பேட்டு சிராவ
 அளிபோல் அளியால் உரோமமுகிழ் ரயதுபல
 வகுளா பரணன் மார்பனைந்தோராபி பத்து
 செல்வ மனைத்தின் வாழ்விடமாய்த்தாவறுபல
 திகழா நிற்குந் திருமகளின் ராவயக க்கூபி
 சீர்மங் களமாங் கடைக்கண்ணேக(கு)தூரு
 இகழா தெமக்கும் மங்களங்கள் கூறுங்க
 எல்லாம் என்றும் நல்குகவே. 1

நீலம் அணைந்தும் மீண்டும் உழூல் கூவு ராஶை
 நீல வண்டின் முராரிமுகஞ் புத கார்பக
 சால விரும்பல் வெள்குதலாஸ் புது ராஶை
 சார்ந்தும் பெயர்ந்தும் சஞ்சலமாம்
 கோலம் இனிய பாற்கடலின் வை கூறு ராஶை
 குமாரி கருணைக் கடைக்கண்ணேக(கு)
 ஏல எமக்குஞ் சம்பத்தை வியபி புதித்துக் காஶாகு
 என்றும் நல்க இரங்குகவே வை ராயறை 2

முதமார்ந் திறையே கண்முகிழ்த்த
 முகுந்தன் அழகை இமைகொட்டா
 விதமாய் நுகரும் ஆனந்த
 வித்துங் காம விருந்தும்மிங்
 கிதமாய்ப் பிறமுங் கருவிழியும்
 இமையுங் கிடந்த இந்திரையற்
 புதமாய்ப் பொவியுங் கடாட்சமெக்கு)
 என்றுஞ் சேமம் புரிந்தருள்க.

3

(மாநாடு ராதகணக)

திருமால் கௌத்து பந்துவனும்
 மார்பில் திகழிந்திரநீலப் ப்ளவுகூ ராயுசிபு
 பெருமா விகையிற் பிறங்கிமது காபவிரிலூ
 சூதப் பிரானும் வசமிழந்தே ராஜைப் ராஞ்சு
 பெருமால் கொளச்செய் பெற்றியதாம்
 பிரசக் கமலா சனி இனியே ஸ்துஷ்டி ராயுஷி
 கருணை கடாட்சமாலையெமக்கு) காக ஸ்தவர்சி
 என்றுங் கல்யாணந்தருகப்புக்க்வது ராயு
 செவிக்குஞ்சு மறுஞ்ச மாங்கா

4

குலார் மேகச் சூழலென்கீபி குத்துவை ப்ளவி
 சுடர்கை டபகு தனன்மார்பின் கூடு
 மேலார் மின்னற் கொடியென்ன பெய்து கோக
 மினிர்ந்தே யாருந் தொழுநின்றூன் காக
 பாலார் புவன மேலாம் பயந்தாள் கியலை
 பார்க்க வன்றன் பாலகியாள் கியகு
 கோலா கலத்திப் பியமேனி பெய்க்கூப்புக் குத்துப்பா கோ
 குறையா மங்களந்தருக்காஞ்சு மறுஞ்ச

மதுகை டபரை மாய்த்தவிறல் ஸ்ரூங்கைய ராஷ்ட
 மங்கள சூபன் ரணைமுன்னம் யறு ஸ்ரீராது
 மதுகை வென்றி மதன்கொள்ளக ட்ரந்தை ராஷ்ட
 வருகா ரணமாம் மதுரப்பாஸ் ருவிற்கா
 உததி உதித்தாள் ஒளியாரும் குன்றாகு ராஷ்ட
 மந்தா லசமாம் ஒருபாஸ் நோக்கு(கு)ரிஷி
 அதிதி யாமெம் மேலற்பம் ராயபலி ப்ரகத ராபவி
 அருளா அவளைப் பணிகுதுமே ராஶ்ராபலி 6

அகில அமரர் இந்திரன்மேற்குப் ப்ரகை ஸ்ரீராது
 பதங்கள் அனைத்தும் விளையாட்டாக
 மகிழ் யார்க்கும் வழங்குவது ரிவ ப்ரகை ஸ்ரீராது
 மதுகு தனனுக்கானந்தம் விவ ப்ருஷபு
 திகழ் அளிப்ப தருந்லத் கூடகூடபை முளைய
 திறத்தி எழைந்த திந்திரையின் ரிவ முளைய
 உகளுங் கடைக்கண் ஞேக்கதிலோர் குலு ர்ஜந்து
 பாலெம் பாலுற ஓரிமையே. ராயப்பு 7

புனிதம் பொருந்துமகம்புரிநற்காய்விலை ஸ்ரீகிரு
 புந்தியியி லார்க்கும் சொர்க்கசுகம் குஞ்சுலை
 கனியும் கருணைக் கடைவிழியாஸ் ரிவு ஸ்ரீகிருபலி
 அருளிக் கமல மலர்போலும் ராப்ர்காபலி
 அணிதங் கலர்மேல் அமர்திருவின்ப்ப்புத்து 8
 அருஞேக் கிட்ட சித்திகளைப் பூஷய்க்கல்
 பணியு மெமக்கும் பரிசாகப் பல க்கங்காக சூரிசு
 பரிவோ டுதவப் பரவுதுமே ராது ஸ்ரீகாலை 8

நாரா யணன்றுன் நுயந்தவளாம் ஏடை கணுவ
 நளினை நயனம் எனும்பருவக்கு ஈக்கிய
 காரா னதுநற் கருணையெனும் இங்கீ கணுவ
 காற்றே ட்டெந்தேவரமூமைதான்றுக
 தீரா துணங்குஞ் சாதகமாந்து ஸாக்ஷிதே இது
 தீயேந்)தீய வினைத்தாபமாயகை காற்றுவ
 பேரா தகலப் பெயரமிகப்பயவி மயாய இதில
 பொருளாம் பெயலெலம் மேற்பொழிகை 9

நாவின் மகனும் புள்ளிரும்புதில் ரூவுட ஜில்
 நாதற் குரிய புவிமகனும்கலீட ஸ்கங்குப
 புவின் மகனும் மதிசூடும்யூ புகுக்ராய யுகிய
 புணரும் மலையின் மகனுமென்று குகுவ
 யாவும் படைத்துக் காத்தழித்தல் பப்ரில் யுகிய
 யாவும் ஆடல் எனநடத்தும் கூக்கு
 தேவுள் முதல்வன் திருமால்சேர் க்ராக்கை க்ராக்கை
 செய்யாள் தானும் போற்றுவதே. 10

விதிநல் வினையால்விளங்குபயன்றுாபல யக்கிமு
 வழங்குவேதத் தேவிநமக்ராய பிழிப்பு
 பொதிநல் லழகின் புகலிடமாம் கணவீருக யமரிகை
 பொற்பா ரிரதி தேவிநம யைக க்ரிஸ்து
 சதநல் லிதழ்ப்பூந் தாமரையின் புகலிடமுகை
 அகம்வாழ் சத்தி தேவிநமுக க்ருவிருக
 சரித சனங்கைக் கொண்டநறுந் குபயவல பின்ப
 துளவத் தாமன்தேவிநமுகு வாலிரிப 11

வணக்கம் வனச மலரையிலே பதி ஸ்க்ளாஸ
வதன முடையதிருமகட்குபக ஸ்கல்லாஸ
வணக்கம் மதுரப் பாலுததி ஸ்கல்லாஸ ஸ்கல்லாஸ
மனையி லுதித்ததிருமகட்குப ஸ்கல்லாஸ
வணக்கம் மதிமா மருந்தொடுபால்லூவி ஸ்கல்லாஸ
வாரி வருசெந் திருமகட்குபதே ய்க்ளாஸ
வணக்கம் அரவிற் கண்வளரும் நயவிசு ஸ்கல்லாஸ
மாயன் மருவுந் திருமகட்கே. 12

போற்றி பொற்று மரைப் பெர்குட்டில் ஸ்பம்க
பொருந்தி வாழும் பூரணிக்குப் பூவிக்க
போற்றி பூமண் டலமுதலாம் கிட்டாது ஸ்பம்கல
புவன மனைத்தின் காரணிக்குப் பாதுக்கீல
போற்றி தேவ ராதியர்க்குப்பாதுக்கீல
புபே ரருள்கொள்ளஆரணிக்குப் பாதுக்கீல
போற்றி சார்ந்கங்கைக்கொண்ட்டாது ஸ்பம்க
புருடோத் தமன்சேர் தாரணிக்கே. 13

போற்றி போற்றிபிருக்குமனிடக கடாபக ஸ்மாய
புதல்வி யாய பூமகட்குப் பாதுகீல ஸ்மாய
போற்றி போற்றிமால்மார்பிற் கிழைபவி ஸ்மாய
பொருந்தி யிருக்கும் பூங்கொடிக்குப் பாய
போற்றி போற்றி பூங்கமலப்பாய ச்மாய்வாய ஸ்ப
பொகுட்டி ஒற்றையுங்கோமகட்குப் பூப
போற்றி போற்றி நந்தனரும்ப ஸ்மாய ஸ்மாய
புதல்வன் துணையாம் பொற்கொடிக்கே. 14

வணக்கந் தீப ஒளியாட்கு ஸ்ரீயை கால மக்களை
வணங்கங் கமல வீழியாட்கு பையூ கூடும
வணக்கஞ் செல்வத் திருமகட்கு ப்ராஹ மக்களை
வணக்கஞ் செந்தாமரையாட்கு ஸ்ரீ பாலை
வணக்கந் தேவர்தொழுவாட்கு வாழுவ மக்களை
வணக்கம் உலகை ஈன்றவட்கு கும ரிள
வணக்கந் தாமோ தரன்மார்பம் ஸ்ரீராம மக்களை
மனையா வாழும் வல்லபிக்கே ஸ்பாய 15

சம்பத் துதவும் விபத்தகற்றும் ஸ்ரீபதி ஸ்ரீபதி
சகலேந் திரிய சுகமருளும் கூடும ஸ்ரீபதி
வெம்பத் தொடர்த் வினைதீர்க்கும் ஸ்ரீபதி
வேந்தாம் நிலைக்கு மேலுய்க்கும் கூடும
நஷ்பத் தகுநின் வணக்கவினை கூடும கூடும ஸ்ரீபதி
நளின மலர்க்கண் ணையகியேங்குரா பவிரூப
சம்பத் தெனவவ் வணக்கநெறி கூங்காக ஸ்ரீபதி
தருவாய் திருவேத தமியேற்கே கூடும 16

யாவள் கடாட்ச உபாசனையால் ஸ்ரீபதி
யாவன் செல்வ சுகமான யாய கூங்குப
யாவும் பெறவிங் குளஞ்சோங்கு) ஸ்ரீபதி
யாவுந் தரநீள் கடைக்கண்ணை கூடும ஸ்ரீபதி
பூலி லமர்வாய் முராரிமனப் பூலி ஸ்ரீபதி
புரத்தில் வரியே புலஞ்செந்தி ஸ்ரீபதி
நாவின் புறவன் புளமலரகந்த ஸ்ரீபதி ஸ்ரீபதி
நமவென றுனையாம் வணக்குதுமேக்குப 17

பூவாழ் திருவே^{பகவதியே} பூவிலை பூப்பிலை
 பூக்கைக் கொள்ளும் மனைகரியே^{பூ}
 பூவார் கண்ணன் புணர் துணைவீ^{குத்திலை}
 புனிதம் மிகுவெண் குகில் சாந்தம்
 பூவார் தார்பூண் டொளிர்வாய்முப்பு குத்திலை
 புவனத் தினுக்குஞ் செல்வமெலாமிய
 தாவா தருஞுந் தாயேநீ^{குக்குலை} குக்குலை
 தயைசெய் தமியேம் வாழ்வுறவோக 18

தெளிவார் புனித வானதிநீர்
 செம்பொற் குடத்தால் திச்கயங்கள்
 அளியால் முகந்து மஞ்சனஞ்செய்
 அமல வடிவே அனைத்துலகும்
 அளியா நிற்கும் அரிதுணைவீ
 அனைத்தும் அளித்த அன்னய்பாற்
 குளிரார் புணரிக் குமாரியுனைக்
 காலந் தொறுங்கை தொழுவேனே. 19

திருவே திருமால் சேர்துணைவீ
 தேவீ நினது சிந்தைநிறை
 கருணை சாக ரத்தலையும்
 கயல்போற் பிறமுங் கடாட்சமெமக்
 கருண்மோ அகதி களில்மிகவும்
 அநாதை அடியேன் அன்றியுமுன்
 அருண்மே லையத் தக்கவொரு
 அளியன் அறிவூரய் அலர்மகளே.

துதிப்பா ரெவரோ நித்தியமித்
 துதியால், சுருதி யாய்த்திருவாய்
 விதித்த உலகுக் கொருதாயாய்
 விளங்கு வாளை, அவர் தூய்தாய்
 மதித்த குணத்தோ ராயறிஞர்
 மதிக்கும் மதிவல் வெராகிக்
 கதித்த] செல்வக் களஞ்சியராய்க் 81
 காவல் வேந்து மாவாரே. யசபியகை

21

ர்ஷிக்காம குனை ராமிருத
 ராகங்யங்கலி ஞாதக்டது ரூபமிக்கலி
 யக்கின்றாக்குவ கூற்கவு ஞாயரிலை
 மலைக்காலீல செழிய வயது
 ரூபயங்கு கூற்க மலைக்காலீல
 ராவிசெவியூங்கு ராமிருது ரூபங்க

கொல்குரகவி ஞாவருகி வெளுகி
 டுக்கிழுதற்கு குாகி கீதுவி
 மீபல்குத்ரா காக ஞாகு
 ஸ்யவகெப்ராக்க ஸ்யுருபி ரூபபின்யக
 மூகமிருக்கை கீகு நயவிஞ்சுக
 வக்கமி, யாழ்ப்பானம் - மாணிப்பாய்.
 ராமிருக்கு துபான்கே யவிசாலுக
 ராவிகயர்ங்க யாமரிகு ஸ்யரிகு

82

நூலாசிரியர், பண்டிதர்
ச. சுப்பிரமணியம் அவர்கள்
ஆக்கிய பிற நூல்கள்

முன் வெளிவந்தவை :

1. சிவானந்தலகரி
2. ஆறுமாழுகன் அருட்பெயராயிரம்
3. இலக்குமி ஸ்தோத்திரம்
4. கணேச பஞ்சரத்தினம்
5. ஷண்முகஷட்கம்
6. நடேச மஹிமா

வெளிவர உள்ளவை :

7. விநாயகர் ஆயிரம் நாமம்
8. குமார சம்பவம்
(காளிதாசரின் காவியம்)

ஸ்ரீ லக்ஷ்மி, சண்டிக்குளி, யாழ்